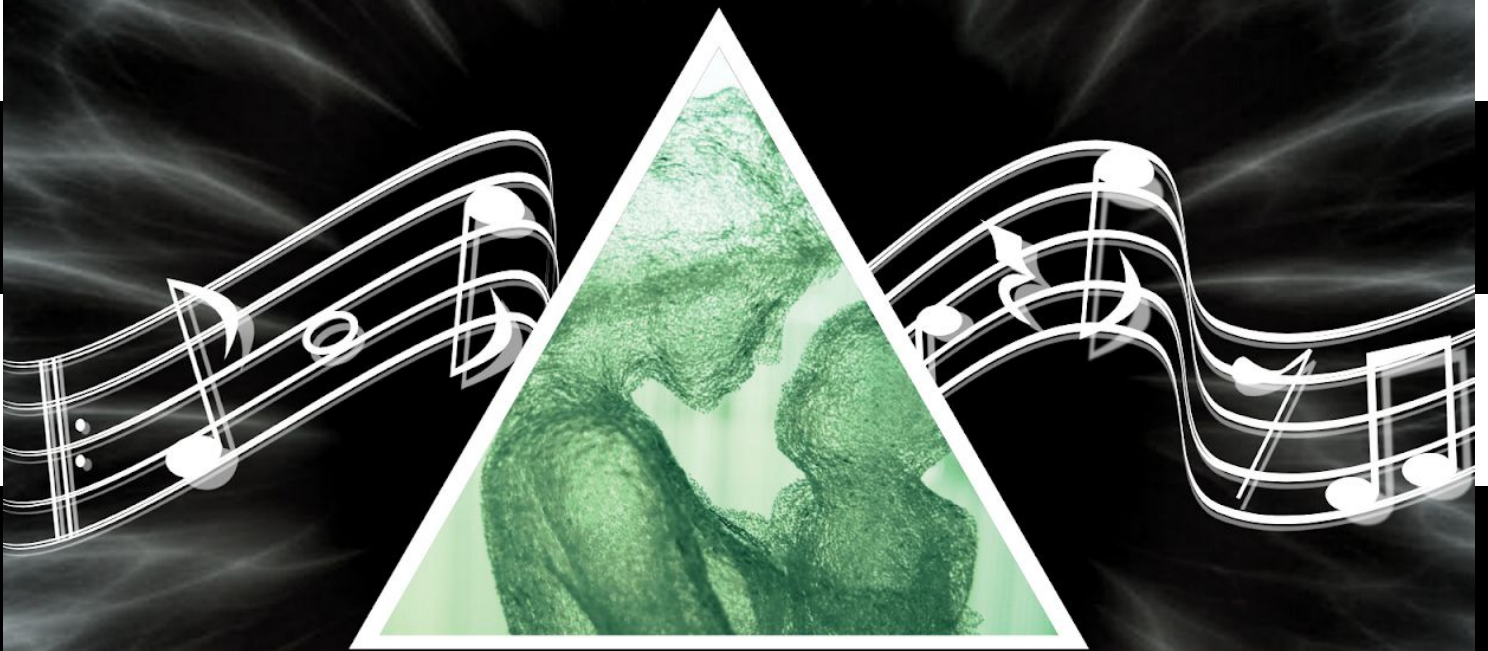

TREBALL DE RECERCA (TdR)

MÚSICA NARRATIVITZADA

*- Adaptació d'un àlbum conceptual
a producte narratiu complet...*

... o començant la casa per la teulada
AUTOR: JÖRGEN BLAUVERD DATA: 18 - 12 - 2020
CURS: 2n Batxillerat A

“I think you should know

That green eyes

You're the one that I wanted to find

And anyone who tried to deny you

Must be out of their mind”

- “Green Eyes” - Coldplay, “A Rush Of Blood To The Head” (2002)

ÍNDEX

1.	JUSTIFICACIÓ	3
2.	INTRODUCCIÓ	6
2.1.	Objectius i propòsit	7
2.2.	Problemes i dificultats	8
2.3.	Estructuració i metodologia del treball	9
2.4.	Fonts bàsiques d'informació	10
3.	MARC TEÒRIC: Les Tres Estructures	11
3.1.	1a Estructura - L'àlbum conceptual	11
3.1.1.	<i>Classificació dels àlbums conceptuals</i>	13
3.2.	2a Estructura - El Cercle de l'Heroi	16
3.2.1.	<i>Etapas del viatge de l'Heroi</i>	17
3.3.	3a Estructura - El Guió Narratiu	22
3.3.1.	<i>Estructura narrativa d'una història</i>	23
4.	TREBALL PRÀCTIC: La Relació de Les Tres Estructures	27
4.1.	Punt de partida	27
4.1.1.	<i>Elaboració de l'estructura narrativa</i>	28
4.1.2.	<i>Inspiracions i influències</i>	29
4.1.2.1.	<i>A NIVELL MUSICAL</i>	30
4.1.2.2.	<i>A NIVELL NARRATIU</i>	32
4.2.	Elaboració de l'àlbum conceptual	35
4.2.1.	<i>Composició de la música</i>	35
4.2.2.	<i>Composició de les lletres</i>	36
4.2.3.	<i>Arranjament i instrumentació</i>	37

4.2.4.	<i>Procés de gravació</i>	39
4.3.	Elaboració del guió narratiu	41
4.4.	Crítica i valoració del producte	44
4.4.1.	<i>Fase de sondeig</i>	44
4.4.2.	<i>Fase de buidatge</i>	47
5.	CONCLUSIONS	59
5.1.	Aspectes descartats i aclariments	60
5.2.	Valoració personal	61
6.	AGRAÏMENTS	63
7.	BIBLIOGRAFIA	65
	ANNEX	71

1. JUSTIFICACIÓ

Els motius personals que m'han portat a escollir aquest tema pel meu treball han sigut, principalment, la meva passió per la música i per les històries cinemàtiques.

Musicalment, abans que sorgís la idea d'aquest treball, ja havia compost o arranjat -més o menys- una vintena de peces instrumentals pel meu compte, i havia estat en contacte des dels 3 anys amb el món de la música i après els conceptes bàsics de composició de música moderna de la mà del meu pare, en Jordi Carreras Morata, i més endavant, també de la meua pròpia mà, a partir que vaig començar a desenvolupar de manera autodidacta un interès per millorar i ampliar les meves habilitats tant en la pràctica del piano -el meu instrument i eina musical per defecte-, com en la composició de material propi.

A més a més, en aquest mateix període, vaig tenir la sort de poder anar-me posant a prova a mesura que avançava i millorava tècnicament gràcies, en gran part, als moments musicals -ja fossin classes amb el meu professor de música a secundària, concerts, o qualsevol cosa que impliqués fer música- a través dels quals vaig poder adquirir noves perspectives, experiències, i més rodatge musical.

Tot això, sempre ha estat recolzat per les meves grans influències musicals, que o bé m'han acompanyat tota la vida, o bé s'han anat afegint pel camí -Phil Collins, Pink Floyd, David Gilmour, Depeche Mode, Genesis, Coldplay, The Beatles, Paul McCartney, Elton John i ABBA, principalment-.

D'altra banda, cinemàticament, també des de ben petit havia mostrat una gran afició al món de les pel·lícules en general, i les històries que contenien. El que va començar com una -no tan- simple obsessió en inventar-me una història prou bona i entretinguda per tal de poder jugar amb les meves joguines -principalment influenciat per la meua admiració al món de *Star Wars*-, amb els anys, es va anar convertint en un interès i una obsessió per la forma i l'estructura de pel·lícules com les de Christopher Nolan -*Inception*, *Interstellar*, entre altres-, en les que, precisament, la forma i l'ordre en què es desenvolupen els fets és clau, i també en històries carregades de simbolisme i metàfores com *Blade Runner*. En definitiva, tota pel·lícula que barrejés o implementés, de manera més o menys abstracta, elements ficticis en una realitat determinada -ja fos real o inventada-.

Atret doncs, per aquesta part més tècnica, vaig començar a ampliar els meus gustos cinematogràfics, i a interessar-me pels aspectes més emocionals i humans que es troben dins d'aquestes històries -els personatges i les seves motivacions, els girs de guió, els finals tan èpics com emocionals, l'emotivitat darrere d'una frase o d'un pla de càmera, les múltiples interpretacions d'un final o d'una pel·lícula sencera... En definitiva, tot allò que fa que una pel·lícula sigui més que una pel·lícula, i que connecti amb tu-.

Aquesta afició va provocar que, per exemple, a l'hora de fer una redacció, no em conformés en escriure-la sense més, sinó que a partir del tema -o de la llibertat- que em donaven, començava a buscar una manera d'escriure sobre allò, i que a més a més contingués algun gir, algun detall, o algun element de caire cinemàtic que li donés aquell "a més a més" que, amb el temps, vaig poder anar consolidant, amb l'objectiu de definir cada cop més el meu estil narratiu propi.

Va ser a base de seguir aquesta metodologia, que la meva ambició i les meves ganes d'escriure coses cada cop més sinceres, madures, emocionals i complexes, va augmentar exponencialment.

Cal destacar també, que de la meva afició al món cinemàtic se'n deriva de manera molt natural la meva apreciació pel teatre. L'escenari i la gran pantalla sempre han anat molt lligats entre si, i el meu cas no n'és l'excepció.

Quan era més petit, vaig poder participar en tres obres de teatre del grup amateur *Els Cosinets*, així com també en quatre obres del *Casal Teatral* d'estiu que es va fer durant uns anys a Palamós. Si li afegim que el meu avi, Ramon Serra Monforte, va ser un dels cofundadors del grup de teatre *La Gespa*, i que altres membres de la meva família hi han estat estretament lligats al llarg dels anys -notablement el meu pare, que principalment hi va col·laborar en la realització de les bandes sonores de les obres *De Pel·lícula*, *Aquells Ulls Blaus* i *Sabó*-, puc afirmar que el teatre també ha estat un pilar important al llarg de la meva infància i joventut, que vaig decidir tenir en compte a l'hora de començar a elaborar el treball, sobretot per la seva proximitat al món cinemàtic i als aspectes més emocionals i vius d'aquest que ja he mencionat prèviament.

En aquest punt és on entra el TdR. Havent considerat tots aquests aspectes mencionats anteriorment, de seguida vaig arribar a la conclusió que, degut al temps que hauria de dedicar a aquest treball, havia d'aprofitar i incorporar tot allò que m'apassiona dins de la temàtica d'aquest -és a dir, el món musical, i el món cinematogràfic/teatral-, ja que sinó em seria impossible combinar les meves aficions personals amb el batxillerat, el treball, i la rutina en general.

Fruit d'aquesta conclusió, i gràcies a l'experiència obtinguda en els respectius camps fins al moment, va sorgir la meva primera idea, la base que serviria per tot el que vindria després: combinar la música amb l'enfoc cinematogràfic/teatral d'una història.

2. INTRODUCCIÓ

Un cop decidit quin era el meu rumb a seguir -a grans trets- vaig començar a donar forma i concretar la meva idea inicial. Per fer-ho, vaig fer servir la mateixa metodologia que amb el cas personal de les redaccions, però aplicat a la meva idea base pel treball. Això va portar a fer-me les següents preguntes: què es podria fer, amb la combinació de música i narrativa de caire cinemàtic/teatral, que no s'hagi fet abans, o que com a mínim, sigui poc freqüent? ¿De quina manera es podrien combinar aquests dos mons per tal d'elaborar un producte que no es limiti a ser la típica història lineal a la que després li afegeixes música i l'acabes catalogant com a pel·lícula o com a obra de teatre?

A partir d'aquestes preguntes, vaig poder arribar a la resposta que em permetria donar el següent pas en la formulació del meu treball: elaborar una història a partir de la música. O en termes més populars, trobar una manera coherent de començar la casa per la teulada.

Aquest enfoc de seguida va atreure el meu interès, ja que, d'alguna manera, prometia desafiar certes preconcepcions que es podien tenir a l'hora d'elaborar una història: normalment, el procés sol ser a l'inrevés; la música se sol afegir a la història, i no la història a la música. Aquest projecte doncs, un cop plantejat de manera més concreta, encara no estava del tot complet. Faltava trobar-li un propòsit a aquesta idea, alguna part innovadora que se'n derivés: la seva adaptació. Com es podria adaptar, una projecte d'aquestes característiques?

Va ser pensant això, que em va venir a la memòria l'etern dilema: "què és millor, el llibre o la pel·lícula?". És cert que hi ha molta divisió d'opinions al respecte: hi ha qui creu que les pel·lícules no poden capturar gran part de l'essència dels llibres amb els que es basen, perquè es perd el factor imaginatiu que fas servir per donar una imatge al que llegeixes, i perquè moltes de les descripcions i explicacions -omniscients o no- que trobem a les pàgines, es converteixen senzillament en gestos o en entorns per a les escenes de la pel·lícula, entre molts altres factors. Per tal d'assegurar la viabilitat del meu projecte doncs, calia pensar abans quina adaptació/format prendria, ja que un dels pilars d'aquest havia de ser la combinació de varis estils de narració, i com a tal, s'hauria d'enfocar d'una manera o altra en funció de la direcció que prenguéss.

Això és el que vaig pensar inicialment, però seguint en la línia d'intentar subvertir l'elaboració tradicional d'un producte narratiu, vaig topar amb una idea alternativa, i alhora, complementària: fer

un producte narratiu que, a més a més d'estar fet a partir d'una part/base musical amb sentit complet per si sola, pugui ser implementat a una part cinemàtica/teatral, de manera que la història que elabori no hagi de passar per un procés d'adaptació tan sever com, per exemple, el d'adaptació d'un llibre a pel·lícula. Dit d'una altra manera, més visual i senzilla: elaborar un puzzle narratiu de dos peces -essent aquestes la part musical i la part cinemàtica/teatral- que té sentit i està complet tant si s'ajunten aquestes peces com si no. En definitiva, aprofitar el procés d'elaboració d'una història feta a partir de fonaments musicals per intentar verificar si hi ha alguna manera d'elaborar un tipus de narració o estructura/plantilla que pugui ser adaptada el més fidelment possible al format narratiu més convenient.

I és enmig de tota aquesta especulació teòrica, que sorgeix una pregunta de vital importància per al desenvolupament d'aquesta idea: quin format és el més apropiat perquè la base musical pugui funcionar per si sola com a producte narratiu, i que a més a més pugui encaixar i complementar-se amb una part escrita per a teatre/cinema? Això implicaria que el format utilitzat hauria de tenir unes característiques i estructura similars a les d'una guió d'obra de teatre o de pel·lícula, per poder ser comparable i compatible amb aquestes respectives estructures. Per tant, hi ha realment un format que compleixi aquests requisits? La resposta és sí: l'àlbum conceptual i la seva utilització subseqüent com a base per a l'elaboració d'un producte narratiu complet.

(2.1) OBJECTIUS I PROPÒSITS

Es pot trobar més d'un objectiu/propòsit en aquest projecte: per començar, avaluar fins a quin punt és possible adaptar i fer encaixar, de la manera més fidel possible, dos productes de vessants narratives diferents, evitant així haver de comprimir o deformar en excés, potencialment, una de les dos vessants -com sol passar en el cas del llibre adaptat a pel·lícula-.

També, fruit d'aquesta hipotètica plantilla, en pot sortir una nova manera d'elaborar històries, en que la música i la narrativa van estretament lligades i tenen un pes igual d'important, però sense trepitjar-se entre elles.

Per altra banda, l'àlbum conceptual, i la seva utilització com a punt de partida per elaborar una història que es pugui combinar amb diferents tipus de narració és, en si, un propòsit -o si més no, de ser factible, suposa una certa innovació en el camp narratiu, molt en la línia de la meua idea de subvertir la metodologia i l'estructura que se sol utilitzar a l'hora de donar forma a qualsevol composició narrativa guionitzada, ja que el seu ús com a base per a

elaborar històries, per comptes de les bases més tradicionals com poden ser un llibre o fets històrics, és terreny llargament inexplorat-.

(2.2) PROBLEMES I DIFICULTATS

Pel que fa als inconvenients que s'han presentat en el transcurs del treball, he de dir que no n'hi ha hagut en excés, ja que des del primer moment vaig saber cap a on dirigir la temàtica del meu treball. Això no vol dir però, que no em costés concretar i fer-me les preguntes adequades, i que aquestes preguntes em conduïssin a uns objectius sòlids, que poguessin complir els requisits d'originalitat -i alhora de recerca- que es demanen en aquest tipus de treball. Va caldre molta meditació i especulació per tal d'arribar al punt de partida definitiu, que em permetés seguir els passos adequats, i en l'ordre i estructura pertinents.

L'organització del temps també ha estat clau. Sent sincer, el confinament que es va imposar al març de 2020 a tot Catalunya, i la conseqüent reducció de les hores de classe, va fer que tingués més temps disponible per fer, sobretot, la part musical del treball -quan es tracta de crear música, es necessita mantenir-se inspirat, i això requereix temps i paciència, tant si la inspiració hi és com si no. Per tant, al no tractar-se de ciència certa, va ser una sort disposar de més temps del previst, malgrat les dures circumstàncies, per tenir més marge d'error contra una possible falta d'inspiració o de frescura imaginativa, que per sort no es va produir al final-.

Però deixant de banda els efectes secundaris de la pandèmia, elaborar uns plaços per no perdre pistonada i no quedar endarrerit amb el treball també ha estat tot un repte, ja que no és fàcil trobar l'equilibri entre el temps dedicat als estudis i al TdR, i combinar-ho amb el temps lliure que un pot tenir. És molt fàcil desapropiar el temps, i en el meu cas, si no mantenia la constància, era molt fàcil quedar-me encallat en una cançó, o en una lletra, o en una pàgina del guió, o en una pàgina del treball escrit. Mantenir la constància doncs, era, és, i ha sigut clau per determinar el grau d'èxit del treball.

Més enllà d'aquests aspectes, no he trobat cap altra dificultat afegida més que la pressió de tenir una data límit per acabar un projecte del qual, a vegades, no en veus el final. Mantenir la ment centrada i optimista en aquells moments en què creus que no arribaràs a temps a la data límit, tot i ser molt dur i difícil, ha estat clau per aguantar mentalment el que suposa elaborar per primer cop un cos de treball seriós d'aquestes característiques, i estar a l'alçada de la rigorositat que se'ns demana com a tal.

(2.3) ESTRUCTURACIÓ I METODOLOGIA DEL TREBALL

Per tal de dur a terme les meves hipòtesis i teories ja formulades, vaig haver d'establir, un procés de recerca i elaboració ordenat, lògic i coherent, de manera que un pas em portés al següent de manera natural per així poder obtenir els resultats esperats.

En el cas del meu treball, sabent ja que el meu punt de partida havia de ser una base musical formada per cançons i lletres, en format d'àlbum conceptual, havia de verificar amb antelació els següents passos que hauria de prendre: vaig començar per buscar la tipologia d'àlbum conceptual que s'ajustés millor al que jo necessitava, per tal de poder, després, relacionar i moldejar l'estructura i les parts que conté aquest tipus d'àlbum amb les parts que conté tant una història -de qualsevol tipus narratiu-, com un guió. Trobar els denominadors comuns entre les estructures d'àlbum, història i guió doncs, era la prioritat per després poder posar la teoria en pràctica i elaborar el meu propi àlbum, que serviria per fer la meua pròpia història, que serviria per elaborar el meu propi guió. I un cop acabat aquest procés, només faltaria el pas d'ensenyar el resultat final a un nombre variat i determinat de persones, per tal de recollir-ne crítiques i valoracions, poguent determinar així el grau d'èxit del producte final -d'aquesta manera, podria seguir el mateix procés de creació i de posterior valoració que forma part de qualsevol producte narratiu que s'elabora (ja sigui un llibre, una pel·lícula, una obra de teatre, etc.)-.

ANNEX

Un cop acabat el treball principal, he afegit també un annex amb tot allò que no forma part estrictament de l'elaboració i el procediment de la part de recerca, però que hi està relacionat: esbossos inicials, el resultat final de la música i del guió, així com un anàlisi general del contingut d'aquest últim.

(2.4) FONTS BÀSIQUES D'INFORMACIÓ

Per realitzar aquest projecte, tant en els aspectes més teòrics com en els més pràctics, he utilitzat i m'he inspirat, majoritàriament, en informació extreta de llibres i pàgines web amb informació de realització de guions, d'estructuració d'històries i dels elements que contenen -personatges, trasfons, etc.-, i sobretot, amb l'anàlisi i desglossament d'àlbums conceptuals i/o històrics, per poder tenir una idea més clara i pautada de com estructurar el meu àlbum, la meua història, i el meu guió, i elaborar una estructura coherentment de manera que puguin relacionar-se i encaixar entre sí després.

- MARC TEÒRIC -

LES TRES ESTRUCTURES

A continuació, dins d'aquest marc teòric, un cop establerta la idea d'unir l'àlbum conceptual amb l'estructura narrativa, analitzaré de manera individual cadascuna de les estructures necessàries per elaborar la plantilla que em permeti dur a terme la comparació entre aquestes, i poder després elaborar-ne la seva adaptació, així com el producte final a la part pràctica.

(3.1) 1a Estructura - L'ÀLBUM CONCEPTUAL

Definim l'àlbum conceptual com a agrupament de cançons que van lligades entre si a través d'un concepte instrumental o líric present en cadascuna d'elles, fent que prengui més importància l'obra en conjunt que no pas les cançons per separat -a diferència de l'àlbum convencional, que simplement és una agrupació de cançons sense cap relació entre elles més enllà del gènere musical al que pertany-.

Trobem els primers indicis d'aquest format d'àlbum musical l'any 1940, amb la publicació de "*Dust Bowl Ballads*" del cantant de folk Woody Guthrie, en què les lletres de les cançons que contenia parlaven d'una mateixa temàtica. Aquest concepte guanyaria certa popularitat al llarg de la dècada dels 40, i posteriorment dels 50, gràcies al cantant de pop tradicional Frank Sinatra, qui seria popularment anomenat com a l'inventor i pioner de l'àlbum conceptual gràcies a la seqüenciació intencionada de les seves cançons, que aportava a les seves lletres una sensació d'unitat i de naturalitat, al escoltar-les una rere l'altra. Això faria que en alguns dels àlbums més reconeguts de l'artista com "*The Voice Of Frank Sinatra*" (1946), "*In The Wee Small Hours*" (1955), o "*Frank Sinatra Sings For The Lonely*" (1958) estigués present aquesta sensació de narrativa generalitzada. No seria fins la dècada dels 60 però, que l'àlbum conceptual no guanyaria un reconeixement generalitzat dins del món musical.

Durant el transcurs dels anys següents, la música rock s'encarregaria de popularitzar i apropiat-se en gran mesura del terme, amb l'aparició de treballs musicals que ja no consistien en la gravació d'una sèrie de senzills o *hits* als que se'ls afegien "cançons d'emplenament" per tal de completar un àlbum -com se solia fer-, sinó que cada cop més grups i artistes

pertanyents al món del rock s'atrevirien a realitzar àlbums en què totes les cançons tinguessin entre elles una rigorositat i un valor més equilibrat, abandonant així la idea de les cançons fetes purament per complementar a les que estaven fetes per ser comercialitzades.

Els treballs més populars, i els directament precursors a l'explosió de l'àlbum conceptual dins del món musical i cultural són, principalment, "*Rubber Soul*" (1965) del grup de rock britànic The Beatles -que va suposar un punt d'inflexió en quant a la maduresa i creativitat musical del grup, fonamental per a la popularització de l'àlbum conceptual en el futur proper-. I posteriorment, influenciat pel mateix "*Rubber Soul*", es publicaria "*Pet Sounds*" (1966) del grup estatunidenc The Beach Boys, que obriria encara més les possibilitats creatives de la conceptualització d'un àlbum gràcies als arranjaments innovadors i les harmonies característiques del grup i del seu principal compositor, Brian Wilson.

Pocs mesos després, The Beatles publicarien l'àlbum "*Revolver*" (1966), al que també se'l considera un treball pioner en quant a creativitat i experimentació musical, que actuaria com a preludi del que és considerat per la gran majoria de crítics i experts, com el primer àlbum conceptual en tota regla, així com també un dels àlbums més importants de la història de la música, sinó el més important: el "*Sgt. Pepper's Lonely Hearts Club Band*" (1967). L'àlbum va ser concebut en gran mesura per Paul McCartney, baixista multiinstrumentista i co-compositor del grup, com a via d'escapatòria després dels incidents -cada cop més perillosos- que patien els membres del grup en els seus famosos concerts multitudinaris, provocats pel públic. En vista d'aquests successos, els "Fab Four" van decidir deixar d'actuar en directe i es van convertir en un grup purament d'estudi.

El que va començar el procés creatiu de l'àlbum doncs, va ser aquesta idea de fugir de la imatge preestablerta que es tenia de la banda, i adoptar una altra dinàmica que els permetés tenir total llibertat per experimentar i elaborar cançons de més alta complexitat i de no tanta comercialitat, que acabaria donant lloc a una obra unificada pel seu ús d'instrumentació variada -de caire rock psicodèlic, molt en la línia de la tendència musical de finals dels 60-, combinada amb les innovacions tècniques dutes a terme en el seu enregistrament. La publicació de l'àlbum doncs, va causar un abans i un després no només pel grup, sinó també pel panorama musical a nivell mundial, trencant barreres entre gèneres, arranjaments i gravació, i generant tot un nou terreny creatiu per ser explorat.

A partir d'aquest moment, van sorgir nous sub-gèneres de rock que es basaven principalment en el recurs de l'àlbum conceptual i al donar més importància al conjunt de cançons que no a les peces individuals -com el rock progressiu o el rock operàtic- que predominarien amb força

al llarg dels anys 70. Grups com Pink Floyd, Genesis, Yes i Supertramp en són els màxims exponents.

A partir d'aquesta popularització del format conceptual, i fins a dia d'avui, s'han anat publicant diferents àlbums conceptuals des de diferents gèneres i perspectives musicals -passant per èpoques de més o menys popularitat, ja que des dels anys 70 el nivell d'ús d'aquest tipus d'àlbum no va tornar a ser mai el mateix-. Alguns exemples que cal destacar per la seva importància, rellevància i/o influència posterior a la seva publicació són *"Tommy"* (The Who, 1969), *"The Dark Side Of The Moon"* (Pink Floyd, 1973), *"The Lamb Lies Down On Broadway"* (Genesis, 1974) *"Wish You Were Here"* (Pink Floyd, 1975), *"Animals"* (Pink Floyd, 1977), i *"The Wall"* (Pink Floyd, 1979) com a culminació i exemple més complet i definitiu d'àlbum conceptual.

Altres exemples més recents que val la pena destacar també per la seva popularitat i/o particularitat són el *"Division Bell"* (Pink Floyd, 1994), *"American Idiot"* (Green Day, 2004), *"Mylo Xyloto"* (Coldplay, 2011), i *"El Mal Querer"* (Rosalía, 2018).

(3.1.1) CLASSIFICACIÓ DELS ÀLBUMS CONCEPTUALS

Com he explicat anteriorment, un àlbum pot ser conceptual si conté elements que unifiquen les seves cançons i realcen el seu conjunt, d'una manera o altra. És per això que podem diferenciar-los, principalment, en tres variants, determinades per la manera en què les cançons estiguin unides entre elles. Cal aclarir però, que no és una classificació molt definida; només és orientativa, ja que pot haver-hi molts casos en què -per exemple- un àlbum pot ser de dos variants conceptuals alhora. Els casos més clars però, són els següents:

ÀLBUM CONCEPTUAL "INSTRUMENTAL"

La principal característica d'aquest tipus d'àlbum és l'ús coherent i notori d'un tipus d'instrumentació, arranjament i producció molt concret en la totalitat de les cançons. La seva conceptualitat per tant, no està determinada per les lletres sinó per la música, els instruments i el so en sí. Aquesta modalitat d'àlbum conceptual és segurament la menys utilitzada per si sola, ja que molts cops la seva conceptualitat a nivell instrumental es veu eclipsada per la conceptualitat temàtica o narrativa de les lletres, i

per tant deixa de ser un àlbum conceptual purament “instrumental” i es converteix també en un de “temàtic”/“narratiu”. Per tant, només serà “instrumental” pur si les lletres de les cançons no tenen cap relació entre sí.

Alguns exemples d’álbum conceptual “musical” pur són:

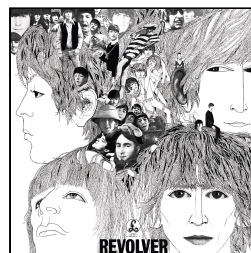
“Rubber Soul”
The Beatles (1965)

Font: thebeatles.com

“Pet Sounds”
The Beach Boys
(1966)

Font: elquintobeatle.com

“Revolver”
The Beatles (1966)

Font: thebeatles.com

**“Sgt. Pepper’s Lonely
Hearts Club Band”**
The Beatles (1967)

Font: thebeatles.com

ÀLBUM CONCEPTUAL “TEMÀTIC”

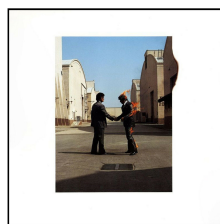
La principal característica d’aquest tipus d’álbum conceptual és la temàtica unificadora de les lletres, és a dir, que les lletres de l’álbum parlen totes d’un mateix tema o camp temàtic, sense formar entre sí un fil argumental -per exemple crítiques a la societat, la vida i/o la mort, fets històrics o quotidians, drets humans, sentiments com l’amor, el desamor, la llibertat, la repressió, o senzillament qualsevol tema real que vulgui tractar l’artista. Les possibilitats són gairebé infinites-.

Alguns exemples d’álbum conceptual “temàtic” són:

**“The Dark Side Of
The Moon”**
Pink Floyd (1973)

Font: David Deal -
Medium

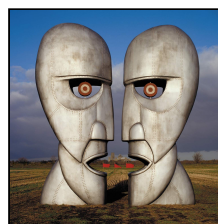
**“Wish You Were
Here”**
Pink Floyd (1975)

Font: eBay

“Animals”
Pink Floyd (1977)

Font: Festival Peak

**“The Division
Bell”**
Pink Floyd (1994)

Font: Amazon.es

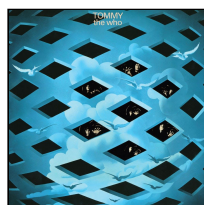
“El Mal Querido”
Rosalía (2018)

Font: Amazon.es

ÀLBUM CONCEPTUAL “NARRATIU”

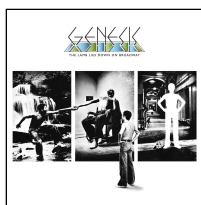
Aquest tipus d'àlbum conceptual és segurament el més complet de tots, ja que sol contenir conceptualitzacions tant a nivell instrumental com temàtic, però a més a més les lletres d'aquest estan ordenades i plantejades de tal manera que expliquin una història i que segueixin un fil argumental -sigui més o menys abstracte i/o definit- al escoltar les cançons per ordre. La història que s'hi expliqui i la seva estructuració depèn totalment de l'artista, però sol seguir les mateixes pautes que qualsevol narrativa.

Alguns exemples d'àlbum conceptual “narratiu” són:

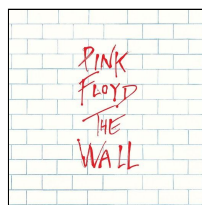
“Tommy”
The Who (1969)

Font: TheWho.com

**“The Lamb Lies
Down On
Broadway”**
Genesis (1974)

Font: Amazon.es

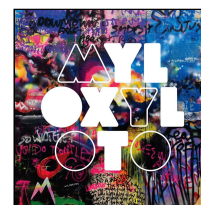
“The Wall”
Pink Floyd
(1979)

Font: The Nevada
Sagebrush

“American Idiot”
Green Day (2004)

Font: Amazon.es

“Mylo Xyloto”
Coldplay (2011)

Font:
timeline.coldplay

És a partir d'aquesta última modalitat que vaig començar a plantejar-me la possibilitat de relacionar aquest tipus d'àlbum amb la creació d'una història posterior que, a partir d'aquests elements de narrativa musical, donés peu a l'elaboració d'una plantilla de guió per ser utilitzada en el format més convenient, sense veure's altament perjudicada per la barreja de vessants narratives, ja que la seva similitud amb el format de desenvolupament d'una història que té tot llibre, pel·lícula i obra de teatre, és evident.

(3.2) 2a Estructura - EL CERCLE DE L'HEROI

(The Hero's Journey - Joseph Campbell)

Un cop plantejada la base d'àlbum conceptual "narratiu", el següent pas va ser buscar si existia alguna estructura narrativa universal que em permetés donar forma -de manera general- a aquest tipus d'àlbum, i poder estructurar-lo amb el nombre de cançons adients per després ser capaç de desenvolupar la història a partir d'aquestes. Aquesta estructura en concret és "El Cercle de l'Herói" -"The Hero's Journey"-, del llibre "*The Hero With A Thousand Faces*" de Joseph Campbell.

Si mirem moltes pel·lícules o llegim molts llibres, podem adonar-nos que, sota la particularitat de cada tipus de narrativa que com a espectadors consumim, hi ha certs trets a nivell estructural que sempre es repeteixen d'una manera o altra. És molt possible que, en aquest casos, tant si es tracta del protagonista de la història, com si es tracta dels fets que hi succeeixen, es puguin relacionar directament amb "El Cercle de l'Herói". Què és, però? Primer cal parlar de l'obra on es troba, així com del seu autor:

THE HERO WITH A THOUSAND FACES - Joseph Campbell

Joseph John Campbell (1904–1987) va ser un professor americà de literatura que va treballar extensament en el camp tant de la mitologia comparada com de la religió comparada -és a dir, en la comparació de diferents cultures i religions, i en la cerca dels seus punts en comú per extreure'n les històries subjacents, la seva arrel, que explica les grans preguntes formulades al llarg de la història de la humanitat-

The Hero with a Thousand Faces (1949) és el treball més reconegut de l'autor, en el que desenvolupa la seva teoria del viatge cíclic de la figura de l'heroi arquetípic, present en totes les mitologies mundials, tant a nivell individual com universal. El llibre està dividit en dos subapartats:

- **PART I: *The Adventure Of The Hero* (l'Aventura de l'Herói)**

En aquesta primera part, l'autor desglossa i analitza cadascuna de les etapes que conformen l'aventura de la figura heròica de qualsevol mitologia.

- **PART II: *The Cosmogonic Cycle* (El Cicle Cosmogònic)**

La segona part també gira entorn a l'anàlisi i desglossament d'una essència, però a diferència de la primera part, que s'enfoca més en el cicle de vida d'un Heroi individual i la comunitat que l'envolta, aquesta segona part tracta el cicle vital de l'Univers.

L'estructura que l'autor planteja a la *Part I*, concretament, ha estat utilitzada i aplicada per una gran varietat d'escriptors i artistes en els seus respectius treballs des de la seva concepció -el cas més famós i el que va popularitzar més aquest fragment del treball de Campbell és el de George Lucas, qui s'hi va inspirar en gran mesura per elaborar tot el cos mitològic de la que acabaria convertint-se en la seva exitosa saga de *Star Wars*-. En el meu cas, també és la part del llibre que utilitzaré per estructurar les diferents parts de la meva futura plantilla narrativa.

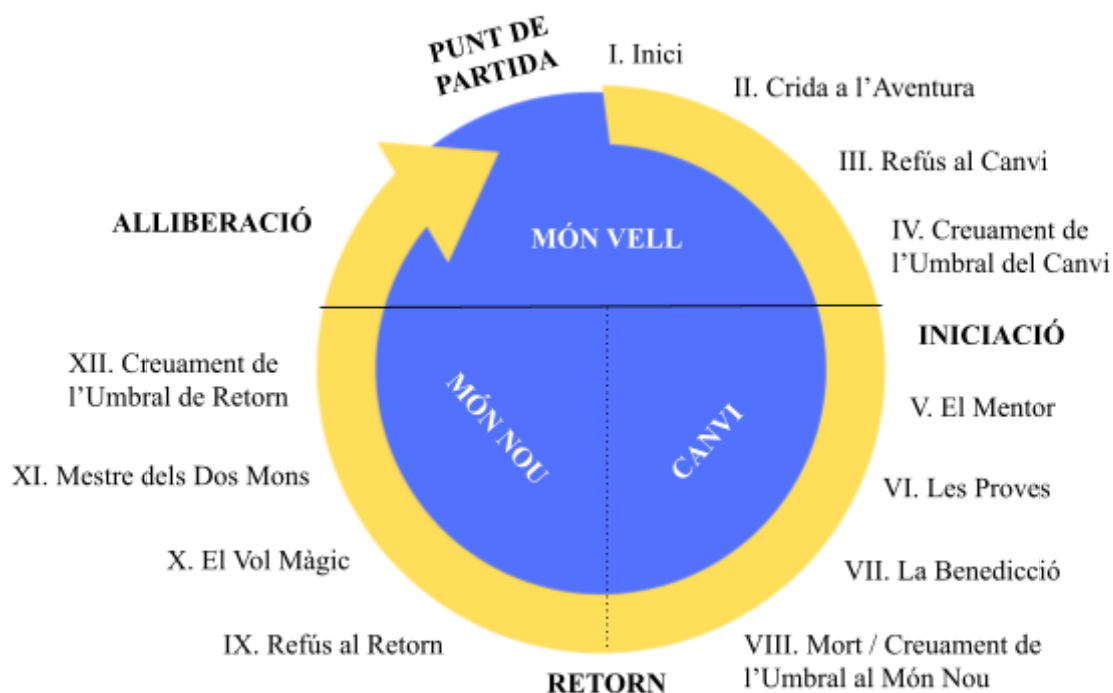
Així doncs, els passos que segueix l'Heroi dins del Cercle de Joseph Campbell poden ser utilitzats com a referència per a qualsevol successió de fets que envoltin a l'individu que els protagonitza. Això connecta directament amb la part narrativa de qualsevol història, ja que és la base present en totes elles.

Per tal de modelar aquests passos i formar una estructura musical amb un nombre de cançons fidel a aquests per al meu àlbum, vaig sintetitzar els passos del viatge de l'Heroi un per un:

(3.2.1) ETAPES DEL VIATGE DE L'HEROI

Cal mencionar que els passos de l'Heroi no tenen perquè seguir sempre el mateix ordre que en el viatge descrit per Joseph Campbell, sobretot si s'ha d'incloure dins d'una història i les seves particularitats; l'ordre en què s'explica i la seva temàtica poden fer variar -tot i que no massa- o inclús suprimir alguns dels passos del viatge de l'Heroi. És normal que això succeeixi, ja que no es tracta de ciència certa; són només punts de referència que són sempre presents -amb més o menys mesura- dins de la història d'una figura heròica. Per això no cal perdre de vista que l'ús que li dono és com a base per a desenvolupar les cançons segons els criteris de cada etapa del viatge.

A partir d'aquí, he elaborat la meva pròpia versió del cercle, que és la que em centraré en exposar, ja que és la que m'ha semblat més útil per a començar a plantejar el concepte i l'argument de l'àlbum conceptual.

Cercle de l'Heroi. Font pròpia

PUNT DE PARTIDA (El Món Vell)

El punt de partida de l'Heroi són sempre els seus orígens; d'on ve, i posteriorment, els primers esdeveniments que faran que l'Heroi s'encamini cap a l'aventura -cap al canvi que el conduirà més endavant a un món/context nou per a ell-.

I. INICI - *Apotheosis*

El famós “hi havia una vegada...”. L'inici del viatge de l'heroi consisteix en la seva introducció, que no té perquè estar situada al principi del seu viatge vital: en el meu cas, per comptes de començar la història de manera biològica -és a dir, amb la infantesa i creixement de l'Heroi protagonista-, vaig decidir que el presentaria en un moment de canvi, obligant així al mateix Heroi a presentar-se i a fer una mirada retrospectiva cap al passat que l'ha conduït

fins al moment en què se'ns presenta a la història. Aquest moment en concret que he escollit per a la presentació d'aquest Heroi és l'*Apotheosis*; l'etapa del viatge de Campbell en què l'Heroi està a arribant al punt on es requerirà d'ell la força i la vàlua per pujar cap a un nivell superior, i de més dificultat, de la seva aventura.

II. CRIDA A L'AVENTURA - *The Call to Adventure*

Un cop situada la figura de l'Heroi i la seva situació actual, comença la seva mirada cap al passat. Ens situem en els seus orígens. Concretament, en el punt en què l'Heroi -de manera més o menys conscient- comença a tenir contacte directe amb els elements, idees o personatges que seran vitals perquè decideixi embarcar-se en una aventura que de moment desconeix.

III. REFÚS AL CANVI - *Refusal of the Call*

La resposta de l'Heroi envers la crida a aquesta possibilitat de canvi que se li presenta no serà immediata, ni quedarà exclosa de conflicte: internament, l'Heroi passarà per situacions de dubte -especialment al principi, però també al llarg del seu futur viatge- que faran reprimir, en un principi, la seva responsabilitat o el seu desig de perseguir allò que li manca.

IV. CREUAMENT DE L'UMBRAL DEL CANVI - *Crossing of the First Threshold*

Decidit a actuar finalment, l'Heroi fa el primer pas en el seu llarg procés d'aprenentatge: sortir de la seva zona de confort i abandonar l'únic entorn que ha conegut mai per embarcar-se cap als coneixements que necessita per poder arribar a un entorn/món nou per a ell, on s'hi troba allò que tant necessita -ja sigui una persona o un objectiu-.

INICIACIÓ (El Món Nou)

Un cop abandonat el món vell en favor del canvi, l'Heroi es veurà, en conseqüència, sotmès a diverses proves, fruit dels diversos successos amb els que s'anirà trobant de camí al canvi que necessita per poder arribar al seu objectiu.

V. EL MENTOR - *Supernatural Aid*

En aquesta etapa, l'Herói coneix o es creua amb una entitat que transcendeix el llindar humà d'una manera o altra -ja sigui físicament, mentalment, temporalment, etc.-. Aquesta figura, sigui un objecte o una persona, pot ser vista com la figura d'un mentor que personifica el que serà el futur destí de l'Herói, que iniciarà o incentivarà a l'Herói a prosseguir el seu propi camí a partir de les seves ensenyances/experiència adquirida.

VI. LES PROVES - *The Road Of Trials*

Després de la introducció de la figura del mentor, l'Herói comença a posar a la pràctica les seves ensenyances -amb més o menys eficàcia i/o dubtes- per tal d'assolir la condició humana necessària per enfrontar-se a les dificultats que l'esperen.

VII. LA BENEDICCIÓ - *Meeting with the Goddess / The Ultimate Boon*

L'últim pas de l'Herói abans d'afrontar el seu destí: necessita d'una aprovació -tant interna com externa- per poder prosseguir amb el seu viatge. Primer, l'Herói necessitarà l'il·luminació d'una figura materna -representada com una deessa, de manera més o menys figurada, molt semblant a la figura del mentor- per encarar-se cap a la línia que separa el món nou del vell. Després, per creuar aquesta línia, necessitarà la benedicció i l'aprovament de la figura paternal -ja sigui el mentor, o una altra persona necessària en el recorregut de l'Herói- en què, quan es dóna, l'Herói rep un regal/recompensa que necessitarà per assolir la seva fita personal. Aquesta recompensa pot prendre qualsevol forma, però el que simbolitza és sempre de gran valor per l'Herói.

VIII. MORT / CREUAMENT DE L'UMBRAL AL MÓN NOU - *The Belly Of The Whale*

Un cop superada aquesta última prova, l'Herói es troba en un punt d'inflexió, el desenllaç del qual determinarà el rumb que pren la seva aventura d'ara en endavant. Aquí és on es troba cronològicament l'*Apotheosis* que he mencionat al l'inici del viatge, després de la qual l'Herói ha de prendre la decisió definitiva d'abandonar per complet el món que coneix, deixar morir el passat i començar de nou després d'haver-se preparat, completant així el seu procés de canvi -pot ser interpretat tant com una mort i resurrecció figurada com literal-.

RETORN (del Món Nou al Món Vell)

Un cop dins el món nou, l'Heroi ha de mostrar les seves capacitats, assolint allò que es proposa, i posteriorment, podent sortir de la mateixa manera que ha entrat en aquest món desconegut i aliè per a ell, que el posarà a prova molt fàcilment.

IX. REFÚS AL RETORN - *Refusal of the Return*

Un cop integrat fora de la zona de confort del món vell, el destí de l'Heroi començarà a tendir cap a un retorn inevitable cap als seu punt de partida, havent sobreviscut a les experiències viscudes dins del món nou. De la mateixa manera que l'Heroi refusava el canvi al principi del viatge, tampoc acceptarà fàcilment les circumstàncies que provocaran aquest retorn al món vell -amb els coneixements adquirits en el seu viatge-.

X. EL VOL MÀGIC - *The Magic Flight*

L'inevitable retorn a casa començarà a prendre forma de manera més prominent, quan l'Heroi es vegi cada cop més acorralat, en forma de persecució, pel destí. Això l'obligarà a aferrar-se al seu objectiu, anteposant la seva responsabilitat a ell mateix.

XI. MESTRE DELS DOS MONS - *Master of the Two Worlds*

El punt òptim d'heroïtat. En aquesta etapa, l'Heroi interactuarà de manera directa amb el seu objectiu final, i en el procés, masteritzarà el seu domini tant del seu passat -el món vell- com de la seva nova realitat -el món nou-, harmonitzant d'aquesta manera els dos mons, resolent el conflicte, i guanyant-se així l'estatus d'Heroi. Aquest acte també l'acabarà de posicionar en la ruta del retorn a casa.

XII. CREUAMENT DE L'UMBRAL DE RETORN AL MÓN VELL - *The Crossing of the Return Threshold*

Un cop assolit l'objectiu final/exercida la seva responsabilitat, l'Heroi accepta tornar al món ordinari. Ell com a persona però, mai tornarà enrere, perquè ha evolucionat a causa del seu viatge. Per tant, l'ara Heroi, marxa del món nou cap al vell havent aconseguit un equilibri entre els dos.

ALLIBERACIÓ - *Freedom to Live*

Un cop acabat el seu viatge, l'Heroi per fi ha aconseguit equilibrar el seu món interior i exterior, i la seva nova persona ja no es veu atemorida per la possibilitat de la mort ni de cap factor conflictiu. Un cop alliberat de la pressió del seu destí, l'únic que li queda per fer d'ara en endavant és transmetre els seus coneixements -com a figura paternal o mentor- al pròxim Heroi potencial que es creui en el seu camí... O estar preparat per si una nova aventura l'obliga a recórrer el mateix viatge un altre cop, i així fins a la seva mort, en què algú s'apropriarà del seu llegat i continuarà exercint d'Heroi -o predicant la seva història-, reiniciant d'aquesta manera el cercle una i altra vegada, pels segles dels segles.

(3.3) 3a Estructura - EL GUIÓ NARRATIU

(Save The Cat! - Blake Snyder)

De la mateixa manera que el Cercle de l'Heroi actua com a base universal per a moltes històries, dins del camp de la guionització -ja sigui teatral o cinematogràfica- existeixen una sèrie d'estructures i passos preestablerts que els guions -i per tant, les seves històries- també segueixen. Quan es tracta de fer un guió i estructurar una història però, hi ha moltes maneres d'enfocar-ho, ja que la creativitat és un factor molt determinant en el procés d'elaboració d'una narrativa. Per tant, si el meu objectiu és relacionar les diferents estructures narratives bàsiques per tal d'elaborar un producte que les barregi de manera coherent, començant per la part musical, cal trobar un equivalent al Cercle de l'Heroi, dins del context d'estructuració d'un guió, que sigui el més universal possible i que faci la mateixa funció que el Cercle com a base/síntesi per a qualsevol història que existeix. Aquesta idea de generalitzar al màxim possible l'estructura d'un guió narratiu és la premisa principal dels llibres *Save The Cat!* de Blake Snyder:

SAVE THE CAT! - Blake Snyder

Blake Snyder (1957-2009) va ser un escriptor americà de guions cinematogràfics, a més a més de consultor, autor i educador. A través de la seva trilogia de llibres *Save The Cat! (2005)*, *Save The Cat! Goes to the Movies (2007)*, i *Save The Cat! Strikes Back (2009)* sobre la creació de guions cinematogràfics i l'estructuració d'històries,

es va convertir en un dels instructors d'escriptura i narrativa més reconeguts de la indústria cinematogràfica.

Per tant, la posició de Snyder és molt similar a la de Joseph Campbell amb el Cercle de l'Herói: va desenvolupar la seva pròpia teoria sobre l'estructuració i metodologia òptima per a elaborar un guió narratiu, sigui en el context que sigui -el seu enfoc és més cinemàtic, però el seu mètode no exclou altres variants d'un guió com pot ser el d'una obra teatral, ja que es tracta d'estructurar una història, i la història és sempre present en qualsevol format narratiu-.

Els dos primers llibres de Blake Snyder -*Save The Cat! (2005)*, *Save The Cat! Goes to the Movies (2007)*-, respectivament, analitzen en profunditat cadascuna de les parts en què l'autor divideix un guió/història i ho apliquen a diverses pel·lícules de diferents gèneres, desglossant-les segons l'estructura elaborada per l'autor per a il·lustrar-la amb claredat. El tercer llibre -*Save The Cat! Strikes Back (2009)*- s'enfoca en aclarir i aprofundir en aspectes derivats del primer llibre. És per això que jo, per a elaborar la meua història, m'he centrat només en els dos primers llibres, ja que al primer és on s'hi inclou tota la teoria d'estructuració de guió de l'autor, i en el segon la seva exemplificació i pràctica.

De la mateixa manera que amb el Cercle de l'Herói, he desglossat fidelment l'estructura de Blake Snyder per a utilitzar-la a l'hora de relacionar-la amb el mateix Cercle, per poder donar forma així a l'àlbum conceptual "narratiu":

(3.3.1) ESTRUCTURA NARRATIVA D'UNA HISTÒRIA

ESCENA D'OBERTURA - *Opening Image*

Tal i com indica el títol, l'escena d'obertura -que tant enceta el 1r acte com inicia la història- és la que presenta el to i l'ambient de l'entorn que se'ns mostra i que estarà present al llarg del transcurs dels fets.

I. INTRODUCCIÓ - *Theme Stated*

Un cop presentat el context, aquest següent apartat presenta la temàtica de la història, així com el/la seu protagonista -o protagonistes-. Molts cops, en aquest mateix apartat s'hi inclou informació que serà de vital importància a mesura que la història es vagi

desenvolupant, però que en aquell moment ni l'espectador ni el mateix protagonista coneix encara.

II. PRESENTACIÓ DE LA TEMÀTICA (I) - *Set-Up*

III. PRESENTACIÓ DE LA TEMÀTICA (II) - *Set-Up*

La història comença a posar-se en marxa. Tant el punt II com el III serviran per guanyar i desenvolupar l'interès de l'espectador en la història, així com introduir o donar pinzellades dels elements o personatges que apareixeran més endavant. En aquest punt, el protagonista també comença a veure's cada cop més involucrat en els fets.

IV. CATALITZADOR - *Catalyst*

El primer punt d'inflexió per al protagonista. Aquell succés que fa que el seu entorn canviï i es vegi obligat a entrar de ple en la seva aventura -de manera més o menys conscient-. A partir d'aquí, la història comença a encarrilar-se i a guanyar alçada.

ENTRADA AL 2n ACTE - *Break into Two*

Per al protagonista, l'entrada al que -per l'espectador- és el 2n acte de la història representa l'elecció de deixar enrere les seves preconcepcions i la seva antiga realitat per entrar en una de nova, on s'haurà d'adaptar i evolucionar si vol aconseguir resoldre el conflicte que se li ha plantejat amb el catalitzador. Per tant, el seu viatge particular comença.

V. HISTÒRIA B - *B Story*

La subtrama de la història. El protagonista viu rodejat sempre d'una realitat o altra, i per aconseguir el seu objectiu s'ha de moure a través d'aquesta. Per això, inevitablement es trobarà amb obstacles que el portaran a interactuar amb el seu entorn, on sovint coneixerà a algú o serà partícip d'una sèrie de fets que faran que es qüestionï la seva concepció de la realitat -a nivell moral, físic... en qualsevol aspecte- i que li recordaran que la seva no és la única història que està en joc dins de la trama. Per tant, tot i ser un apartat que en un principi no està relacionat amb el viatge particular del protagonista, sí que influirà en les decisions que prendrà i serà un dels desencadenants principals de la seva evolució progressiva.

VI. DEBAT - *Debate*

A causa dels primers aconteixements seriosos que es van presentant a mesura que el viatge puja d'intensitat, el protagonista començarà a entrar en dubte amb ell mateix, així com amb les seves capacitats i el seu entorn. Lliurar-se d'aquest debat intern i/o extern, i la càrrega que suposa, serà una acció necessària per al protagonista en un moment o altre, si el que vol és arribar al final del viatge.

VII. ZONA D'ACCIÓ - *Fun and Games*

Abans d'enfrontar-se directament amb el problema principal, el protagonista es pot veure involucrat en un o més d'un moment en què ha de fer un parèntesis i resoldre un conflicte secundari, ja que sense la resolució d'aquest -normalment imprevist- no pot avançar en el seu viatge personal.

VIII. PUNT D'INFLEXIÓ - *Midpoint*

Superada la zona d'acció, arriba el segon i més important punt d'inflexió de la història. Visualment, el punt divisor entre la primera part i la segona part de la història, a partir del qual el llistó s'apuja. D'ara en endavant, el protagonista es veurà cada cop sota més pressió. És també la secció que finalitza el 2n acte de la història.

ENTRADA AL 3r ACTE - *Bad Guys Close In / Break into Three*

Amb l'entrada del 3r acte, el protagonista comença a aproximar-se a l'arrel del problema. La totalitat de la trama comença a sortir a la llum, i els problemes tant interns com externs del protagonista comencen a necessitar ser resolts amb urgència. El protagonista, tot i no tenir una noció del tot clara del que l'espera, decideix lluitar per aconseguir el que vol, normalment motivat per el succés o persona de l'apartat de la història B. A partir d'aquí, els apartats de l'estructura narrativa, molt marcats fins ara, poden tendir a barrejar-se o sobreposar-se entre ells si les característiques del 3r acte ho requereixen, ja que és el punt on tota la història ha de confluïr.

IX. CONFRONTACIÓ - *Bad Guys Close In / Dark Night of the Soul*

El protagonista entra dins del nucli del conflicte, i es veu cara a cara amb aquest. Tot i que la voluntat hi és, molt probablement no aconsegueixi resoldre el conflicte en el primer intent, portant al protagonista a un altre moment de dubte i d'enfonsament que haurà de superar de manera molt més ràpida i convincent si vol assolir la seva meta.

X. TOT ESTÀ PERDUT - *All Is Lost*

La falsa derrota. El protagonista se sent derrotat per no haver aconseguit el resultat que esperava, i durant un fragment de temps -més o menys breu- tota esperança desapareix.

XI. RESOLUCIÓ - *Break into Three*

Però l'esperança perduda retorna en un moment de lucidesa del protagonista, altre cop motivat, molt probablement, per la història B. Aquest cop, després d'haver resolt el seu conflicte intern, el protagonista pot, per fi, resoldre el problema principal i complir el seu objectiu.

XII. FINALE - *Finale*

Autorealitzat interior i exteriorment, el protagonista continua el seu propi camí, fruit de la unió i harmonització de la seva antiga realitat amb la nova realitat -ara ja descoberta i acceptada per complet-.

ESCENA FINAL - *Final Image*

El pol oposat de l'escena d'obertura. En aquesta escena final s'acaba de reafirmar el procés de transformació i evolució del protagonista, necessari per a la resolució definitiva de la història general, posant un punt i final al viatge del protagonista... De moment -o no. Sempre existeix la possibilitat que una història continuï, o no-.

- TREBALL PRÀCTIC -

LA RELACIÓ DE LES TRES ESTRUCTURES

A partir de l'anàlisi del Cercle de l'Heroi i el guió narratiu, a continuació elaboraré una plantilla que em servirà per estructurar la meua història i les diferents modalitats narratives que contindrà, permetent-me així començar per la part musical, i després poder desenvolupar la part narrativa a partir de les cançons que contindrà.

(4.1) PUNT DE PARTIDA

Si observem les dues estructures analitzades a la part teòrica -el Cercle de l'Heroi i el guió narratiu-, podem adonar-nos que són molt semblants en el contingut, en l'estructuració i en l'ordre dels passos que les formen. Això em permet poder elaborar un denominador comú entre aquestes dues estructures, que resultarà en l'esquema que haurà de seguir el meu àlbum conceptual per tal de poder unir, relacionar i equivaldre tant a l'estructura del Cercle com a la del guió, més endavant.

És a partir d'aquestes similituds i de la unió dels dos conceptes, que he elaborat la següent plantilla general pel meu àlbum conceptual:

Taula 1. Font pròpia.

ACTE I (Cançó 1)	ACTE II (Cançó 6)	ACTE III (Cançó 11)
I. Cançó 2 II. Cançó 3 III. Cançó 4 IV. Cançó 5	V. Cançó 7 VI. Cançó 8 VII. Cançó 9 VIII. Cançó 10	IX. Cançó 12 X. Cançó 13 XI. Cançó 14 XII. Cançó 15
		FINAL (Cançó 16)

Com es pot observar, he assignat una cançó a cada apartat de la plantilla, dividint-la així en 3 actes de 4 cançons cadascun, que estan units i/o rodejats per una cançó introductòria i/o transitiva que marcarà els canvis d'acte, i delimitarà tant el principi com el final de la història.

(4.1.1) ELABORACIÓ DE L'ESTRUCTURA NARRATIVA

Si sobreposem i comparem l'estructura general de l'àlbum conceptual amb les demés ja plantejades anteriorment, es pot veure com a resultat, una equivalència i combinació harmoniosa entre totes elles:

Taula 2. Font pròpia.

	PART MUSICAL		PART NARRATIVA
ESTRUCTURA GENERAL	ÀLBUM CONCEPTUAL (cançons)	CERCLE DE L'HEROI	GUIÓ NARRATIU
ACTE 1	<i>Cançó 1</i>	Punt de Partida	Escena d'obertura
I	<i>Cançó 2</i>	Inici	Introducció
II	<i>Cançó 3</i>	Crida a l'Aventura	Presentació de la temàtica (I)
III	<i>Cançó 4</i>	Refús al Canvi	Presentació de la temàtica (II)
IV	<i>Cançó 5</i>	Creuament de l'Umbral del Canvi	Catalitzador
ACTE 2	<i>Cançó 6</i>	Iniciació	Entrada a l'acte 2
V	<i>Cançó 7</i>	El Mentor	Història B
VI	<i>Cançó 8</i>	Les Proves	Debat
VII	<i>Cançó 9</i>	La Benedicció	Zona d'Acció
VIII	<i>Cançó 10</i>	Mort / Creuament de l'Umbral al Món Nou	Punt d'inflexió
ACTE 3	<i>Cançó 11</i>	Retorn	Entrada a l'acte 3
IX	<i>Cançó 12</i>	Refús al Retorn	Confrontació
X	<i>Cançó 13</i>	El Vol Màgic	Tot està perdut
XI	<i>Cançó 14</i>	Mestre dels Dos Mons	Resolució
XII	<i>Cançó 15</i>	Creuament de l'Umbral de Retorn	Finale
FINAL	<i>Cançó 16</i>	Alliberació	Escena final

Aquest plantejament i relació d'estructures em permetrà garantir una base sòlida i unificada per poder crear i desenvolupar el meu propi producte narratiu capa a capa; el primer pas doncs, serà elaborar les 16 cançons requerides per englobar tots els passos que entren dins de l'estructura narrativa del Cercle de l'Heroi i del guió narratiu. Per tant, és molt important que les lletres de cadascuna de les cançons que es troben dins de cada acte incloguin dins seu el contingut establert en les altres estructures.

EXEMPLE: el pas IV de l'estructura general ha de ser la *Cançó 5*, i la lletra d'aquesta cançó ha de contenir les idees clau de l'etapa del *Creuament de l'Umbral del Canvi* del Cercle de l'Heroi, per tal de lligar aquesta etapa de la part musical amb el seu equivalent a la part narrativa, que en aquest cas seria el *Catalitzador*:

Taula 3. Font pròpia.

IV	<i>Cançó 5</i>	Creuament de l'Umbral del Canvi	Catalitzador
----	----------------	---------------------------------	--------------

Aplicar aquest procés a cadascuna de les cançons em permetrà tenir un bon punt de referència per a elaborar el seu contingut i desenvolupar després un context al voltant de cadascuna d'elles, que formarà les escenes narratives que unificaran la part musical -les cançons- i la part narrativa de la història -les escenes-, donant lloc a la unió i complementació harmonitzada d'aquestes diferents vessants narratives que ja havia teoritzat inicialment.

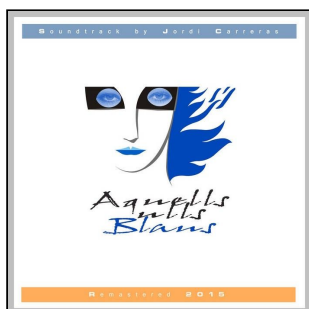
(4.1.2) INSPIRACIONS I INFLUÈNCIES

Amb la relació de les tres estructures feta, és moment de posar-la en pràctica i començar el procés creatiu i personal d'elaborar un context propi a tota l'estructura narrativa base.

Per començar a donar color i forma al meu producte final, primer calia agafar els punts de referència adequats -així com els més adients dins del marc logístic i d'organització del treball- per començar a desenvolupar les idees principals, la tonalitat, i en definitiva, la direcció general que prendria la història. És per això que a continuació explico les diferents inspiracions i influències que tant per aspectes

pràctics, com subjectius, com creatius, han definit -d'una manera o altra- el caràcter del producte final del procés creatiu.

(4.1.2.1) A NIVELL MUSICAL

Aquells Ulls Blaus (Jordi Carreras Morata, 2004)

Per aconseguir gran part de la qualitat unificadora típica de l'àlbum conceptual, vaig tenir la idea d'incorporar-hi un leitmotiv basat de manera molt directa en una sèrie de composicions del meu pare, que va fer per l'obra de teatre *Aquells Ulls Blaus* de La Gespa Teatre, tant pel record que tinc de la banda sonora, com per aportar elements de quilòmetre zero a l'obra final i al treball en general.

Aquells Ulls Blaus. Font: musikkrea/bandcamp.com.

Mylo Xyloto (Coldplay, 2011)

La conceptualitat d'aquest àlbum, tot i ser existent, no és massa concreta en quant al context d'aquesta: a partir de la base d'una història d'amor, revolució i repressió, l'oient té molta llibertat per acabar de donar forma al que va succeint al llarg de les lletres. Aquest marge d'ambigüitat em va semblar molt interessant i una eina molt útil per poder assolir bé l'objectiu d'elaborar una narrativa musical que es concreta del tot amb l'elaboració d'escenes complementàries que la rodegen.

Mylo Xyloto. Font: timeline.coldplay.com.

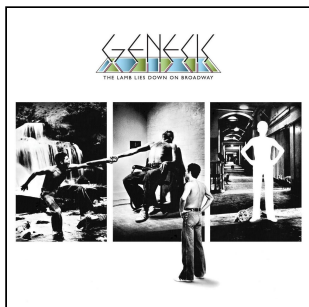
The Dark Side Of The Moon (Pink Floyd, 1973)

Un dels altres trets habituals dins d'un àlbum conceptual és la sensació de flux continu que hi ha entre cançons, que aporta la sensació d'una sola unitat formada per cançons. Aquest àlbum -històric i essencial- n'és un dels primers i més clars exemples, que vaig decidir tenir molt en compte i posar en pràctica a l'hora d'ordenar, estructurar i lligar les cançons del meu àlbum entre sí.

The Dark Side Of The Moon. Font: David Deal - Medium..

The Lamb Lies Down On Broadway (Genesis, 1974)

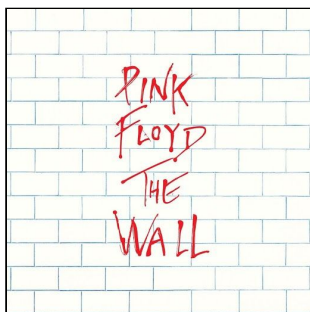
El concepte de donar més importància al fil argumental que a la temàtica concreta de les cançons d'un àlbum conceptual ajuda a realçar, precisament, la seva conceptualitat. És una tendència molt predominant en aquesta òpera de rock, que vaig decidir tenir molt en compte a l'hora de desenvolupar el fil argumental principal a través de les lletres de les meves cançons. Això fa que les lletres no siguin del tot convencionals o concretes, però això ajuda, a la vegada, a poder desenvolupar escenes complementàries a partir d'aquestes amb més facilitat.

The Lamb Lies Down On Broadway. Font: Amazon.es.

The Wall (Pink Floyd, 1979)

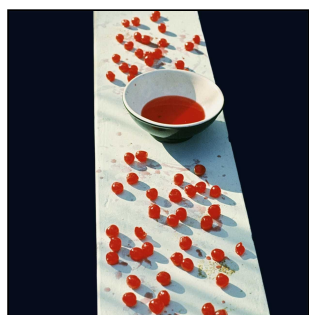
La sensació de narrativa cinematogràfica present al llarg del flux continu d'aquest àlbum conceptual és indubtable i ocupa un pes molt important dins del mateix. Va ser, per tant, una arrel i influència obligatòria per al desenvolupament de la meua obra i la seva conceptualitat.

The Wall. Font: The Nevada Sagebrush.

McCartney (Paul McCartney, 1970)

Pel que fa a l'arranjament de la part musical, em vaig decantar més per limitar-me a les meves capacitats musicals i als meus recursos disponibles, per tal de poder compaginar el procés de creació i gravació musical amb l'elaboració del treball escrit. Precisament aquesta idea d'elaborar els arranjaments musicals de les cançons només amb els recursos que tens a mà, i fer-ho en gran part tu mateix -tocar la majoria dels instruments, cantar, fet a casa...- és la premisa de l'àlbum *McCartney* -i del *McCartney II* (1980) i *McCartney III* (2020)-. Aquesta manera de fer em va semblar molt pràctica i creativa per enfocar la part musical, ja que a més a més li aportaria cert caràcter "casolà", íntim i personal.

McCartney. Font: Amazon.es.

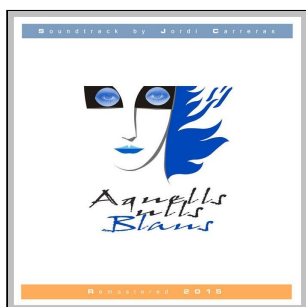
The Diving Board (Elton John, 2013)

Complementàriament al to íntim i casolà que volia aconseguir, l'altre pilar fonamental per a la composició de la part musical va ser el de partir d'una base instrumental d'un sol instrument -majoritàriament de piano- i arranjar la cançó a partir d'aquesta base. Aquest mètode, inspirat pel mateix procés de composició de *The Diving Board*, el vaig aplicar a cadascuna de les cançons que conformarien el meu àlbum per contribuir així a la sensació d'unitat entre aquestes, ja des de la seva concepció base.

The Diving Board. Font: Amazon.es.

(4.1.2.2) A NIVELL NARRATIU

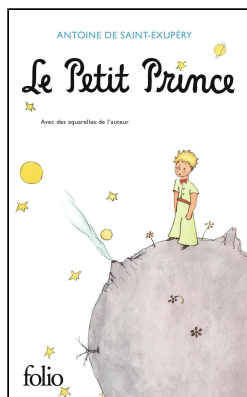
OBRES LITERÀRIES / TEATRALS

Aquells Ulls Blaus (Feliu Antúnez - La Gespa Teatre, 2004)

En la mateixa línia que la banda sonora de la mateixa, alguns elements i conceptes d'aquesta obra de caràcter local i bèl·lic van servir d'inspiració i van ser incorporats dins del context i la temàtica de la meua història -però sense tenir-hi cap relació directa-.

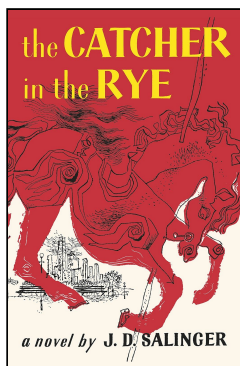
Aquells Ulls Blaus. Font: musikkrea/bandcamp.com.

El Petit Príncep (Antoine de Saint-Exupéry, 1943)

El procés d'aprenentatge, i els passos que segueix el Petit Príncep al llarg d'aquest clàssic, en què cada planeta que visita suposa una ensenyança per a ell, va ser un punt de referència molt bo per a l'elaboració del context i el viatge de la figura del meu protagonista.

El Petit Príncep. Font: thelittleprince.com.

The Catcher In The Rye (J. D. Salinger, 1951)

El nivell d'introspecció personal del protagonista i la dinàmica entre el seu món interior i exterior que el genera, i el com està incorporat de manera tan natural dins la història, em va semblar molt adequat i molt inspirador pel to que m'imaginava per la meva narrativa.

The Catcher In The Rye. Font: Amazon.co.uk.

OBRES CINEMATOGRÀFIQUES

Birdman (or The Unexpected Virtue Of Ignorance)

(Dir. Alejandro González Iñárritu, 2014)

L'ambigüitat entre realitat i ficció dins d'un context quotidià i continu, que barreja elements teatrals amb el món cinemàtic, és un concepte que em va semblar molt idoni per a la meva història.

Birdman. Font: IMDb.

Blade Runner (Dir. Ridley Scott, 1982)

La dimensió metafísica que s'amaga darrere dels fets que es desenvolupen al llarg d'aquest clàssic de ciència-ficció, i la qualitat i subtilesa amb què es presenta, va ser un pilar fonamental de referència per elaborar la part més profunda i menys visible de la meva obra.

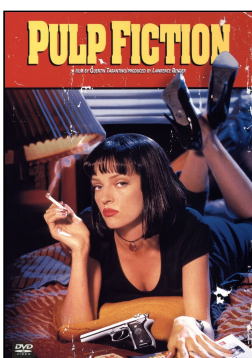
Blade Runner. Font: IMDb.

Inception (Dir. Christopher Nolan, 2010)

La idea d'estructurar una història de forma no lineal sempre m'ha fascinat i m'ha semblat un recurs que aporta més riquesa i apreciació a l'estructuració de qualsevol tipus d'obra. En el cas d'aquest clàssic modern, el fet de dividir la història en diferents capes/nivells de realitat va resultar una font d'inspiració molt útil per a mi i per al desenvolupament de la meva estructura narrativa.

Inception. Font: Amazon.com.

Pulp Fiction (Dir. Quentin Tarantino, 1994)

L'estructuració general, de caire novel·lístic, que es planteja dins la pel·lícula, va ser una referència important per estructurar i delimitar els diferents actes de la meva narrativa.

Pulp Fiction. Font: Pinterest.

Rocketman (Dir. Dexter Fletcher, 2019)

La naturalitat i el toc fantasiós amb què es barregen els fets reals i les cançons del biòpic musical d'Elton John, a més de ser una influència musicalment, també ha estat la principal influència a l'hora de desenvolupar les escenes de la meva història a partir de les meves cançons per formar un conjunt narratiu divers però cohesionat.

Rocketman Font: Amazon.com.

A partir d'aquestes diferents fonts d'inspiració, cada cop em va quedar més clara i present la idea d'enfocar tot el procés creatiu de la part pràctica de la manera més introspectiva i personal possible, ja que això em permetria donar un contingut i un transfons amb identitat pròpia -i de primera mà- a qualsevol context que elaborés, i alhora em permetria invertir més temps en l'escriptura i composició de les diferents capes de la història sense haver de desenvolupar tot un rerefons emocional -que considero vital per connectar amb l'espectador/o lector- des de zero. Enfocar-ho d'aquesta manera també ajudaria a tot el cos de treball en conjunt a adoptar un nivell

de personalitat i individualitat que vaig considerar necessari obtenir, per les característiques del mateix treball i per treure'n el màxim profit com a autor.

El fet de donar forma jo mateix a l'estructura narrativa seria també un repte personal, ja que per a mi suposaria posar en pràctica tots els meus coneixements tant del camp musical com narratiu, ampliant-los i optimitzant-los en el procés, ja que aquest és, sens dubte, el projecte personal més ambiciós i complex en el que m'he embarcat mai.

(4.2) ELABORACIÓ DE L'ÀLBUM CONCEPTUAL

A partir de les influències ja esmentades, vaig començar amb el procés de composició de les diferents parts de l'àlbum conceptual "narratiu".

(4.2.1) COMPOSICIÓ DE LA MÚSICA

Vaig començar a compondre la part musical del treball al gener de 2019. En aquell moment jo cursava 4t d'ESO, i per tant el treball de recerca encara no era una prioritat real per a mi. En aquell moment, simplement vaig començar a crear una sèrie de progressions d'acords que em van agradar, pensant que em servirien per a algun projecte personal futur -perquè fer música és una de les meves aficions-, tot i que no va prendre encara cap forma o direcció concreta.

Vaig dedicar els sis mesos següents a seguir elaborant aquesta base instrumental -sempre a partir de piano, i en algun cas puntual, guitarra- a consciència, de manera molt pausada, ja que a mesura que anava avançant en la composició, anava veient que allò tenia el potencial de ser alguna cosa més que un grup de cançons.

No va ser fins que vaig començar 1r de Batxillerat però, que no vaig donar-li una forma concreta a aquest grup de composicions inicials: quan vaig començar a concebre la meua idea principal pel treball de recerca, em vaig adonar que podria incorporar aquestes bases instrumentals ja composades, i utilitzar-les per el que es convertiria en la part musical del meu treball. D'aquesta manera, podia donar-lis un propòsit i incorporar-les dins d'un procediment i una metodologia seriosa com és la

del TdR, obligant-me així a elaborar un producte de la màxima qualitat possible, i alhora guanyant molt de temps al tenir gran part de la composició ja feta abans inclús de començar el treball en sí.

A partir d'aquí, a mesura que vaig anar desenvolupant la relació de les tres estructures, vaig assignar les cançons ja composades en els llocs de l'estructura que em van semblar més adients, i vaig compondre algun tema més per acabar de cobrir tots els 16 passos de l'estructura general que necessitava per elaborar després la part narrativa.

A més a més, per aportar la sensació d'unitat i de flux entre cançons, un cop ordenades dins l'estructura, vaig afegir al final i/o al principi de cada cançó o bé una coda -en el cas del final- o bé una introducció -en el cas del princip- que servís per passar de la tonalitat de la cançó anterior a la de la següent. D'aquesta manera, les cançons es podrien separar entre si per intercalar-hi les escenes -perquè no estarien enganxades una rere l'altra-, però escoltant-les per separat, conserven la sensació d'unitat al passar de manera natural d'una tonalitat a l'altra quan acaba una i comença l'altra.

(4.2.2) COMPOSICIÓ DE LES LLETRES

Un cop acabades les bases musicals, i assignades al seu lloc corresponent dins la meua plantilla, vaig començar a elaborar-ne les lletres -seguint també les pautes de la plantilla-.

Cal comentar que, a l'hora de compondre una cançó, hi ha moltes maneres de fer-ho, però que si ho simplifiquem, es pot reduir a dos itineraris molt clars: començar per la música i després fer-ne la lletra, o començar per les lletres i després posar-lis música. Cada compositor té la seva pròpia manera de fer quan es tracta de compondre, i és igual de vàlida tant una manera com l'altra. Simplement és qüestió de trobar la forma en què un se sent més còmode i li és més fàcil compondre.

En el meu cas, estava acostumat -fins al moment- a començar per la música, pel simple fet que mai abans havia posat lletra a una cançó -perquè solia fer temes purament instrumentals-, i atès que ja tenia gran part de les bases instrumentals fetes,

vaig decidir acabar primer tota la part instrumental de les cançons -arranjaments i melodies incloses-, i després fer les lletres.

De totes maneres, tinc comprovat que també sóc capaç de començar per la lletra i musicar-la després; segurament, de no ser perquè ja tenia gran part de la base instrumental començada, hagués fet primer les lletres i després la música, però per qüestions pràctiques i d'organització vaig considerar que valia més acabar la música que ja tenia començada i afegir la lletra després, per mantenir la coherència entre cada pas de l'elaboració creativa, i perquè fer-ho d'altra manera em suposaria dedicar-hi més temps del que em podia permetre.

Fer les lletres també va ser el primer repte majúscul per a mi, ja que no n'havia fet mai abans. Va caldre molta regularitat i moltes hores per deixar-les a punt, però la plantilla narrativa em va facilitar molt les coses, perquè vaig poder disposar d'un punt de partida molt clar per a cada cançó. D'aquesta manera, només es va tractar de donar la forma que jo vaig considerar adequada als diferents punts de l'estructura, resultant en la línia argumental general de la història que després acabaria de concretar a la part narrativa -començar per les cançons també ajuda en el sentit que, a l'hora de fer una lletra per a una cançó, no estàs obligat a ser concret amb el seu contingut, principalment perquè comparteix amb la música el paper de transmetre el missatge que conté a dins. Això crea un marge perquè l'oient no només interpreti la cançó a la seva manera, sinó perquè també em permeti a mi poder desenvolupar escenes a partir d'aquesta base de cançons-.

(4.2.3) ARRANJAMENT I INSTRUMENTACIÓ

Un cop acabada la base de piano -o de guitarra- de cada cançó, vaig començar amb l'arranjament de cadascuna d'elles. De la mateixa manera que a l'inici del procés creatiu, en què vaig partir de diferents fonts d'inspiració per al concepte general i les característiques del meu producte narratiu, les meves influències a nivell de gèneres i artistes musicals van tenir un pes molt important a l'hora de definir el conjunt d'instruments que utilitzaria per donar vida a la part musical.

A nivell d'arranjament, de seguida vaig tenir clar que l'estil predominant havia de ser el de pop/rock i/o rock -i totes les variants que pot contenir a dins-, per la meua alta afinitat amb el gènere i per la seva rendibilitat amb els recursos que tenia a mà.

Tenint clar l'estil principal i homogeni que havien de tenir les cançons, vaig començar a desenvolupar totes i cadascuna d'elles a partir de la base de piano o guitarra. Els instruments que he utilitzat són els següents:

PIANO: la base de piano, present a la gran majoria de les cançons, ja presentava la influència de l'estil de piano d'Elton John, perquè és una forma de tocar amb la que em sento especialment còmode i que em transmet molt.

BAIX ELÈCTRIC: vaig utilitzar un Höfner Ignition VSB LH SE propi per a la pista de baix de cada cançó. De la mateixa manera que amb el piano, el meu estil de tocar el baix és influència directa de l'estil de tocar de Paul McCartney -ja que a més a més, ell utilitza el mateix tipus de baix -, perquè també em resulta molt còmode i natural.

BATERIA: jo no tinc pràctica amb la bateria, perquè no en posseeixo cap de física, però conec el seu funcionament i la manera de tocar-la, per tant, en la majoria de casos vaig utilitzar una bateria acústica digital, i jo mateix vaig programar-ne des de zero la part rítmica perquè fos fidel a la manera de tocar física. En alguna cançó també hi ha bateria electrònica, que funciona sempre mitjançant la seva programació rítmica -el mateix procediment que amb la bateria acústica digital, però sense sonar acústica-. Tant l'ús puntual de bateria electrònica com l'estil de tocar la bateria acústica ha estat fruit de la meua influència rítmica de Phil Collins -principalment-, i d'altres estils de bateristes propers a mi, com per exemple Ringo Starr -més notòriament-.

GUITARRES: les parts de guitarra acústica i/o elèctrica de l'àlbum, han estat fetes entre el meu cosí, Marc Serra -qui ha tocat les parts més tècniques, tant rítmiques com solistes, que jo requeria-, i jo -que he tocat majoritàriament parts rítmiques d'acompanyament, i algunes pinzellades de guitarra solista-. Les guitarres que han estat utilitzades són:

JÖRGEN BLAUVERD:

- Harley Benton GS-Travel-E LH Mahogany

- Harley Benton ST-62 LH BK Vintage Series

MARC SERRA:

- Washburn RX10 MB
- Guitarra acústica amplificable Álvarez Yairi

PADS D'INSTRUMENTS: per incorporar parts d'orquestració, així com altres instruments d'emplenament presents al llarg de les cançons com són l'orgue *Hammond*, el mellotron, i un cor de veus, vaig fer servir pads d'aquests instruments -sons digitals que emulen el so d'un instrument determinat- de la mateixa manera que amb la bateria acústica. La utilització d'aquests sons en concret és influència directe d'estils d'arranjament de grups com *Genesis* i *The Beatles*, que feien un alt ús de la sonoritat analògica "vintage" pròpia del gènere rock dels anys 60-70, present també en aquests instruments.

VEU: per la veu, vaig decidir que jo mateix cantaria; principalment perquè tot el treball musical ha estat fet per mi, i la idea era fer-ho tot jo mateix. Per això, el pas lògic era fer també les veus tot i no haver-ne enregistrat mai abans. A més a més també vaig poder comptar amb la veu de Judit Barba, amiga molt propera, perquè a mesura que la història que es va anar formant a partir de les lletres, vaig necessitar una veu femenina com a veu addicional a la meua, per crear situacions puntuals de duet i/o d'interacció entre veus.

(4.2.4) PROCÉS DE GRAVACIÓ

Per començar, tots els arranjaments han estat fets amb l'ús del *GarageBand*; un programa de creació i edició musical que contenen els dispositius *Apple* com l'*iPad Air 2* que posseeixo. Mitjançant aquest programa, i un dispositiu *Focusrite iTrack Dock* connectat al meu *iPad* via MIDI -una connexió estàndard de comunicació entre equips musicals electrònics que permet l'intercanvi d'informació entre diversos equips musicals i/o amb un ordinador- vaig poder gravar totes les pistes d'instruments, una per una, i tocar a través d'un teclat Yamaha Piaggero NP-32 i un Roland FP-30 Bk propis les parts de piano i els pads instrumentals.

Un cop acabada aquesta primera part de la gravació, que vaig realitzar durant la primera meitat d'any, jo i el meu pare -qui m'ha ajudat a produir, mesclar i masteritzar l'àlbum- vam exportar de manera individual les pistes gravades del meu iPad al Reaper -un programa d'enregistrament i de treball d'àudio digital- per poder tractar el so dels diferents instruments adequadament, de la mateixa manera que amb qualsevol producte musical que es produeix.

Un cop exportades les pistes de piano i els pads instrumentals, vam gravar i afegir les pistes de baix i guitarra, i posteriorment, les de veu. Tot aquest procés va quedar repartit en les següents sessions:

Taula 4. Font pròpia.

Fase d'exportació	Sincronització de pistes	Gravació de baix	Gravació de guitarra	Gravació de veus	Mescla
<u>SESSIÓ 1</u> (7/7/20)	<u>SESSIÓ 1</u> (27/7/20)	<u>SESSIÓ 1</u> (19/8/20)	<u>SESSIÓ 1</u> (17/10/20)	<u>SESSIÓ 1</u> (6/12/20)	<u>SESSIÓ 1</u> (28/11/20)
Exportació <i>Cançó 12</i>	Sincronització <i>Epilogue,</i> <i>Prologue,</i> <i>Interlude I / II</i>	<i>Prologue,</i> <i>Interlude I,</i> <i>Epilogue</i>	Guitarres Jörgen	Veus Jörgen (<i>Epilogue,</i> <i>Prologue,</i> <i>Interlude I / II,</i> <i>Cançó 1-4</i>)	<i>&, Epilogue,</i> <i>Prologue,</i> <i>Interlude. I i II</i>
<u>SESSIÓ 2</u> (8/7/20)	<u>SESSIÓ 2</u> (28/7/20)	<u>SESSIÓ 2</u> (21/8/20)	<u>SESSIÓ 2</u> (31/10/20)	<u>SESSIÓ 2</u> (7/12/20)	<u>SESSIÓ 2</u> (29/11/20)
Exportació <i>Interlude I / II,</i> <i>Prologue</i>	Sinc. <i>Cançó</i> <i>1-4</i>	<i>Interlude II,</i> <i>Cançó 1-4</i>	Guitarra Jörgen (<i>Interlude II</i>)	<u>SESSIÓ 2</u> (7/12/20)	<i>Cançó 1-4</i>
<u>SESSIÓ 3</u> (9/7/20)	<u>SESSIÓ 3</u> (29/7/20)	<u>SESSIÓ 3</u> (25/8/20)	<u>SESSIÓ 3</u> (14/11/20)	Veus Jörgen (<i>Cançó 5-12</i>)	<u>SESSIÓ 3</u> (5/12/20)
Exportació <i>Epilogue</i>	Sinc. <i>Cançó</i> <i>5-9</i>	<i>Cançó 5-8</i>	Guitarres Marc	<u>SESSIÓ 3</u> (12/12/20)	<i>Cançó 5-12 +</i> <i>solo piano</i>
<u>SESSIÓ 4</u> (13/7/20)	<u>SESSIÓ 4</u> (30/7/20)	<u>SESSIÓ 4</u> (29/8/20)	<u>SESSIÓ 4</u> (15/11/20)	Veus Judit	<u>SESSIÓ 4</u> (8/12/20)
Exportació <i>Cançó 4 i</i> <i>piano Cançó 3</i>	Sinc. <i>Cançó</i> <i>10-12</i>	<i>Cançó 9-12</i>	Guitarres Marc		Tractament veus
<u>SESSIÓ 5</u> (14/7/20)			<u>SESSIÓ 5</u> (21/11/20)		<u>SESSIÓ 5</u> (12/12/20)
Bateria <i>Cançó</i> <i>3, exportació</i> <i>Cançó 8,</i> <i>Cançó 7</i>			Guitarres Marc		Tractament veus
			<u>SESSIÓ 6</u> (22/11/20)		
			Sons guitarres		

<u>SESSIÓ 6</u> (15/7/20) Exportació <i>Cançó 5,</i> bateria i piano <i>Cançó 2</i>					<u>SESSIÓ 6</u> (13/12/20) Tractament veus
<u>SESSIÓ 7</u> (16/7/20) Exportació <i>Cançó 2,</i> <i>Cançó 10</i>					
<u>SESSIÓ 8</u> (17/7/20) Exportació <i>Cançó 6</i>					
<u>SESSIÓ 9</u> (22/7/20) Exportació <i>Cançó 9</i>					
<u>SESSIÓ 10</u> (23/7/20) Exportació <i>Cançó 11</i>					
<u>SESSIÓ 11</u> (25/7/20) Exportació <i>Cançó 1</i>					
<u>SESSIÓ 12</u> (4/9/20) Exportació pistes cor					

(4.3) ELABORACIÓ DEL GUIÓ NARRATIU

Un cop acabades les lletres, i per tant, definida la base narrativa, vaig poder començar a elaborar les escenes de la història, paral·lelament al procés de gravació de la part musical.

A partir dels elements narratius presents a les lletres, i amb la plantilla narrativa també com a referència, vaig començar a desenvolupar l'acció al voltant de cada cançó, concretant així el

seu significat i context, creant d'aquesta manera una dinàmica de diàlegs i cançons que s'intercalen i es complementen durant tot el transcurs de la història -i d'aquesta manera també aconseguixo que un tipus de narrativa no trepitgi ni afecti a l'altre, sinó que el complementi, tal i com ho havia plantejat en un principi-.

El principal punt conflictiu per fer el guió, més enllà del procés d'elaborar una història que tingui un sentit, un transfons, i que estigui ben estructurada -és a dir, tots els requisits obligatoris que ha de contenir qualsevol format d'història-, va ser decidir-ne el tipus d'adaptació. Com que el meu treball està centrat en planejar, estructurar i elaborar una part musical acompanyada d'un guió, no era necessari que entrés de ple en la fase de la seva adaptació a cinema i/o a teatre -i els seus aspectes tècnics com el càsting d'actors / actrius, escenificació o rodatge d'escenes, interpretació, etc-, però sí que havia de tenir en compte els dos escenaris, precisament perquè la finalitat d'un guió narratiu és poder ser escenificat d'una manera o altra. Per tant, vaig decidir buscar una manera de conciliar al màxim possible el guió teatral i el cinemàtic -tant a nivell de format com de situació de l'acció narrativa-, i incloure les dos vessants dins d'un guió que les combinés, seguint així la meua idea d'evitar una adaptació brusca a nivell estructural com passa en el típic cas del llibre convertit a pel·lícula. És un procediment certament experimental, però com que la plantilla narrativa ha de servir perquè la història no canviï a nivell estructural -estigui en el format que estigui-, vaig considerar que aquesta era la millor manera d'enfocar-ho per poder assolir així la compatibilitat entre diferents gèneres que havia plantejat com una de les hipòtesis.

Per aconseguir combinar el format teatral amb el cinemàtic, vaig decidir escriure el guió utilitzant un programa gratuït d'escriptura de guions cinematogràfics anomenat *YouMeScript*. D'aquesta manera, podria escriure la història amb el format i la font que es requereixen d'un guió cinematogràfic -fent que d'aquesta manera una pàgina equivalgui a un minut de metratge aproximadament-, i així podria encarregar-me d'incorporar a la història, a través del seu contingut, elements o acotacions de caire teatral -com per exemple l'ús de vocabulari tècnic típic del teatre com "llum"/"fosc" per indicar canvis d'escena, no incloure escenografies massa diferents, no massa escenes en zones exteriors, o inclús situar escenes en un teatre o en un escenari de manera literal-. Plantejat d'aquesta manera doncs, com a mínim podia tenir en compte en tot moment la part cinemàtica i la teatral, i alhora, aquests requisits també em servien per concretar encara més l'argument de la història.

Deixant de banda el format del guió, i seguint la idea general de tot el procés creatiu, les escenes que van resultar de les lletres, van adoptar també un caire personal intencionat, però disfressat dins d'un context fantasiós i abstracte que ja presentaven les lletres, fruit de les

meves influències cinemàtiques/narratives i de la direcció creativa que ja he esmentat a l'inici de la part pràctica.

Crear les escenes per a les cançons i acabar de completar el guió va ser un procés llarg; vaig començar a plantejar i escriure el guió el 7 d'abril de 2020, i vaig acabar-lo el 24 d'octubre de 2020. El resultat final queda plasmat en l'estructuració de les escenes i elements del guió que mostro a continuació:

ESTRUCTURA DEL GUIÓ:

Taula 5. Font pròpia.

ACTE I (Escena 15 (part 1) + <i>Cançó 1</i>)	ACTE II (Escena 15 (part 2) + <i>Cançó 6</i>)	ACTE III (Escena 15 (part 3) + <i>Cançó 11</i>)
1. <i>Cançó 2</i> 2. Escena 9 (1a part) (INICI FLASHBACK) 3. Escena 1 4. <i>Cançó 3</i> 5. <i>Cançó 4</i> 6. Escena 2 7. Escena 3 8. <i>Cançó 5</i>	9. Escena 4 10. <i>Cançó 7</i> 11. Escena 6 12. <i>Cançó 8</i> 13. Escena 7 14. <i>Cançó 9</i> 15. Escena 8 (FINAL FLASHBACK) 16. Escena 9 (2a part) 17. <i>Cançó 10</i>	18. Escena 10 19. <i>Cançó 12</i> 20. Escena 11 21. <i>Cançó 13</i> (Escena 5) 22. Escena 13 23. <i>Cançó 14</i> 24. Escena 12 25. Escena 14 26. <i>Cançó 15</i>
		FINAL (Escena 15 (part 4) + <i>Cançó 16</i>)

(4.4) CRÍTICA I VALORACIÓ DEL PRODUCTE

Un cop finalitzat el guió, quedava encara un últim pas per completar el procés creatiu: la crítica i valoració del resultat final.

Quan es finalitza una obra narrativa, sigui del tipus que sigui, el més normal és que el següent pas sigui publicar-la o fer-la arribar al públic. En el meu cas, necessitava fer aquest últim pas per comprovar el grau d'èxit i/o d'acceptació que podria tenir el meu guió, tant en aspectes més tècnics i objectius com en aspectes més de contingut i subjectivitat del lector/espectador. També era un pas que considerava necessari fer per poder incloure tots els passos típics de l'elaboració d'històries dins de la part pràctica del meu treball.

4.4.1) FASE DE SONDEIG

Per poder fer el recull d'opinions necessari per extreure les conclusions sobre el producte final de tota la meva recerca i teorització, vaig decidir contactar amb una mostra àmplia de gent de diverses edats i àmbits laborals i/o vocacionals -ja que dins d'un públic hi entra qualsevol tipus de persona; no tothom qui va a veure una obra o una pel·lícula és entesa en cinema i/o teatre- i els vaig proposar de llegir el meu guió sense tenir cap noció prèvia del que havia escrit -excepte una petita introducció que vaig fer per aclarir els aspectes més tècnics del format del guió per així facilitar-ne la lectura, ja que no tothom hi està familiaritzat-. Aquesta mostra va incloure des de gent del meu entorn proper -com familiars, amics, professors de diferents modalitats i coneguts- fins a terceres persones tant del món teatral com del cinemàtic/guionístic/narratiu. La prioritat era aconseguir una mostra variada i, sobretot, amb criteri suficient com per valorar de manera sincera el meu guió, des de la seva perspectiva, sense importar el seu nivell de coneixement dels aspectes més tècnics.

Entre uns i altres, vaig poder contactar -aproximadament- amb més d'una cinquantena de persones, 45 de les quals van poder llegir i valorar els diferents aspectes del producte final:

A continuació mostro la descripció inicial que vaig fer per l'enquesta, on desenvolupo i introdueixo els seus diferents criteris i apartats:

Un cop llegit el guió, m'agradaria que contestéssiu les següents preguntes relacionades amb aquest.

Veureu que no són preguntes de comprensió del text com a tal, sinó que simplement són d'opinió i crítica, ja que m'interessa seguir el mateix procés que qualsevol obra, llibre o pel·lícula que es publica, i recollir unes primeres crítiques per avaluar si les reaccions al meu guió són favorables o no.

La primera part del qüestionari és més pautaada i formal: es tracta de valorar alguns aspectes concrets del guió i de la història en general, donant la vostra opinió sobre el que us demani de la manera més sincera i rigorosa possible.

La segona part és més lliure i personal: us deixaré una sèrie de preguntes (OPCIONALS) que podreu respondre lliurement, en l'extensió que considereu oportuna (us agrairé molt que, igualment, intenteu contestar-les totes).

A partir d'aquí, intenteu valorar la història i els ítems que us proposo segons el que us ha transmès a VOSALTRES, sigui quin sigui el vostre "nivell" o criteri sobre el tema. No hi ha una resposta correcta o incorrecta. Es tracta simplement de veure què és el que en traieu vosaltres, per després poder extreure les meves pròpies conclusions.

Els ítems formulats a la PRIMERA PART de l'enquesta són els següents:

- Valoració de l'1 al 10 de:
 - L'estructura narrativa / muntatge de la història (10%)
 - Segons si el ritme, el format, i l'ús de recursos narratius (com per exemple: flashbacks, l'alternança amb parts musicals / cançons, etc.) és adequat i beneficiós pel conjunt de la història, fent que el lector / espectador s'enganxi i es mantingui interessat al llarg d'aquesta, o no.
 - L'argument de la història (10%)

- Segons si la història -i les diferents trames que se'n deriven- està ben lligada, fent que no presenti incoherències/contradiccions, o no.
- desenvolupament i qualitat dels personatges de la història (10%)
 - Segons si són personatges creïbles, empàtics (que poden connectar amb el lector / espectador), i que estan ben desenvolupats (amb els seus trets i personalitats pertinents), o no.
- Diàlegs / escenes de la història (10%)
 - Segons si les expressions i les interaccions entre personatges tenen un contingut i un vocabulari ric, llegible i realista, que s'adequa al to i a l'ambient de la història, o no (tenint en compte que són diàlegs i situacions de caire teatral).
- Les lletres i el contingut de les cançons de la història (10%)
 - Segons si el significat de les lletres és fàcilment comprensible (siguin més "abstractes" o menys), si tenen contingut per si soles, i si complementen bé, i amb rellevància, a la narrativa en conjunt, o no.
- LA NOTA GLOBAL DE LA HISTÒRIA (50%)

CRITERIS DE LA VALORACIÓ:

- La valoració dels cinc apartats individuals -estructura, argument, personatges, escenes, cançons- representarà el 50% de la nota final de cada enquestat, que serà resultat de fer la mitjana entre les puntuacions que la persona atorgui a cadascun dels cinc apartats.
- L'altre 50% el formarà la nota global que la persona enquestada posi a la història.
- La nota final de cada enquestat doncs, serà producte de la mitjana entre la nota global de la història i la nota mitjana dels apartats individuals.
- Un cop obtinguda la nota final de cadascuna de les persones de la mostra enquestada, es farà una mitjana entre totes aquestes notes finals per obtenir la

nota global del producte final. També es seguirà el mateix procediment amb cada apartat puntuable individual.

- Punts positius de la història

- Punts negatius de la història

- Escollir quin/s dels següents gèneres es podria associar, principalment, la història:
 - Acció
 - Aventura
 - d'Autor
 - Drama
 - Èpic
 - Fantàstic
 - Ficció
 - Musical
 - Romàntic
 - Altres (especificar)

- Escollir en quin format pot encaixar millor la història:
 - Obra de teatre
 - Pel·lícula
 - Ambdós
 - Cap

Els ítems formulats a la SEGONA PART de l'enquesta, tal i com s'explica a la introducció de la mateixa, estan relacionats amb el contingut concret de la història, i per tant, no formen part -estrictelement- del meu treball de recerca; es poden trobar a l'annex, juntament amb tots els aspectes relacionats amb el contingut de la història.

(4.4.2) FASE DE BUIDATGE

Després d'haver contactat amb les diferents persones enquestades i d'haver rebut la valoració de cadascuna, he analitzat el conjunt de respostes de cada apartat a partir dels gràfics que mostro a continuació:

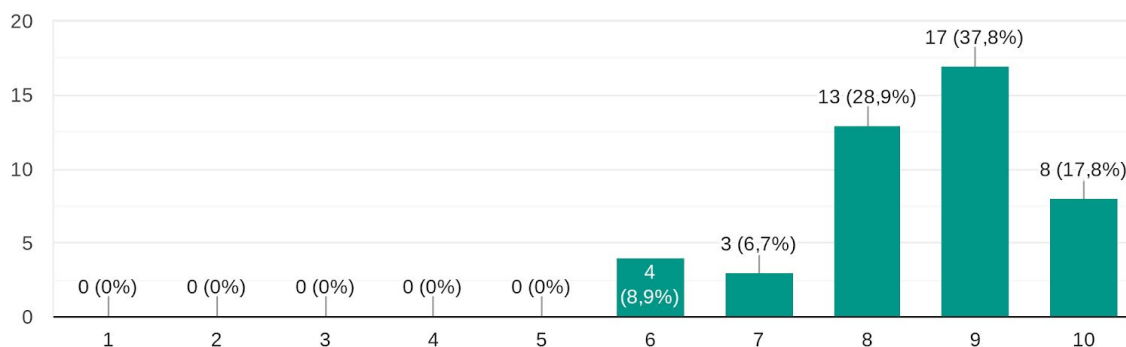
- La mostra de gent enquestada ha estat formada per:
 - 10 professors / professores
(dins d'ells: un psicòleg, un cantaire, un músic, i mestres d'educació primària, d'educació secundària i de batxillerat en matèries com llengua i/o literatura catalana i castellana, anglès, música, i matemàtiques).
 - 7 jubilats
(entre ells: un arquitecte tècnic, un creatiu, una metgessa, un metge, una actriu i una funcionària).
 - 4 estudiants
(dins d'ells: un universitari, una aficionada al teatre musical, una estudiant de batxillerat i una estudiant de realització en televisió).
 - 3 administratius / administratives
(dins d'ells: una auxiliar de clínica i una professora d'idiomes)
 - 2 arquitectes tècnics
 - 1 músic
 - 1 antropòleg
 - 1 comercial
 - 1 funcionari
 - 1 infermera i responsable de compres
 - 1 programador informàtic
 - 1 metgessa
 - 1 veterinari
 - 1 educadora infantil i instructora de ioga
 - 1 perruquera
 - 1 enginyer tècnic industrial
 - 1 biòloga
 - 1 esteticista
 - 1 estadística
 - 1 guionista i realitzador audiovisual

Pregunta 1:

Gràfic 1. Font pròpia

De l'1 al 10, quina nota posaries a l'estructura narrativa / muntatge de la història?

45 respostes

Taula 6. Font pròpia.

QUALIFICACIÓ	PERSONES	PERCENTATGE
Excel·lent (9 - 10)	25	55,6%
Notable (7 - 8)	16	35,6%
Bé (6)	4	8,9%
Suficient (5)	-	-
Insuficient (1 - 4)	-	-

L'estructura/muntatge de la història ha rebut una qualificació global d'**excel·lent**, amb un 55,5% dels enquestats totals puntuant-la amb un 9 (17 persones) o un 10 (8 persones).

El 35,6% dels enquestats ha donat una qualificació de notable, puntuant l'estructura/muntatge amb un 7 (3 persones) o un 8 (13 persones).

El 8,9% dels enquestats ha donat una qualificació de bé, puntuant l'estructura/muntatge amb un 6 (4 persones).

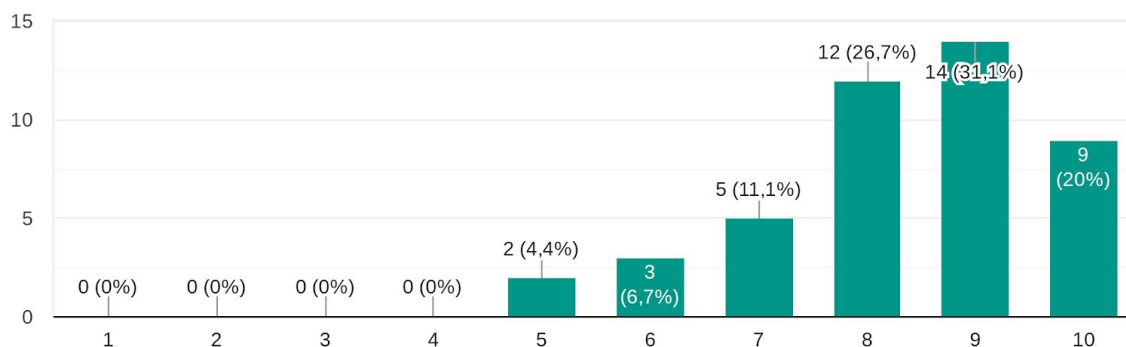
- Puntuació mitjana de l'estructura/muntatge: **8,5** (4,2 de 5 estrelles).

Pregunta 2:

Gràfic 2. Font pròpia

De l'1 al 10, quina nota posaries a l'argument de la història?

45 respostes

Taula 7. Font pròpia.

QUALIFICACIÓ	PERSONES	PERCENTATGE
Excel·lent (9 - 10)	23	51,1%
Notable (7 - 8)	17	37,8%
Bé (6)	3	6,7%
Suficient (5)	2	4,4%
Insuficient (1 - 4)	-	-

L'argument de la història ha rebut una qualificació global d'**excel·lent**, amb un 51,1% dels enquestats totals puntuant-lo amb un 9 (14 persones) o un 10 (9 persones).

El 37,8% dels enquestats ha donat una qualificació de notable, puntuant l'argument amb un 7 (5 persones) o un 8 (12 persones).

El 6,7% dels enquestats ha donat una qualificació de bé, puntuant l'argument amb un 6 (3 persones).

El 4,4% dels enquestats ha donat una qualificació de suficient, puntuant l'argument amb un 5 (2 persones).

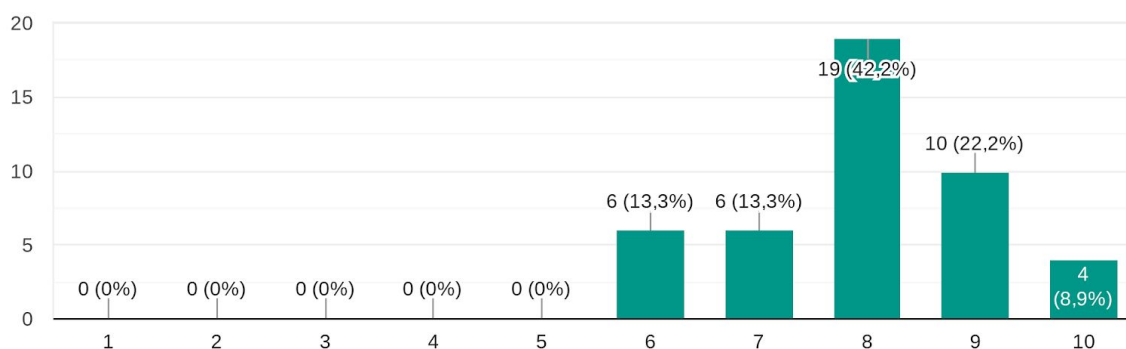
- Puntuació mitjana de l'argument: **8,3** (4,2 de 5 estrelles)

Pregunta 3:

Gràfic 3. Font pròpia

De l'1 al 10, quina nota posaries al desenvolupament i qualitat dels personatges de la història?

45 respostes

Taula 8. Font pròpia.

QUALIFICACIÓ	PERSONES	PERCENTATGE
Excel·lent (9 - 10)	14	31,1%
Notable (7 - 8)	25	55,5%
Bé (6)	6	13,3%
Suficient (5)	-	-
Insuficient (1 - 4)	-	-

Els personatges de la història han rebut una qualificació global de **notable**, amb un 55,5% dels enquestats totals puntuant-los amb un 7 (6 persones) o un 8 (19 persones).

El 31,1% dels enquestats ha donat una qualificació d'excel·lent, puntuant els personatges amb un 9 (10 persones) o un 10 (4 persones).

El 13,3% dels enquestats ha donat una qualificació de bé, puntuant els personatges amb un 6 (6 persones).

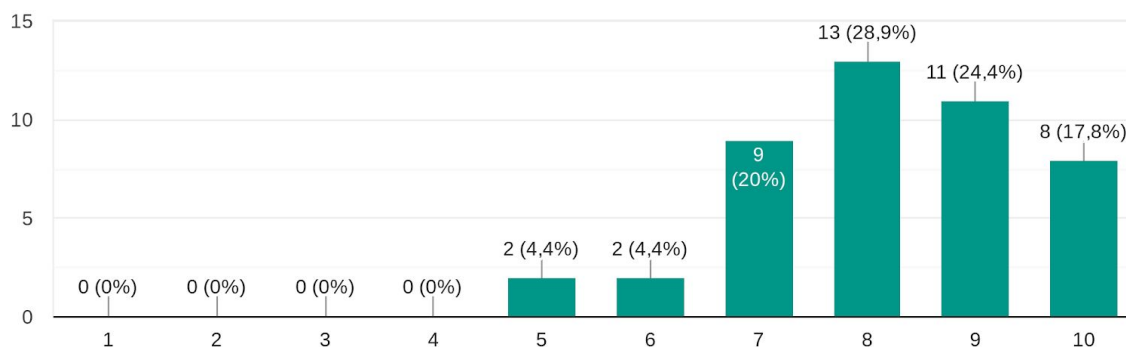
- Puntuació mitjana dels personatges: **8** (4 de 5 estrelles)

Pregunta 4:

Gràfic 4. Font pròpia

De l'1 al 10, quina nota posaries als diàlegs / escenes de la història?

45 respostes

Taula 9. Font pròpia.

QUALIFICACIÓ	PERSONES	PERCENTATGE
Excel·lent (9 - 10)	19	42,2%
Notable (7 - 8)	22	48,9%
Bé (6)	2	4,4%
Suficient (5)	2	4,4%
Insuficient (1 - 4)	-	-

Els diàlegs/escenes de la història han rebut una qualificació global de **notable**, amb un 48,9% dels enquestats totals puntuant-los amb un 7 (9 persones) o un 8 (13 persones).

El 42,2% dels enquestats ha donat una qualificació d'excel·lent, puntuant els diàlegs/escenes amb un 9 (11 persones) o un 10 (8 persones).

El 4,4% dels enquestats ha donat una qualificació de bé, puntuant els diàlegs/escenes amb un 6 (2 persones).

El 4,4% dels enquestats ha donat una qualificació de suficient, puntuant els diàlegs/escenes amb un 5 (2 persones).

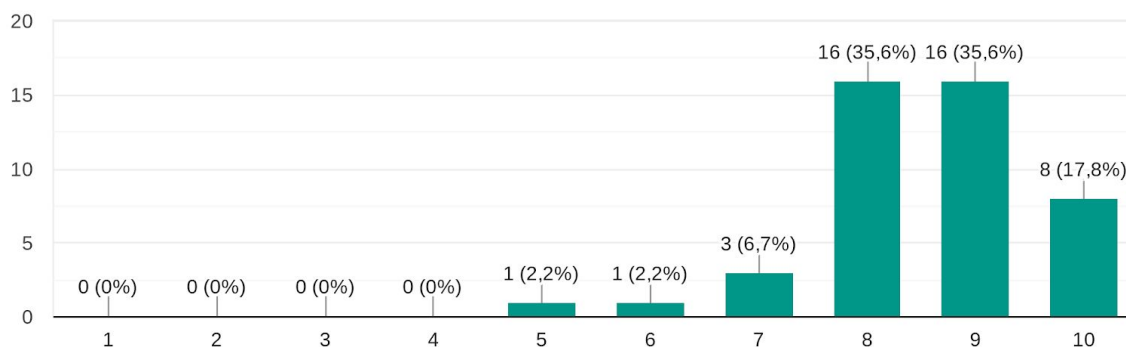
- Puntuació mitjana dels diàlegs/escenes: **8,2** (4,1 de 5 estrelles)

Pregunta 5:

Gràfic 5. Font pròpia

De l'1 al 10, quina nota posaries a les lletres i al contingut de les cançons de la història?

45 respostes

Taula 10. Font pròpia.

QUALIFICACIÓ	PERSONES	PERCENTATGE
Excel·lent (9 - 10)	24	53,4%
Notable (7 - 8)	19	42,3%
Bé (6)	1	2,2%
Suficient (5)	1	2,2%
Insuficient (1 - 4)	-	-

Les lletres i el contingut de les cançons de la història han rebut una qualificació global d'**excel·lent**, amb un 53,4% dels enquestats totals puntuant-les amb un 9 (16 persones) o un 10 (8 persones).

El 42,2% dels enquestats ha donat una qualificació de notable, puntuant les lletres i el contingut de les cançons amb un 7 (3 persones) o un 8 (16 persones).

El 2,2% dels enquestats ha donat una qualificació de bé, puntuant les lletres i el contingut de les cançons amb un 6 (1 persona).

El 2,2% dels enquestats ha donat una qualificació de suficient, puntuant les lletres i el contingut de les cançons amb un 5 (1 persona).

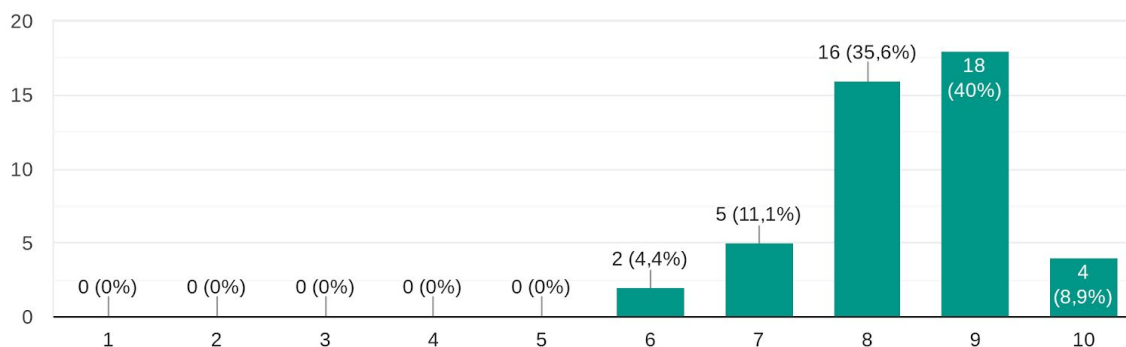
- Puntuació mitjana de les lletres i el contingut de les cançons: **8,5** (4,3 de 5 estrelles)

Pregunta 6:

Gràfic 6. Font pròpia

De l'1 al 10, quina nota global posaries a la història?

45 respostes

Taula 11. Font pròpia.

QUALIFICACIÓ	PERSONES	PERCENTATGE
Excel·lent (9 - 10)	22	48,9%
Notable (7 - 8)	21	46,7%
Bé (6)	2	4,4%
Suficient (5)	-	-
Insuficient (1 - 4)	-	-

La història ha rebut una qualificació global d'**excel·lent**, amb un 48,9% dels enquestats totals puntuant-la amb un 9 (18 persones) o un 10 (4 persones).

El 46,7% dels enquestats ha donat una qualificació de notable, puntuant la història amb un 7 (5 persones) o un 8 (16 persones).

El 4,4% dels enquestats ha donat una qualificació de bé, puntuant la història amb un 6 (2 persones).

- Puntuació mitjana de la història (global): **8,4** (4,2 de 5 estrelles)
- Puntuació mitjana de les parts de la història*: **8,3** (4,2 de 5 estrelles)

*(estructura, argument, personatges, escenes, lletres)

- QUALIFICACIÓ FINAL del guió: **EXCEL·LENT**
- PUNTUACIÓ MITJANA FINAL del guió: **8,3** (4,2 de 5 estrelles)

Pregunta 7 - Síntesi dels PUNTS POSITIUS de la història (segons els enquestats)

- La història enganxa i et manté interessat durant tota l'estona.
- El text és molt planer, molt amè, molt ben redactat i amb molt de contingut i profunditat, acompanyat de reflexions, situacions i crítiques interessants.
- El guió està molt ben treballat estructuralment. Les seves diferents parts queden molt ben definides.
- El treball d'introspecció tant de l'autor com del protagonista de la història -sovint associat amb el mateix autor, d'una manera o altra- està molt ben desenvolupat i és molt notori.
- L'ambigüitat i els temes presents dins la història et fan reflexionar; la història no et deixa indiferent.
- Els personatges són empàtics i les situacions que es descriuen són molt familiars. La importància i predominància de sentiments propers que es mostra també és molt positiva i connecta especialment amb el lector/espectador.
- L'ambició de l'autor i la seva voluntat de llençar-se a plantejar un projecte d'aquestes característiques, amb una estructura complexa i contingut no lineal, presentat de forma atípica. És molt original; alhora és coherent i meditat.
- La presència de les cançons i la seva combinació amb les escenes de diàleg reforça i fa encara més atractiva la història.
- La dinàmica entre realitat-conte-somni, i els salts endavant i endarrere en el temps són molt fluids.
- El potencial i projecció de futur de l'autor més enllà de la qualitat del producte final.

Pregunta 8 - Síntesi dels PUNTS NEGATIUS de la història (segons els enquestats)

- La gran majoria de respostes no atribueixen al guió punts negatius com a tals, però sí que aporten consideracions o observacions subjectives sobre algun element que hagin trobat a faltar dins de la història -aprofundir una mica més en algun aspecte de la trama, contingut i motivacions de personatges típiques, alguna part complicada d'entendre, etc.-. No deixen de ser opinions subjectives, necessàries i sempre presents quan diverses persones han d'interpretar i valorar una mateixa història.
- No poder disposar de la part musical al llegir el guió. Tampoc és un punt estrictament negatiu, ja que la història es pot entendre perfectament sense haver d'escollar la part musical -les lletres ja anaven incloses dins del guió-. Però al no tenir acabada la part musical en el moment de fer arribar el guió als enquestats -per temes de calendari i organització del treball-, és normal que, tot i no ser imprescindible, es trobi en falta la presència del coixí musical de les lletres.
- Els aspectes negatius més tècnics, que són els de més rellevància pel meu treball, són tots dirigits a l'hipotètic escenari d'adaptar el guió a teatre -principalment- o a pel·lícula, i als inconvenients que es poden presentar. En aquest cas, els aspectes a millorar de la història serien:
 - La dinamització del text. Algunes rèpliques, tot i ser agradables de llegir, són massa llargues i denses com per mantenir l'atenció de segons quin tipus d'espectador.
 - Sobretot de cares a una adaptació teatral, caldria incloure més dinamisme, conflicte, i traduir més en accions tot el que s'explica a través del diàlegs -que també s'haurien d'escurçar-.
 - Al barrejar i combinar diferents plans de realitat, i moure's en diferents espais de temps, caldria plantejar molt bé els canvis d'escena -en teatre- per situar bé a l'espectador, ja que no és tasca fàcil.

Tots aquests punts a millorar, però, no farien variar ni l'estructura, ni el plantejament narratiu, ni el contingut del guió. Es tractaria de replantejar i refer de manera més apropiada certes escenes -sobretot si s'hagués d'adaptar a teatre-. Una adaptació

cinemàtica seria més viable, sobretot pel que fa a recursos que es poden utilitzar, però també caldria fer algun retoc en la dinamització d'algunes escenes.

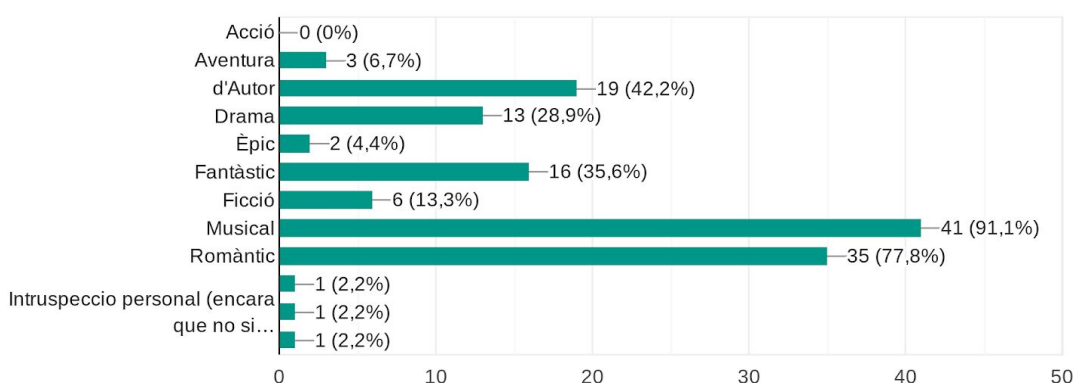
Aquests aspectes eren inevitables, ja que el meu nivell de coneixements actuals sobre la posada en escena d'un guió no és prou ampli -per això vaig voler centrar el treball en l'elaboració i el plantejament narratiu-; de totes maneres, havia de tenir en compte, en la mesura que fos possible, l'escenari d'una possible adaptació, i sobretot, no comprometre substancialment l'estructura que havia elaborat -cosa que sí he pogut evitar-.

Pregunta 9:

Gràfic 7. Font pròpia

Amb quin/s gènere/s associaries, principalment, aquesta història?

45 respostes

Observant el gràfic, podem determinar que els dos gèneres predominants amb els que la mostra enquestada ha relacionat la meua història han sigut, principalment, el gènere **musical** (41 de 45 persones), seguit del **romàntic** (35 de 45 persones).

Alguns gèneres que val la pena destacar també -però de forma més secundària- són el **d'autor** (19 de 45 persones), el **fantàstic** (16 de 45 persones), i el **drama** (13 de 45 persones).

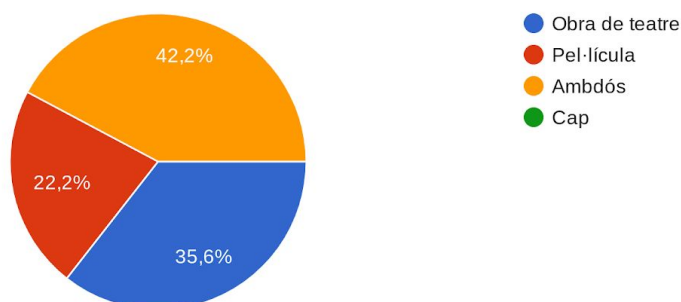
Altres gèneres escollits pels enquestats, de major a menor quantitat, són:

- **Ficció** (6 de 45 persones)
- **Aventura** (3 de 45 persones)
- **Altres** (3 de 45 persones)
 - **Introspecció personal/psicològica** (2 de 45 persones)
 - **Diari personal de la vida interior real** (1 de 45 persones)
- **Èpic** (2 de 45 persones)

Pregunta 10:**Gràfic 8.** Font pròpia

En quin format creus que pot encaixar millor aquesta història: en format d'obra de teatre o en format de pel·lícula?

45 respostes

Observant el gràfic, podem observar un cert punt de divisió d'opinions pel que fa al format al que es podria adaptar el guió -la qual cosa és bona, ja que la meua intenció era deixar el màxim d'oberta possible tant la possibilitat de la seva adaptació a teatre com a cinema-. Això també es veu reflexat en què la major part dels enquestats -un 42,2%- ha contemplat com a viables ambdós possibles adaptacions; obra de teatre i pel·lícula. A aquest percentatge majoritari el segueix un 35,6% d'enquestats que només han contemplat l'adaptació a obra de teatre del guió, i un 22,2% que només han contemplat la seva adaptació a pel·lícula.

Si ho analitzem des d'una altra òptica però, podem concloure que els enquestats s'han posicionat més cap a una adaptació teatral del guió, ja que si tenim en compte totes les respostes que contempnen una adaptació teatral -tant els que han respost "obra de teatre" com "ambdós"-, obtenim un 77,8% de gent que ha considerat l'adaptació a teatre del guió com una possibilitat. Per altra banda, seguint el mateix criteri, un 64,4% -més minoritari, però tot i així important- ha considerat la possibilitat d'una adaptació cinematogràfica del guió.

També és interessant que una major quantitat de gent hagi visualitzat la història com una obra de teatre, tinguent en compte que -tècnicament- seria més assolible adaptar-la cinematogràficament que no pas teatralment, i que el plantejament en sí que en vaig fer ja era lleugerament més cinemàtic que teatral -principalment a causa de les meves influències narratives, que resulten en una tendència més cinemàtica d'explicar històries-.

5. CONCLUSIONS

Amb l'anàlisi i contraposició de les dades obtingudes de la crítica i valoració del producte final, puc extreure les següents conclusions sobre el treball realitzat:

- És possible posar en pràctica, i de manera exitosa, l'estructura i plantejament realitzats a la part teòrica. S'ha de tenir en compte però, que per incorporar de manera coherent un àlbum conceptual a qualsevol tipus de narrativa -o combinació de narratives- cal tenir-ho previst des del primer moment, abans inclús de concebre l'àlbum, i cal començar sempre per la part musical -cançons, lletres- si es vol aconseguir una bona combinació i relació posterior de la part musical amb els demés àmbits narratius.
- L'àlbum conceptual -sobretot el de modalitat narrativa- pot ser utilitzat com a base per a elaborar una història -de la mateixa manera que un llibre o uns fets històrics/reals-, ja que realça la importància i l'equitativitat que pot tenir una part musical dins d'un guió que combini diàlegs amb cançons, i causa una reacció molt positiva envers la gent qui pot valorar i opinar sobre el resultat final. Això també em porta a conculir -de manera més oberta- que, molt probablement, una utilització i inclusió més àmplia i generalitzada del recurs de l'àlbum conceptual dins del món narratiu podria ser un pas creatiu, original, i fins i tot innovador per a aquest camp -ja que alhora considero que, un cop comprovat el potencial que pot tenir, l'ús que se'n fa actualment és, en comparació, molt pobre; és una font de recursos narratius que considero que es podria explotar de manera molt més exhaustiva i profitosa en un futur-.
- Tot el procés d'elaboració i plantejament estructural realitzat no serviria per a un àlbum musical preexistent; segur que s'hauria de reestructurar d'una o altra forma per encaixar en un guió narratiu -perquè ja d'entrada estaria pensat únicament com a àlbum conceptual, i no com a base musical en forma d'àlbum conceptual per desenvolupar després un guió-, i per tant, no es podria assolir un dels objectius bàsics del treball, com és la premisa d'evitar que els diferents formats narratius es trepitgin entre ells o hagin de ser deformats/retocats substancialment a l'hora de combinar-los.

- Pel que fa al guió que he elaborat, i els diferents aspectes que el conformen, he comprovat que les parts més ben valorades d'aquest són el plantejament estructural i la part musical -que són les dos peces clau pel funcionament de la meua plantilla narrativa, així com els apartats que afecten de manera més directa al meu treball-. Tot i això, la valoració d'altres aspectes més secundaris pel treball -però igualment necessaris pel producte final- com el desenvolupament d'escenes i personatges, ha estat també molt positiva, i molt equilibrada amb els aspectes base més ben valorats. En definitiva, he aconseguit un equilibri, no perfecte -perquè qualsevol cosa que impliqui subjectivitat molt sovint porta a la imperfecció-, però sí molt notori i constant en el conjunt dels diferents fronts que necessitava cobrir per portar a la pràctica de manera satisfactòria la teoria elaborada.
- També he aconseguit generar una divisió bastant equilibrada sobre si el producte narratiu final encaixaria millor dins d'un context cinemàtic o teatral: ningú ha considerat que la història no sigués capaç de prendre forma en cap dels dos formats. Tot al contrari; la majoria ha considerat que podria prendre qualsevol de les dos direccions artístiques, la qual cosa reforça la intenció que tenia d'elaborar un cos narratiu obert a tot tipus de narrativa -i que alhora això no suposés un inconvenient-. Ara bé, sí que és veritat que la gent enquestada s'ha posicionat més pel context d'obra de teatre, i això difereix en gran mesura amb l'opinió i els raonaments que he rebut per part de la gent que està involucrada de manera més directa amb el món del teatre; els punts negatius més destacats del guió, precisament, són les possibles complicacions que podria suposar adaptar-lo en un escenari. No vol dir que sigui impossible, però sí que caldria fer una sèrie de replantejaments a nivell de contingut que, molt probablement, es podrien evitar -o encaixarien millor i amb més facilitat- dins d'un context cinematogràfic. És sens dubte una divergència curiosa, segurament fruit dels diferents nivells de coneixement que es tenen dels aspectes més tècnics d'aquesta branca del món artístic. Per part meua, també he acabat coincidint en què -a partir dels comentaris i observacions que he rebut- una versió cinematogràfica del guió, tal i com està, seria la més viable i adequada -tot i això, no descarto ni nego el seu potencial com a possible obra de teatre. Seria més complicat, però si es realitzessin els ajustaments justos i pertinents, no seria ni molt menys impossible-.

(5.1) ASPECTES DESCARTATS I ACLARIMENTS

Tot i que ja he mencionat puntualment alguns d'aquests aspectes al llarg del treball, els principals aclariments que en puc fer un cop havent acabat són les següents:

- Com que el TdR s'engloba i es limita a un termini aproximat d'un any, molts cops s'han de prendre decisions prioritzant el temps disponible, en favor d'un millor resultat final -a la llarga- i intentar buscar solucions pràctiques que, en conseqüència, no afectin al treball i als seus terminis establerts. Per això, en el cas de la part pràctica, vaig haver d'anar desenvolupant la part musical i el guió de la manera més simultània possible un cop vaig tenir les lletres acabades -que eren l'element principal que necessitava per començar a elaborar la resta del guió-. Aquesta simultaneïtat requerida per aprofitar millor el temps, va fer que, a l'hora d'enviar el guió a la gent perquè el valoressin, la part musical encara estigués en procés de gravació. Això no va impedir ni perjudicar la lectura i valoració del guió, perquè l'element imprescindible -les lletres- ja hi era present a dins, però és evident també que l'experiència òptima del guió inclou el cos musical audible. De totes maneres, aquest detall ja el vaig especificar a l'hora d'enviar el guió, i va ser en favor d'una millor qualitat del producte complet al acabar el treball -encara que això suposés que la gent que es va quedar amb ganes d'escoltar la part musical s'haguessin d'esperar a la seva finalització per tenir l'experiència completa-. El més important però, és que la valoració i els ítems lligats al treball que contenia no es van veure afectats per aquesta situació.
- També val la pena tornar a mencionar que el meu treball, tot i estar tancat i definit, en realitat no és més que el primer pas dins del procés de donar vida a una història. Un cop plantejat i acabat un guió, el següent pas hauria de ser aplicar-lo i donar-li forma -ja sigui dalt d'un escenari o projectant-lo en una pantalla-. Realitzar aquesta segona part però, era totalment inviable -principalment perquè la totalitat d'aquest procés requereix molt més temps del que el treball de recerca pot abarcar, i aquesta mateixa manca de temps feia impossible que jo pogués adquirir i posar en pràctica el nivell de coneixements necessaris per fer que un guió cobri vida de manera satisfactòria-. Per tant, em vaig limitar a incloure dins del treball el que, a priori, seria la feina d'algú que ha d'escriure un guió -afegint el fet de partir d'una part musical que també elaboraria jo mateix-, i vaig aparcar la difícil feina posterior de direcció i interpretació, ja que no em veia preparat per afrontar-la amb èxit -almenys de moment-, i el temps disponible tampoc m'ho permetria igualment.

(5.2) VALORACIÓ PERSONAL

Des del començament, vaig tenir molt clar que no volia que el TdR suposés una càrrega per a mi més enllà de la responsabilitat i obligació de tenir-lo a punt i lliurar-lo en una data determinada; sota cap mena de circumstància. Per això me'l vaig prendre com un projecte -i

alhora un rept- totalment personal, orientat purament a allò que a mi m'agrada de veritat. A més a més, el fet de ser un treball, automàticament feia que hagués d'aplicar el nivell d'exigència i dedicació que es requereix en aquest tipus de treball a la temàtica d'aquest, i per tant, permetia que em pogués dedicar de manera seriosa i rigorosa a fer el que a mi m'agrada -fer música i escriure tot aplicant la meva afició a l'estil cinemàtic narratiu-, i poder anar més enllà d'una simple afició o afinitat a un tema en concret.

Aquest plantejament va ser totalment encertat, perquè en tot moment -tot i les dificultats, sempre presents, en tots els sentits imaginables- he tingut la sensació general d'haver-me superat a mi mateix: he millorat molt en el terreny -ja conegut- de la composició, arranament i pràctica d'instruments durant el transcurs d'aquest any dedicat al treball, i tal mateix temps també he pogut posar-me a prova per primer cop -i amb un resultat que considero molt positiu per a mi, tot i tractar-se d'una primera vegada- en terrenys que fins al moment no m'havia decidit a explorar, com són fer lletres, aplicar els coneixements i conceptes cinemàtics que jo sabia que entenia i que em veia capaç de plasmar dins d'una història pròpia que sigués més extensa que una redacció o un relat breu, i també poder i voler cantar les meves pròpies cançons -a la meua manera, i amb la meua veu-. La constant dedicació que he hagut de posar en tots aquests aspectes per poder estar a l'alçada de les meves expectatives -i les dels demés- ha fet que agafi un cert rodatge i una millora de les meves habilitats artístiques que tot just començava a deixar-se veure abans de començar el treball, i que durant el seu transcurs he pogut fer sortir, consolidar i mantenir -i espero que d'ara en endavant pugui fer seguir pujar el meu llistó personal, ja que per fi no estaré limitat per una data d'entrega per acabar el que ha acabat siguent un projecte personal amb un procés de recerca incorporat, que sembla que no, però hi fa molt-.

Per tot això, crec que la meua actitud i aptitud envers aquest treball ha estat excel·lent i molt satisfactòria, més enllà de quin hagi estat -o quin sigui- el resultat final. Jo, com a mínim, em quedo molt tranquil; perquè sé que he expremut al màxim totes les meves capacitats creatives i he enfocat de la manera més positiva i optimista possible tot el procés de recerca -des del marc teòric fins a la part pràctica, passant per absolutament tots els altres apartats-. Per tant -i ho reitero-, sigui quin sigui el resultat final, estic molt convençut i orgullós de que la feina feta a nivell personal ha estat un èxit. Si, a més a més, la reacció dels demés s'adiu mínimament a la dels que han pogut llegir el guió i/o escoltar la part musical, doblement èxit.

6. AGRAÏMENTS

Per últim, m'agradaria donar les gràcies -en cap ordre en particular- a les següents persones, per fer que tot aquest cos de treball hagi estat possible.

Al meu tutor del TdR, professor i amic, per donar-me total llibertat creativa dins dels límits del treball, per atendre sempre les meves inquietuds creatives -i personals- al llarg del procés i més enllà, i per confiar en la meua autonomia des del primer moment -i no em refereixo només a la confiança dipositada pel treball de recerca. Parlo de confiar en mi des del primer "Jörgen, vols tocar tu aquesta cançó?".

A totes les persones que han llegit i valorat de manera honesta i sincera el guió, i que alhora m'han mostrat tot el seu suport i afecció: els professors del meu centre escolar -als que em vaig dirigir i que van poder contestar-, la meua família, els amics propers, els amics de familiars, els coneguts, els no tan coneguts, els experts, els amateurs, els estudiants, els aficionats. La resposta de tots ells va ser immediata, oberta, interessada, constructiva i totalment positiva. Els agraeixo plenament a tots i a cadascun d'ells que hagin volgut dedicar una petita -però bona- estona a participar i formar part d'un procés tan personal i important per a mi com ha acabat siguent tot aquest treball.

Al meu pare, Jordi Carreras Morata, per ajudar-me amb la producció de la part musical de manera incondicional, i per les hores i hores que ha hagut de dedicar perquè el resultat final pogués sonar de la millor manera possible.

A la meua mare, Bel Serra Garrido, per ajudar-me moltíssim en la difusió del guió, pel seu suport incondicional, pel seu interès, esforç i comprensió, per la seva predisposició constant, i per -a més a més- aguantar-me en els moments de més bloqueig i/o fatiga creativa.

Al meu amic -disfressat de cosí-, Marc Serra Torné, per excel·lir com a guitarrista i saber aportar exactament el que es requeria a la part musical, per escoltar-me sempre, i per formar part del procés creatiu ja des d'abans de començar el treball; més d'una cançó no hagués estat possible sense les nostres sessions musicals, on les idees cada cop surten amb més fluïdesa.

A la meva amiga i companya musical, Judit Barba Oliver, per l'espurna de màgia que la seva veu ha aportat al conjunt musical, per haver format part de la meva progressió musical i personal des de tan a prop durant tots aquests anys -i per seguir formant-ne part encara-, per la seva complicitat i tendresa, i en definitiva, per ser tal i com és, i per tenir la sort suficient de poder formar-ne part.

7. BIBLIOGRAFIA

ÀLBUMS MUSICALS

- CARRERAS M, J. - *Aquells Ulls Blaus* (Banda Sonora). Palamós, 2004.
- COLDPLAY - *Mylo Xyloto* (Disc compacte). London, 2011; Parlophone, Capitol.
- GENESIS - *The Lamb Lies Down On Broadway* (Disc compacte). Glas pant Manor, 1974; Charisma.
- JOHN, E. - *The Diving Board* (Disc compacte). Los Angeles, 2013; Capitol, Mercury.
- MCCARTNEY, P. - *McCartney* (Disc compacte). London, 1970; Apple.
- PINK FLOYD - *The Dark Side Of The Moon* (Disc compacte). London, 1973; Harvest, EMI.
- PINK FLOYD - *The Wall* (Disc compacte). London, Nice, Correns, New York City, Los Angeles, 1979; Harvest.

CANÇONS

- ABBA - *Andante, Andante*. Super Trouper (Disc compacte). Stockholm, 1980; Polar.
- ABBA - *Slipping Through My Fingers*. The Visitors (Disc compacte). Stockholm, 1981; Polar, Epic.
- BEATLES, THE. - *She Loves You* (Single). London, 1963; Parlophone, Swan.
- BEATLES, THE. - *I Feel Fine* (Single). London, 1964; Capitol, Parlophone.
- BEATLES, THE. - *Honey Don't*. Beatles For Sale (Disc compacte). London, 1964; Parlophone.
- BEATLES, THE. - *If I Needed Someone*. Rubber Soul (Disc compacte). London, 1965; Parlophone, Capitol.
- BEATLES, THE. - *With A Little Help From My Friends*. Sgt. Pepper's Lonely Hearts Club Band (Disc compacte). London, 1967; Parlophone.
- BEATLES, THE. - *Strawberry Fields Forever*. Magical Mystery Tour (Disc compacte). London, 1967; Parlophone, Capitol.
- BEATLES, THE. - *All You Need Is Love*. Magical Mystery Tour (Disc compacte). London, 1967; Parlophone, Capitol.
- BEATLES, THE. - *Back In The USSR*. The Beatles (Disc compacte). London, 1968; Apple.
- BEATLES, THE. - *While My Guitar Gently Weeps*. The Beatles (Disc compacte). London, 1968; Apple.
- BEATLES, THE. - *Martha My Dear*. The Beatles (Disc compacte). London, 1968; Apple.
- BEATLES, THE. - *Sun King*. Abbey Road (Disc compacte). London, 1969; Apple.
- BEATLES, THE. - *Golden Slumbers*. Abbey Road (Disc compacte). London, 1969; Apple.
- BEATLES, THE. - *The Long And Winding Road*. Let It Be (Disc compacte). London, 1970; Apple.

-
- CHARLES, R. - *Georgia On My Mind*. The Genius Hits The Road (Disc compacte). New York City, 1960; ABC-Paramount.
- COLDPLAY - *Yellow*. Parachutes (Disc compacte). London, Liverpool, Rockfield, 2000; Parlophone.
- COLDPLAY - *Green Eyes*. A Rush Of Blood To The Head (Disc compacte). London, Liverpool, 2002; Parlophone, Capitol.
- COLDPLAY - *X&Y*. X&Y (Disc compacte). London, Liverpool, Chicago, New York City, 2005; Parlophone, Capitol.
- COLDPLAY - *Daddy*. Everyday Life (Disc compacte). London, Umbria, 2019; Parlophone, Atlantic.
- COLLINS, P. - *One More Night*. No Jacket Required (Disc compacte). London, Surrey, 1985; Virgin, Atlantic, WEA.
- COLLINS, P. - *Take Me Home*. No Jacket Required (Disc compacte). London, Surrey, 1985; Virgin, Atlantic, WEA.
- CORRS, THE - *Goodbye*. Borrowed Heaven (Disc compacte). 2004; Atlantic.
- CROCE, J. - *Time In A Bottle*. You Don't Mess Around With Jim (Disc compacte). New York City, 1972; ABC, Vertigo.
- DEPECHE MODE - *One Caress*. Songs Of Faith And Devotion (Disc compacte). Madrid, Hamburg, 1993; Mute.
- ELECTRIC LIGHT ORCHESTRA - *Mr. Blue Sky*. Out Of The Blue (Disc compacte). Munich, 1977; Jet, United Artists, CBS.
- GAYE, M., TERRELL, T. - *Ain't No Mountain High Enough*. United (Disc compacte). 1967; Tamia, Universal Motown Records.
- GENESIS - *A Trick Of The Tail*. A Trick Of The Tail (Disc compacte). London, 1976; Charisma.
- GENESIS - *Turn It On Again*. Duke (Disc compacte). Stockholm, 1980; Charisma.
- GENESIS - *Duke's Travels*. Duke (Disc compacte). Stockholm, 1980; Charisma.
- GENESIS - *Domino (Medley)*. Invisible Touch (Disc compacte). Surrey, 1986; Charisma, Virgin, Atlantic.
- GENESIS - *Throwing It All Away*. Invisible Touch (Disc compacte). Surrey, 1986; Charisma, Virgin, Atlantic.
- GILMOUR, D. - *Then I Close My Eyes*. On An Island (Disc compacte). London, 2006; EMI, Columbia.
- HARRISON, G - *All Things Must Pass*. All Things Must Pass (Disc compacte). London, 1970; Apple.
- HARRISON, G - *The Light That Has Lighted The World*. Living In The Material World (Disc compacte). London, Oxfordshire, 1973; Apple.
- JOHN, E. - *Your Song*. Elton John (Disc compacte). London, 1970; DJM.
- JOHN, E. - *Burn Down The Mission*. Tumbleweed Connection (Disc compacte). London, 1970; Uni, DJM.
- JOHN, E. - *Levon*. Madman Across The Water (Disc compacte). London, 1971; Uni, DJM.

-
- JOHN, E. - *Funeral For A Friend / Love Lies Bleeding*. Goodbye Yellow Brick Road (Disc compacte). Hérouville, 1973; MCA, DJM.
- JOHN, E. - *Bennie And The Jets*. Goodbye Yellow Brick Road (Disc compacte). Hérouville, 1973; MCA, DJM.
- JOHN, E. - *Someone Saved My Life Tonight*. Captain Fantastic And The Brown Dirt Cowboy (Disc compacte). Nederland, 1975; MCA, DJM.
- JOHN, E. - *Philadelphia Freedom* (Single). Nederland, 1975. MCA, DJM.
- JOHN, E. - *Chameleon*. Blue Moves (Disc compacte). Toronto, London, Los Angeles, Santa Monica, 1976; MCA, Rocket.
- JOHN, E. - *Where's The Shoora?*. Blue Moves (Disc compacte). Toronto, London, Los Angeles, Santa Monica, 1976; MCA, Rocket.
- JOHN, E. - *I'm Still Standing*. Too Low For Zero (Disc compacte). Montserrat, Hollywood, 1983; Geffen, Rocket.
- JOHN, E. - *Circle Of Life*. The Lion King: Original Motion Picture Soundtrack (Disc compacte). Santa Monica, 1994; Walt Disney, Mercury.
- JOHN, E. - *My Elusive Drug*. Peachtree Road (Disc compacte). Atlanta, Los Angeles, 2004; Universal, Rocket.
- JOHN, E. - *In The Name Of You*. Wonderful Crazy Night (Disc compacte). Los Angeles, 2016; Mercury, Virgin, EMI, Island.
- LENNON, J. - *Isolation*. John Lennon / Plastic Ono Band (Disc Compacte). London, Berkshire, 1970; Apple.
- LENNON, J. - *Old Dirt Road*. Walls And Bridges (Disc compacte). New York City, 1974; Apple.
- McCARTNEY, P., WINGS - *Tomorrow*. Wild Life (Disc compacte). London, 1971; Apple.
- McCARTNEY, P., WINGS - *You Gave Me The Answer*. Venus And Mars (Disc compacte). London, New Orleans, Los Angeles, 1975; Capitol.
- McCARTNEY, P., WINGS - *Baby's Request*. Back To The Egg (Disc compacte). Campbeltown, Kent, London. 1979; Columbia, Parlophone.
- McCARTNEY, P. - *Winedark Open Sea*. Off The Ground (Disc compacte). Sussex, London, 1993; Parlophone, Capitol.
- McCARTNEY, P. - *This Never Happened Before*. Chaos And Creation In The Backyard (Disc compacte). London, Los Angeles. 2005; Parlophone, Capitol, Enterprises.
- McCARTNEY, P. - *Road*. NEW (Disc compacte). London, New York City, 2013; MPL, Hear Music, Universal.
- McCARTNEY, P. - *I Don't Know*. Egypt Station (Disc compacte). Los Angeles, London, Sussex, 2018; Capitol.
- OASIS - *Stop Crying Your Heart Out*. Heathen Chemistry (Disc compacte). London, 2002; Big Brother, Epic.

- OASIS - *I'm Outta Time*. Dig Out Your Soul (Disc compacte). London, 2008; Big Brother.
- PËSH - *Helsinki*. Too Many Universes But Mine (Disc compacte). Barcelona, Edinburgh, Helsinki, 2018; Mass Edicions Musicals, Música Global Discogràfica S.L.
- PËSH - *Warriors*. Too Many Universes But Mine (Disc compacte). Barcelona, Edinburgh, Helsinki, 2018; Mass Edicions Musicals, Música Global Discogràfica S.L.
- PINK FLOYD - *Wish You Were Here*. Wish You Were Here (Disc compacte). London, 1975; Harvest.
- PINK FLOYD - *Outside The Wall*. The Wall (Disc compacte). London, Nice, Correns, New York City, Los Angeles, 1979; Harvest.
- RADIOHEAD - *No Surprises*. OK Computer (Disc compacte). Didcot, Bath, 1997; Parlophone, Capitol.
- SINATRA, F. - *That's Life*. That's Life (Disc compacte). 1966; Reprise.
- STARR, R. - *Runaways*. Time Takes Time (Disc compacte). Memphis, 1992; Private Music, Capitol.
- SUPERTRAMP - *Goodbye Stranger*. Breakfast In America (Disc compacte). Los Angeles, 1979; A&M.
- WILLIAMS, R. - *Let Me Entertain You*. Life Thru A Lens (Disc compacte). London, 1997; Chrysalis.
- WILLIAMS, R. - *Go Gentle*. Swings Both Ways (Disc compacte). London, 2013; Island, Universal.
- WONDER, S. - *I Just Called To Say I Love You*. The Woman In Red (Disc compacte). 1984; Motown.

LLIBRES

- CAMPBELL, J.- *The Hero With A Thousand Faces*. USA, 1949; 3a; Pantheon Books
- de SAINT-EXUPÉRY, A.- *El Petit Príncep*. 1943
- SALINGER, J.D.- *The Catcher In The Rye*. 1951
- SNYDER, B.- *Save The Cat! The Last Book On Screenwriting That You'll Ever Need*. USA, 2005; 1a; Michael Wiese Productions
- SNYDER, B.- *Save The Cat! Goes To The Movies*. USA, 2007; 1a; Michael Wiese Productions

PEL·LÍCULES

- Birdman (Or The Unexpected Virtue Of Ignorance)*. (Pel·lícula cinematogràfica). Dir. Alejandro González Iñárritu, 2014.
- Blade Runner*. (Pel·lícula cinematogràfica). Dir. Ridley Scott, 1982.
- Inception*. (Pel·lícula cinematogràfica). Dir. Christopher Nolan, 2010.
- Pulp Fiction*. (Pel·lícula cinematogràfica). Dir. Quentin Tarantino, 1994.
- Rocketman*. (Pel·lícula cinematogràfica). Dir. Dexter Fletcher, 2019.

VÍDEOS

Aquells Ulls Verds - La Gespa Teatre [en línia]. Disponible des de Internet a

<https://www.youtube.com/watch?v=IEFy8xmV0-8&feature=emb_logo> [consulta: 8-11-2019]

WEBS

Concept album - Wikipedia [en línia]. Disponible des de Internet a

<https://en.wikipedia.org/wiki/Concept_album> [consulta: 5-11-2019]

Coldplay - Mylo Xyloto Lyrics and Tracklist [en línia]. Disponible des de Internet a

<<https://genius.com/albums/Coldplay/Mylo-xyloto>> [consulta: 5-11-2019]

Mylo Xyloto Plot Review (Facebook) [en línia]. Disponible des de Internet a

<<https://www.facebook.com/notes/coldplay-egypt/mylo-xyloto-plot-review/365252023548065/>>

[consulta: 5-11-2019]

Mylo Xyloto comentado tema a tema [en línia]. Disponible des de Internet a

<<https://www.plasticosydecibelios.com/coldplay-mylo-xyloto-comentado-tema-tema-por-chris-martin/>> [consulta: 5-11-2019]

Guión literario. Formato y plantilla (aprendercine.com) [en línia]. Disponible des de Internet a

<<https://aprendercine.com/guion-literario-formato-plantilla/>> [consulta: 6-11-2019]

Script Writing Example & Screenwriting Tips [en línia]. Disponible des de Internet a

<<https://www.writersstore.com/how-to-write-a-screenplay-a-guide-to-scriptwriting/>>

[consulta: 6-11-2019]

A complete guide to music in screenplays (not musicals) [en línia]. Disponible des de Internet a

<<https://freshmenscreenplay.com/a-complete-guide-to-music-in-screenplays-not-musicals/>> [consulta: 6-11-2019]

La Gespa Teatre [en línia]. Disponible des de Internet a <<http://www.gespateatre.org/>>

[consulta: 8-11-2019]

Musikkrea - Aquells Ulls Blaus (bandcamp) [en línia]. Disponible des de Internet a <<https://musikkrea.bandcamp.com/album/aquells-ulls-blaus>> [consulta: 9-11-2019]

Knives Out. (Screenplay). Dir. Rian Johnson, 2019 [en línia]. Disponible des de Internet a <https://a2e7234c-7b41-4f94-bb5d-b4227d2481dc.filesusr.com/ugd/985b9a_75c290644c754bf29c6d85563fbd4ee7.pdf>

What is the difference between V.O. and O.S.? [en línia]. Disponible des de Internet a <<https://screenwriting.io/what-is-the-difference-between-v-o-and-o-s/>> [consulta: 7-2020]

Rotten Tomatoes [en línia]. Disponible des de Internet a <<https://www.rottentomatoes.com/>> [consulta: 2019-2020]

Word Reference (wordreference.com) [en línia]. Disponible des de Internet a <<https://www.wordreference.com/>> [consulta: 2019-2020]

Joseph Campbell (wikipedia.com) [en línia]. Disponible des de Internet a <https://en.wikipedia.org/wiki/Joseph_Campbell> [consulta: 6-12-2020]

Joseph Campbell (wikipedia.com) [en línia]. Disponible des de Internet a <https://en.wikipedia.org/wiki/Joseph_Campbell> [consulta: 6-12-2020]

The Hero With A Thousand Faces [en línia]. Disponible des de Internet a <https://en.wikipedia.org/wiki/The_Hero_with_a_Thousand_Faces> [consulta: 6-12-2020]

The cosmogonic cycle. An overview [en línia]. Disponible des de Internet a <<https://www.thereversegear.com/the-cosmogonic-cycle-an-overview/>> [consulta: 6-12-2020]

Blake Snyder (wikipedia.com) [en línia]. Disponible des de Internet a <https://en.wikipedia.org/wiki/Blake_Snyder> [consulta: 8-12-2020]

ANNEX ANNEX ANNEX

AUTOR Jörgen Blauverd CURS 2n Batxillerat A

18 / 12 / 2020

ÍNDEX

1.	AQUELLS ULLS VERDS - LA MÚSICA	72
1.1.	Caràtula	73
1.2.	Lletres i crèdits	74
2.	AQUELLS ULLS VERDS - EL GUIÓ	91
2.1.	Abans de llegir	91
2.2.	Guió	93
3.	ANÀLISI GENERAL DE L'AUTOR	94
3.1.	Estructura	94
3.2.	Personatges	95
4.	RESPOSTES TEXTUALS (Crítica i valoració)	99
4.1.	Punts POSITIUS i NEGATIUS	99
4.2.	2a part de l'enquesta	104
5.	ANOTACIONS I ESBOSSOS	115
6.	INSTRUMENTS (Imatges)	147

1. AQUELLS ULLS VERDS - LA MÚSICA

Podeu trobar l'àlbum amb totes les cançons de la part musical del guió a:

- Soundcloud (Jörgen Blauverd) - <https://soundcloud.com/joergen-blauverd/albums>

(1.1) CARÀTULA

Aquells Ulls Verds (caràtula). Font pròpia.

Aquells Ulls Verds (fotografia original). Font pròpia

La caràtula de l'àlbum és una foto que jo mateix vaig fer d'una estatueta de vidre massís que tinc a casa meva, reciclada d'una activitat escolar que vam fer durant el curs 2018-19, en què cadascú de nosaltres -els alumnes- havíem de fer una fotografia pròpia que representés un sentiment, per després escollir la millor fotografia de la nostra respectiva classe.

Vaig quedar molt satisfet del resultat, però al final la meua foto no va ser escollida, i a la llarga va quedar en l'oblit; va ser buscant idees per la portada del meu àlbum, anys després, que em vaig tornar a topar amb la imatge i, per miraculosa coincidència, em vaig adonar que encaixava a la perfecció amb la temàtica general de la història que havia escrit. Ja no va caldre seguir buscant.

(1.2) LLETRES I CRÈDITS

MÚSICA I LLETRES

Jörgen Blauverd

Jordi Carreras Morata*

*(elements musicals originaris de la banda sonora d'*Aquells Ulls Blaus* - J. Carreras Morata, 2004)

PRODUCCIÓ, MESCLA I MASTERITZACIÓ

Jordi Carreras Morata

CARÀTULA

Jörgen Blauverd

- EPILOGUE -

TEMPS ERA TEMPS
EM DEIA EL MEU FILL
EXPLICA'M UN CONTE
EM VULL ADORMIR

I JO RESPONIA
VA, UN I JA ESTÀ
SÉ QUE AQUEST T'AGRADARÀ

T'EXPLICARÉ EL TEU
LI DEIA AL MEU FILL
EL TEU I EL DE TOTS
I DIU AIXÍ

TEMPS ERA TEMPS
HI HAVIA UN SOLDAT
D'ULLS BLAUS
PERÒ BLAUS DE TRISTOR

NASCUT A LA INVERSA
DEL SEU UNIVERS
BUSCANT EN EL TEMPS
UNS ULLS COM ELS SEUS

I SI ELS TROBA O NO
NOMÉS HO SÉ JO
ESTIGUE'T DESPERT
I ACOMPANYA'M
AL FINAL

CRÈDITS

JÖRGEN BLAUVERD

veus, piano, baix,
cordes (pad), percussió (programada)

MARC SERRA

Guitarra solista

- JO SERÉ? -

Ja arriba el moment	Jo seré
	Muntanyes i mars
Jo seré	Jo seré
El teu preferit	El nen dels ulls blaus
Jo seré	Jo seré
Un únic destí	El mim entre els clowns
Jo seré	Jo seré
Un conte finit	El demà?
Jo seré	
El d'ahir?	Però a casa meva no hi ha ningú
	I si no fos perquè vaig perdut
Jo seré	Voldria venir amb tu
L'estel o el camí	
Jo seré	Jo no podria ser perfecte, no, no
La nit o el matí	Només voldria ser com tu
Jo seré	Perquè estic fart de ser qui no veig
Les ombres d'ahir	Al retall del meu mirall
Jo seré	
El d'avui?	Però a casa meva no hi ha ningú
	I si no fos perquè vaig perdut
Però a casa meva no hi ha ningú	Voldria venir amb tu
I si no fos perquè vaig perdut	
Voldria venir amb tu	Jo no podria ser perfecte, no, no
	Només voldria ser com tu
Jo no podria ser perfecte, no, no	Perquè estic fart de ser qui no veig
Només voldria ser com tu	Al retall del meu mirall
Perquè estic fart de ser qui no veig	
Al retall del meu mirall	Ja arriba el moment

CRÈDITS**JÖRGEN BLAUVERD**

veus, piano, baix, ordes (pad), coral (pad),
percussió (programada), bateria (programada)

MARC SERRA

guitarra solista, guitarra rítmica

Jo seré

El teu narrador

Jo seré

Un espectador

- EL GEST -

Quan era un nen petit
Me n'anava al llit
Pensant en el dia que
Per fi em deixarien tenir algun amic

I així poder somiar
Com amb l'amistat
Podria fer un pas més per volar

Però per això caldria un gest per part
de la gent que t'empeny, però apuntant al passat
I per això, és per això que si no fas el gest
et veuràs enfonsat, negant la realitat

Quan era un nen petit
I sentia els crits
Pensava en el dia que
Per fi deixarien de discutir

I així poder sentir
Com en un sospir
L'avui curava els errors de l'ahir

Però per això caldria un gest per part
de la gent que t'empeny, però apuntant al passat
I per això, és per això que si no fas el gest
et veuràs enfonsat, negant la realitat
que tu vols escapar

M'agradaria conèixer els teus ulls

Però per això caldria un gest per part
de la gent que t'empeny, però apuntant al passat
I per això, és per això que si no fas el gest
et veuràs enfonsat, negant la realitat

I per això, és per això que si no fas el gest
et veuràs enfonsat, negant la realitat
que tu vols escapar

CRÈDITS

JÖRGEN BLAUVERD

veus, piano, baix, mellotron (pad),
cordes (pad), bateria (programada),
percussió (programada)

- EL NOI DEL COR CALLAT -

El so del meu despertador

Em fa sortir del meu llit

Recordant-me així

Que en dies com avui

Val més que no en sortim

CRÈDITS

JÖRGEN BLAUVERD

veus, piano, baix, coral (pad),
bateria (programada), guitarra solista

Però tot i així jo aixeco el cap

I estereotips, grups tancats

Marxen tots plegats

A recordar-me que

Jo sóc el noi callat

MARC SERRA

guitarra rítmica

Perquè si no callo,

no puc escoltar-te bé

Aquella veu tan especial

Allò invisible, essencial

D'aquells ulls verds

Que fan un bell retrat

Del meu cor callat

Perquè si no callo,

no puc admirar-te bé

“Ei noi! Desperta, estàs distret!”

“Treballa més, canta menys!”

Va dir el professor

Que mataria per

Fer bé una equació

Perquè si em desperto,

no podré estimar-te mai

- L'ESTEL -

Dia i nit
Canto trist
Per si arriba el dia
I el teu cor canvia

Dia i nit
Canto trist
Quan la teva mirada
Toca el cel i s'escapa

Dia i nit
Voldria ser el teu destí
Si l'estel no et portés lluny d'aquí

Dia i nit
Sento dir
Que no puc oblidar-te
I que val més deixar-te

Dia i nit
Camino trist
Al veure com s'escapa
La teva mirada

Dia i nit
Voldria ser el teu camí
Si l'estel no et portés lluny de mi

Però el teu camí
El tren, el teu destí
Va lluny
Lluny d'avui
Lluny d'aquí
Lluny, com l'estrella del meu cel veí

Dia i nit
Voldria ser el teu destí
Si l'estel no et portés lluny d'aquí

I si l'estel
Com un estel que és
Es fon
I no el veig
Mai més?

--

CRÈDITS

JÖRGEN BLAUVERD

veus, piano, baix, cordes (pad),
coral (pad), bateria (programada)

MARC SERRA

guitarra rítmica

- INTERLUDE I -

PER QUÈ NO SE'N VA
EM DEIA EL MEU FILL
A BUSCAR-LA ALLÀ ON VA?
A CANVIAR EL SEU DESTÍ?

NO ÉS QÜESTIÓ D'ALLÀ ON VA
LI DEIA AL MEU FILL
ÉS QÜESTIÓ D'AGAFAR BÉ EL CAMÍ

DE TENIR VOLUNTAT
DE PERDRE'S, SI CAL
PER TORNAR A COMENÇAR
PER FER UN SALT
ENDAVANT

CRÈDITS

JÖRGEN BLAUVERD
veus, piano, baix, cordes (pad),
Hammond (pad), mellotron (pad),
percussió (programada)

MARC SERRA
guitarra solista

- CIUTAT SOCIETAT -

<u>Hi ha un lloc lluny d'aquí</u>	Ja arriba el moment
<u>On el sol es pon al matí</u>	Agafa aquell tren
<u>Al compàs</u>	I segueix el firmament
<u>Dels teatres i els cantors</u>	La llum del seu estel
<u>Que volen ser els millors</u>	El corrent
	De la gent
Fins que arriba el gran dia	T'obrirà
El dia de l'audició,	El portal
D'escollir el millor	Deixa enrere els teus mals
I saber si vals milions o dos petons	I entra a la Societat
<u>Ciutat Societat</u>	Reputació i aparença
<u>Quin goig i quina alegria</u>	Requisits que garantitzen l'èxit a
<u>Despertar</u>	Miss Universe
<u>Al bell mig del cor gelat</u>	
<u>D'aquells qui posen l'èxit al sac</u>	<u>Però en aquesta ciutat</u>
	<u>Ningú no és un marginat</u>
Reputació i aparença	Pa i vi cada dia
La fórmula que venç a aquells ulls verds	De part d'aquells qui diuen "tens talent!"
I regala el lloc a una Miss Universe	Però el que volen és la foto i la gent

--

CRÈDITS

JÖRGEN BLAUVERD

veus, piano, baix, coral (pad)

bateria (programada)

JUDIT BARBA

veus addicionals

- TEMPS PER CANVIAR -

Creu de foc, aixeca el vol
Tens la vida que tu vols
Però aquí estic sol
Destinat a una vida qualsevol

Però més enllà del gran portal

Pots trobar un camí daurat

O en el teu cas

Un got daurat

Esperant tornar a ser emplenat

Temps per canviar

La teva direcció

Saps la solució

La que els teus somnis et fan oblidar

Que sempre hi haurà

Temps per canviar

I si el portal, I si el camí
Et porta a aquells errors d'ahir?
Al meu destí,
A una soledat que no pots impedir?

Però i si aquells errors d'ahir

Et poden fer retrocedir

Per fer un salt

Cap endavant

L'impuls que et salvarà del buit on caus

Temps per canviar

La teva direcció

Saps la solució

La que els teus somnis et fan oblidar

Que sempre hi haurà

Temps per canviar

Temps per canviar

La teva direcció

Saps la conclusió

A la que els dies t'intenten portar

Que sempre serà

Temps per canviar

Però per ara...

....Tocarà somiar

CRÈDITS

JÖRGEN BLAUVERD

veus, piano, baix, Hammond (pad),

coral (pad), bateria (programada)

JUDIT BARBA

veus addicionals

TUTOR

piano solista

- MAQUILLATGE -

Doo-ro Do Do
Doo-ro Do Do

Diga'm què creus,
Com pot un sol somriure fer
d'aquell breu instant
El dia més especial?
Diga'm què fa
Que un simple "hola" obrint la porta
Sigui el motiu per canviar

Diga'm quin és
El seu secret, el seu defecte
Quina és la clau
Que obre el gran portal?
Diga'm quins són
Els requisits, les condicions per
Fer el gran salt cap a dalt

Si el que vols es ser una estrella
Per retrobar la seva veu
Necessites maquillatge
I el corrent a favor teu

Doo-ro Do Do
Doo-ro Do Do
Doo-ro Do Do
Doo-ro Do Do

Diga'm què creus,
Serà la glòria el que m'espera?
Tinc més opció
Si no passo de l'audició?
Qui trobaré,
La creu de foc o a aquells ulls verds
Si creuo el camí cap al cel?

Si el que vols és que ella torni
I guanyar-te el seu amor
Cal maquillatge que s'esborri
Perquè el mirall pot ser traïdor

Doo-ro Do Do
Doo-ro Do Do
Doo-ro Do Do
Doo-ro Do Do

Doo-ro Do Do
Doo-ro Do Do
Doo-ro Do Do
Doo-ro Do Do

Doo-ro Do Do
Doo-ro Do Do
Doo-ro Do Do

CRÈDITS

JÖRGEN BLAUVERD

veus, piano, baix, coral (pad),
bateria (programada), guitarra rítmica (acústica)

JUDIT BARBA

veus addicionals

MARC SERRA

guitarra rítmica (elèctrica)

- EL SALT -

Fes el salt
Fes el salt

Mira a dalt
Mira avall
Tant se val
Fes el salt

Fes el salt
Niu avall
Un simple gest
I no els veus més

Fes el salt
Per aquells que ho senten tant
I per demostrar als qui no
Que les coses han canviat

Fes el salt
Riu avall
Humil al vent
Valent amb el corrent

Fes el salt
Ho tens a flor de pell
Per fer-te nou
Per no fer-te mai vell

CRÈDITS

JÖRGEN BLAUVERD

veus, piano, baix,
mellotron (pad), Hammond (pad)

MARC SERRA

guitarra solista

- INTERLUDE II -

JA ARRIBA EL MOMENT
LI DIC AL MEU FILL
PER FI HA SALTAT
PERÒ QUEDA UN ÚLTIM PERILL

UN COP HAS SALTAT
NOMÉS POT PASSAR
QUE CAIGUIS AL FONTS
PERÒ RECORDA QUE SEMPRE
ENS PODEM AIXECAR

CRÈDITS

JÖRGEN BLAUVERD

veus, piano, baix,
percussió (programada),
guitarra rítmica (acústica)

MARC SERRA

guitarra solista

- L'AUDICIÓ -

Benvinguts sigueu, membres del jurat	El que jo vull és formar part
Gràcies per aquesta oportunitat	De la gran banda de la Ciutat
No tinc més motiu per estar avui aquí	Poder actuar i compositar
Que el de canviar el meu destí	
	Conèixer els ulls perfectes
Porto molt de temps esperant ser aquí	
Busco la manera d'extingir	O almenys cantar al seu costat
La veritat que era el meu passat	Sentir-me part de la seva amistat
I la ficció que pot ser el meu futur	Deixar molt clar al gran jurat
Em sento sol amb molta gent	Que
Que tot i ser, no hi són realment	No busco el seu afecte
I el que jo vull és el següent	Jo només busco una oportunitat
No busco el món perfecte	I gràcies de tot cor, membres del jurat
Només voldria viure-hi amb algú	Gràcies per aquesta oportunitat
	No tinc més motiu per estar avui aquí
I qui és aquest algú, us preguntareu	Que el de canviar el meu destí
Que està fent jugar-me a tot o a res	
La falsa llibertat que m'han imposat	Porto molt de temps esperant ser aquí
Contra el camí que jo m'he marcat	Busco la manera d'extingir
	La veritat que era el meu passat
No és més que una mirada i una veu	I la ficció que pot ser el meu futur
Que em parla a través d'aquells ulls verds	
La sola raó d'estar avui aquí	No busco un veredicta
I el que vull aconseguir	Només ser digne de la seva veu
És senzill	

--

CRÈDITS

JÖRGEN BLAUVERD

veus, piano, baix, cordes (pad),
coral (pad), bateria (programada)

- LA CAIGUDA -

Sento el fred
Dins del vel
Ja no veig res
I vull fer el gest

Em vull llançar
Cel avall
I descansar

I no vull despertar

Què has fet
Amb els teus ulls?
Has saltat
Pel teu orgull?

No.
He caigut per tu

CRÈDITS

JÖRGEN BLAUVERD

veus, piano, baix,
Hammond (pad), bateria (programada)

JUDIT BARBA

veus addicionals

MARC SERRA

guitarra solista

- MÉS ENLLÀ -

Cau el cel
I veig com s'acosten les hores finals
I ho veuen tots els estels
Com cau l'estrella del cel
I el fred la torna gel

Com pot ser
Que aquella mirada plena de llum
Que tenia un futur
S'estigui apagant?
En què estàs pensant?

Vull saber
Si sents el que sento quan veig els teus ulls
Vull saber si és veritat
Que el final és daurat
O si és inventat

Tu ets l'únic que tinc
Però tu no ets així
Si això és el final, segueix el camí
Que el teu destí
Va molt més enllà
De decepcions i salts

I aquí, cansat
Aquí al teu costat veig
La teva cançó
La que narra el teu món
I quan arribo al final
Només vull plorar

Tu ets l'únic que tinc
Però tu no ets així
Si això és el final, segueix el camí
Que el teu destí
Va molt més enllà
D'uns ulls que ja no veuen

Però tu ets l'únic que tinc
I tu no ets així
Si això és el final, segueix el camí
Que el teu destí
T'espera si
Mires més enllà
dels ulls que ja no hi són

--

CRÈDITS

JÖRGEN BLAUVERD

veus, piano, baix, cordes / metalls (pad)
percussió (programada)

JUDIT BARBA

veus addicionals

MARC SERRA

guitarra solista

- AQUELLS ULLS VERDS -

Si et sents perdut
I veus que el món s'ensorra
Si et sents cansat
I creus que val més oblidar

Mira amb els teus ulls
Senyala amb el cor
Busca el teu nou destí
I no pensis més amb ahir

Si el teu entorn
Només sap compadir-te
Oblida-te'n
Deu ser que no veuen el nord

Perquè tu ets tu
I no has de ser com jo
Per mostrar als demés
que tu ets l'estrella del meu estel

Mira amb els teus ulls
Senyala amb el cor
Busca el teu nou destí
I no pensis més amb ahir

No és aquell final
Que sempre havies somiat
Però segueix estimant, t'espero al final
del camí daurat i més enllà

Mira amb els teus ulls
Senyala amb el cor
Busca el teu nou destí
I no pensis més amb ahir

--

CRÈDITS

JÖRGEN BLAUVERD

veus, piano, baix, cordes (pad),
coral (pad), bateria (programada)

JUDIT BARBA

veus addicionals

- PROLOGUE -

I VET AQUÍ UN GOS
I VET AQUÍ UN GAT
AQUEST ÉS EL CONTE
DEL QUE TOTS FORMEM PART

PERÒ NO ÉS EL FINAL
AQUEST CONTE NO S'HA ACABAT
PERQUÈ TENS LA GRAN TASCA
DE SEGUIR CANTANT

PERQUÈ VEIG ELS TEUS ULLS
I VEIG ELS SEUS ULLS VERDS
SÓN ELS MATEIXOS
QUE BUSCAVA FA TANT DE TEMPS

BONA NIT, AMIC MEU
NO SAPS LA SORT QUE TENS
LA SORT DE TENIR
AQUELLS ULLS VERDS

CRÈDITS

JÖRGEN BLAUVERD

veus, piano, baix, cordes (pad),
coral (pad), percussió (programada)
guitarra rítmica (acústica), guitarra solista

2. AQUELLS ULLS VERDS - EL GUIÓ

(2.1) ABANS DE LLEGIR

A l'hora de fer la part d'enquesta per recollir les valoracions del meu guió, vaig haver d'elaborar un document introductori breu per situar a la mostra escollida per llegir-se'l, de manera que servís tant per situar com per introduir l'obra i les seves característiques tècniques més bàsiques. És el següent:

ABANS DE LLEGIR...

Primer de tot, moltes gràcies per dedicar part del teu temps de manera desinteressada a llegir el guió. Abans de llegir-lo però, cal aclarir alguns aspectes per així facilitar-ne la lectura.

- Al passar el guió a PDF, han quedat ressaltades en negreta algunes frases / fragments del guió. No volen dir res, senzillament és un error. No cal fer-ne cas.

- Aquest guió està elaborat en format cinematogràfic. És a dir, per escriure'l, he utilitzat la plantilla, les dimensions, i la font de lletra pertinents a les que s'utilitzen en un guió cinematogràfic (un screenplay, per ser més concret). Per això, cal aclarir alguns elements bàsics que es troben dins d'aquest tipus de format de guió:
 - "(CONT'D)" → apareix sovint al llarg dels diàlegs: quan un personatge parla i, enmig del que diu, es veu interromput per una acotació / aclaració dirigida a qui està llegint, i el mateix personatge segueix parlant després d'aquesta interrupció, s'afegeix el (CONT'D) -abreviació de "CONTINUED" en anglès-, per indicar que el personatge, a l'escena, continua parlant, independentment de l'acotació / aclaració, i que el fragment de diàleg que ve a continuació segueix formant part del fragment que hi havia abans de la interrupció.

EXEMPLE:

El **FILL** es queda en silenci, fent cara de circumstàncies.

“**ULLS BLAUS**” se’l mira.

“**ULLS BLAUS**”

Conec aquesta mirada...

Se’l mira una mica més, per estar-ne segur.

“**ULLS BLAUS**” **(CONT’D)**

Sí, definitivament. La conec...

- “(O.S.)” → “OFF SCREEN”. D’igual manera que amb el (CONT’D), s’afegeix al costat del personatge al que afecta. En aquest cas, (O.S.) s’utilitza per indicar que no veiem al personatge que està parlant. Per tant, només el sentim, però igualment forma part de l’escena.

- “(V.O.)” → “VOICE OVER”. Molt semblant a “(O.S.)”. També s’introdueix al costat del personatge al que afecta, però en aquest cas, el personatge pot, o no, ser visible a escena. Aquí el que no està present a l’escena en sí és la veu del personatge. És a dir, nosaltres sentim el que diu, però no veiem al personatge verbalitzar-ho a l’escena (per exemple, quan sentim els pensaments d’algú, o quan un narrador omniscient explica els fets que van succeint en una escena determinada).

- “INT.” / “EXT.” → abreviacions d’INTERIOR i EXTERIOR. S’utilitza al introduir el lloc on es du a terme l’escena en concret. Indica si l’acció succeeix en un espai interior, exterior, o en una combinació dels dos “INT. / EXT.” (per exemple, un cotxe).

EXEMPLE:

INT. CASA. HABITACIÓ MATRIMONIAL - VESPRE / NIT

I per acabar, una breu sinopsi de la història...

“En una realitat, no com qualsevol altra, un jove artista s’enfrontarà als seus dimonis personals i a l’inevitable pas del temps per intentar canviar un destí que, ni molt menys, està escrit... O sí? Dependrà dels ulls amb què t’ho miris...”

(2.2) GUIÓ

Abans de continuar llegint, és recomanable fer primer una lectura completa del guió d’*Aquells Ulls Verds*; **podeu trobar-lo al final de l’annex.**

3. ANÀLISI GENERAL DE L'AUTOR

Seguidament, faig un breu anàlisi / comentari general de l'estructura i dels personatges presents dins del guió.

(3.1) ESTRUCTURA

Taula 12. Font pròpia.

ORDRE D'APARICIÓ DE LES ESCENES	ORDRE CRONOLÒGIC REAL DE LES ESCENES
<ul style="list-style-type: none"> ● Escena pare - fill (part 1) <i>Cançó: EPILOGUE</i> (COMENÇA EL CONTE) ○ <i>Cançó: JO SERÉ?</i> ○ Escena Guardià (Part 1) (COMENÇA EL FLASHBACK) <ul style="list-style-type: none"> ■ Escena pare - mare ■ <i>Cançó: EL GEST</i> ■ <i>Cançó: EL NOI DEL COR CALLAT</i> ■ Escena alumne ■ Escena trobada Ulls Blaus - Ulls Verds ■ <i>Cançó: L'ESTEL</i> ● Escena pare - fill (part 2) <i>Cançó: INTERLUDE I</i> <ul style="list-style-type: none"> ■ Escena pub - Paul ■ <i>Cançó: CIUTAT SOCIETAT</i> ■ Escena trucada Paul - habitació Ulls Blaus ■ <i>Cançó: TEMPS PER CANVIAR</i> ■ (somni) Escena subconscient ■ <i>Cançó: MAQUILLATGE</i> ■ Escena preparació maquillatge - Paul (ACABA EL FLASHBACK) ○ Escena Guardià (Part 2) 	<ul style="list-style-type: none"> ● Escena pare - mare ● <i>Cançó: EL GEST</i> ● <i>Cançó: EL NOI DEL COR CALLAT</i> ● Escena alumne ● Escena trobada Ulls Blaus-Ulls Verds ● <i>Cançó: L'ESTEL</i> ● Escena pub - Paul ● <i>Cançó: CIUTAT SOCIETAT</i> ● <i>Cançó: LA CAIGUDA (Ulls Verds)</i> ● Escena trucada Paul - habitació Ulls Blaus ● <i>Cançó: TEMPS PER CANVIAR</i> ● (somni) Escena subconscient ● <i>Cançó: MAQUILLATGE</i> ● Escena preparació maquillatge - Paul ● <i>Cançó: JO SERÉ?</i> ● Escena Guardià (Part 1) ● Escena Guardià (Part 2) ● <i>Cançó: EL SALT</i> ● Escena Gran Audició ● <i>Cançó: L'AUDICIÓ</i> ● Escena explicació Creu de Foc ● Escena Hospital (Monòleg Ulls Verds) ● <i>Cançó: LA CAIGUDA (Ulls Blaus)</i> ● Escena Hospital (Ulls Blaus) ● <i>Cançó: MÉS ENLLÀ</i> ● Escena Audició de Sortida - artistes lliures ● <i>Cançó: AQUELLS ULLS VERDS</i> ● Escena pare - fill (part 1) <i>Cançó: EPILOGUE</i> ● Escena pare - fill (part 2) <i>Cançó: INTERLUDE I</i> ● Escena pare - fill (part 3)

<ul style="list-style-type: none"> ○ <i>Cançó: EL SALT</i> ● Escena pare - fill (part 3) <i>Cançó: INTERLUDE II</i> <ul style="list-style-type: none"> ○ Escena Gran Audició ○ <i>Cançó: L'AUDICIÓ</i> ○ Escena explicació Creu de Foc ○ <i>Cançó: LA CAIGUDA</i> ○ Escena Hospital (Ulls Blaus) ○ <i>Cançó: MÉS ENLLÀ</i> ○ Escena Hospital (Monòleg Ulls Verds) ○ Escena Audició de Sortida - artistes lliures ○ <i>Cançó: AQUELLS ULLS VERDS</i> (ACABA EL CONTE) ● Escena pare - fill (part 4) <i>Cançó: PROLOGUE</i> 	<ul style="list-style-type: none"> <i>Cançó: INTERLUDE II</i> ● Escena pare - fill (part 4) <i>Cançó: PROLOGUE</i>
--	--

(3.2) PERSONATGES

Abans d'analitzar els personatges, m'agradaria fer una aclariment: el meu anàlisi no confirma ni desmenteix cap de les interpretacions que la gent que ha llegit l'obra ha extret d'ells. Senzillament és la meua visió d'ells i el plantejament que vaig fer de cadascun d'ells mentre els anava desenvolupant.

- **“ULLS BLAUS”**

Per a mi, “Ulls Blaus” representa l'etapa adolescent de qualsevol persona incompresa; i també representa el canvi: aquell moment en què no veus ni d'on vens, ni cap a on vas; aquell moment en què no ets un fracassat, però que tampoc no has pogut arribar a l'èxit. Com a resultat, et sens oblidat per una majoria social que no sap distingir més enllà de l'èxit o el fracàs, del blanc o el negre, fent que només puguis dependre de tu mateix per saber si estàs retrocedint cap al fracàs o avançant cap a l'èxit com a persona.

- **“ULLS VERDS”**

“Ulls Verds” és aquella persona o cosa que tot “Ulls Blaus” necessita per assolir la seva felicitat particular; sempre va un pas per endavant -el futur l’atrau- i és molt difícil seguir-li el ritme, però el fet d’intentar-ho és el motor principal que té “Ulls Blaus” per millorar -perquè encara que no pugui acabar atrapant-la, l’esforç de millora i autosuperació personal que haurà fet “Ulls Blaus”, motivat per l’amor que sent i les ganes que té d’estar amb ella, l’haurà fet millorar de manera exponencial a nivell personal, fent de la seva vida un lloc millor com a resultat-.

- **PAUL / GUARDIÀ**

En Paul és, sota la meua òptica, l’optimització de la figura del millor amic. Aquella persona que és capaç d’adoptar la forma que necessitis, i d’estar allà on calgui -i quan calgui- per guiar-te i obrir-te les portes adequades -sempre i quan facis l’esforç previ d’obrir-te i confiar en ell, perquè la confiança ha de ser a dos bandes-. Tots necessitem trobar un Paul en la nostra vida, i no té perquè ser sempre la mateixa persona, o una de sola. En la història, de fet, no ho és. Almenys no per fora. Per dins però, tant en Paul com el Guardià són la mateixa persona.

- **ALGA**

L’Alga, tot i ser un producte del subconscient d’“Ulls Blaus”, és la figura materna ideal que vetlla perquè t’estimis a tu mateix, interiorment, per poder estimar cap a l’exterior després. Personalment -i és purament subjectiu-, també me la puc imaginar com la mare d’“Ulls Verds” en la vida real, fora del subconscient del protagonista.

- **FILL**

El que es pot destacar del fill és que, independentment de l’edat que tingui, està començant a madurar i a experimentar emocions que fins aquell moment desconeixia. En aquest moment és on necessitem més l’equilibri sentimental entre família i amics -un equilibri que “Ulls Blaus” no va tenir a la seva edat, que farà que vetlli perquè el seu fill sí el tingui-.

- **MEMBRES DEL JURAT (Ciutat Societat)**

Els membres del jurat, juntament amb Ciutat Societat, representen -de manera extravagant- algunes de les tendències socials actuals com el materialisme, l’exclusió social o la ignorància general, vistes com una moda i com una manera de fer i de viure -textualment, “el Corrent”-. La seva actitud i admiració gira entorn els avenços constants i el luxe, però la seva falta de maduresa fa que abusin cada cop més

d'aquests privilegis i possessions que tant ansien, fent que la seva mentalitat involucioni per comptes d'evolucionar.

- **ARTISTES LLIURES**

Els artistes lliures són tots aquells qui no necessiten fer de la seva vida un aparador o una cortina de fum per sentir-se autorealitzats. Són els que accepten, a través dels seus gustos i opinions subjectives, els seus defectes i virtuts, i no es deixen enganyar com la resta de la Societat. Per ells, els ideals propis prevaleixen per sobre de qualsevol tendència o moda buida de sentit, que estigui purament dissenyada per atraure mirades.

- **PARE / MARE**

El pare i la mare del protagonista són la personificació d'un dels pitjors escenaris de paternitat: la sobreprotecció i l'adoctrinament inconscient. Vist des de la perspectiva d'algú com jo, que pot dir que se sent afortunat perquè els valors rebuts per part dels pares han sigut totalment contraris al cas d'"Ulls Blaus", és molt frustrant veure com algú del teu entorn ho pateix, i encara és més frustrant que això li impedeixi reaccionar i que es resigni a aquest estil de vida cada cop més i més, per por a les possibles represàlies, i que un fet així acabi apagant la seva llum eventualment. "Ulls Blaus" però, no és així; gràcies a la força dels seus sentiments, pot adonar-se d'aquesta realitat i pot anar excloent cada cop més els valors conservadors més negatius heretats per culpa d'una mala influència paternal.

- **ALUMNE**

L'alumne és un derivat directe de l'actitud i estil de vida de Ciutat Societat. La seva falta de maduresa i les ganes desmesurades de cridar l'atenció distorsionen la seva realitat, i el fan ser una persona que no és. Això -portat a l'extrem- fa que el mateix alumne es cregui tant el seu paper que ni tan sols s'adona que està sol i que no és més que una aparença d'una persona totalment immadura, segurament massa consentida, que no ha sabut gestionar gens bé la seva excessiva autonomia.

- **PERSONATGE**

El personatge/pianista és la personificació de totes aquells "artistes" qui, des del meu punt de vista, es prenen massa a la lleugera la barrera entre voler sortir de la norma i no tenir talent -artísticament parlant-. És cert que l'art dona lloc a molta llibertat d'expressió, però fins a quin punt? No hi ha un moment en què el voler sortir de la norma es converteix en excessiu, i es converteix en l'excusa perfecta per a catapultar

a l'èxit a qualsevol sense ni esforçar-s'hi? No és això una situació injusta per a aquells qui, al contrari, no han tastat mai l'èxit però s'han esforçat el doble? Cadascú és lliure de jutjar-ho, però penso que és un tema -com a mínim- qüestionable.

4. RESPOSTES TEXTUALS (Crítica i Valoració)

Recull de respostes textuals dels enquestats sobre els diferents punts de resposta oberta de l'enquesta.

(4.1) Punts POSITIUS i NEGATIUS

PUNTS POSITIUS

“Aquest és el resultat d'un treball d'un veritable artista que m'ha sorprès molt gratament, i que algun dels passatges m'han fet pensar en un procés autobiogràfic de l'autor.

El text està molt ben redactat, amb una expressió madura molt pensada per a un públic adult potser més que no pas per al jovent d'una manera més generalista-. Fa bones reflexions, denunciant la realitat d'una societat excloent i poc receptiva, marcant els estereotips i destacant els abusos a l'escola, la solitud de la persona, i la incomprensió. També m'agrada el passatge que introdueix la figura dels pares amb una sobreprotecció que en molts casos comporta una desconexió de la realitat i les necessitats d'aquell jove.

Ben treballat des d'un aspecte tècnic, on la il·luminació i la introducció de la música en cada moment li dona la intensitat, l'emoció o la reflexió de l'espectador que es requereix. M'he quedat amb les ganes de posar música a la lletra de les cançons, però de ben segur que estaran a l'alçada del guió. Estem davant d'un gran talent que no ha fet més que ensenyar un bocí de les seves capacitats.”

“Els noms que has triat els trobo encertats i amb molt significat ,si més no per a mi:

- *Els ULLS com el reflex d'allò més interior, de l'ànima de la persona, del que no pot mentir encara que les paraules el traeixin.*
- *El CORRENT com allò contrari a un esperit lliure, sinònim de conformisme, del que fa la majoria.*
- *CIUTAT SOCIETAT, la majoria, que "no són mala gent", la conformitat i complicitat de grup vers la dissidència, la diferència... sinònim de llibertat.*
- *ELS ARTISTES i l'art com a recurs expressiu.*
- *El TEMPS que no té aturador i que inexorablement et recorda el que has fet i el que no, però que vols fer, i que angoixa al protagonista, que és vist com una persona estranya (surt de la norma) als ulls dels altres.*
- *La cançons donen ritme i mantenen fresca la història. Al cap i a la fi, la música és un recurs per expressar el que no sabem dir amb paraules. És un aparador emocional*

de sentiments, frustracions, inquietud, neguit, dubte, esperança, desesperança, ràbia...”

“Abans que res i com a primer punt positiu, destacaria el llenguatge que utilitzes; em sorprèn atesa la teva edat, per ser impecable i amb gairebé cap error ortogràfic. Dit això, el que m'ha agradat més de la història és tota la trama en sí, des del punt de vista retrospectiu que presenta, que parteix inicialment d'un present amb un pare que explica una història al seu fill, i que va seguint un fil des d'un passat, que retorna cap endavant mentre va desvetllant els misteris de la trama -com per exemple què hi fa “Ulls Blaus” amb el Guardià o qui és el personatge misteriós que des de la penombra està observant pare i fill-. També m'han agradat molt els diàlegs que mantenen els personatges; per exemple, la primera trobada d’"Ulls Blaus" i "Ulls Verds" quan ella és a punt de marxar.”

“Les connexions que veig entre alguns personatges, que tot i que en un principi no es coneixen, acaben sent decisives. També m'agrada i dono per suposat que els personatges van més enllà del que pot semblar -una doble interpretació que vol donar-ne l'autor.-”

“El que m'ha agradat més és que, sense saber-ho del cert -i potser m'equivoco-, aquesta història és un reflex de tu mateix. Per a mi suposa una oportunitat per conèixer més un tros de tu i de la teva vida més interna/privada, a més a més de les teves capacitats creatives, que també són molt positives! També m'ha agradat perquè m'ha fet autoreflectionar.”

“M'ha agradat perquè és un relat “temperat”, sense excessos tant pel que fa referència a eufòries desmesurades com a drames extrems. M'ha semblat que estava llegint una novel·la anglesa, per la “flema” que s'ha imprès en els seus personatges. Crec que s'utilitza un llenguatge planer, juvenil i molt entenedor, fàcil de seguir per el lector o espectador, que situa l'acció en un lloc indeterminat però al mateix temps creïble, i fins a cert punt et recorda a una situació passada (oníricament, és clar).

La presentació, desenvolupament i desenllaç, també els trobo molt ben trobats i molt agradables de seguir.”

“El thriller. La història t'enganxa a partir de l'aparició de Ciutat Societat. Es va creant un clima de misteri sobre el que li ha succeït a “Ulls Verds”.

El final. Deixa a l'aire saber si la mare del fill és “Ulls Verds”.

La clara crítica als concursos televisius de talents.

El missatge d'esperança i el de la recerca d'un mateix, i el valor d'intentar aconseguir el que un vol.

La solidaritat i el que es pot aconseguir en grup. La força i el poder de la societat i del poble (artistes lliures).”

“L'estructura de l'argument està molt ben integrada amb l'arquetip del viatge de l'heroi, i això resulta en una experiència agradable estèticament. Hi ha un molt bon equilibri entre les seccions argumentals, la qual cosa propicia una resposta emocional per part de l'espectador molt ben aconseguida, tant cap a les situacions com cap als personatges. Lligat amb aquest aspecte, els personatges aconseguixen despertar interès i empatia, la qual cosa és fonamental en històries d'aquest tipus.”

“M'ha agradat la valentia de llençar-se a fer una obra gran i ambiciosa. M'ha agradat la voluntat de bastir una estructura narrativa complexa no lineal. M'agrada la idea de combinar diàlegs i cançons; segons com es concreta dalt de l'escenari pot crear un ritme de l'espectacle molt interessant. També trobo encertat que la història tingui un número limitat de personatges; això ajuda a reconèixer'ls.”

“Està ben redactat. El vocabulari és molt ampli i treballat. Tracta un tema que totes les persones hem viscut a la nostra vida; el fet de no saber què vols, voler trobar un punt de partida, retrobar-se, buscar un camí, entendre el propi jo, projectar-se.... I les cançons i la música reforcen el tema.”

L'ambigüitat entre realitat i ficció, la complexitat de plans de realitat/irrealitat, són elements que ajuden a contextualitzar la introspecció que fa el personatge. M'ha agradat: “Nascut a la inversa - Del seu univers - Buscant en el temps - Uns ulls com els seus” perquè defineix molt bé la temàtica de l'obra.”

“Una història que enganxa tant amb la lectura com amb el desenvolupament de la història en si, que s'estructura en combinació amb diàlegs, escenaris i cançons fent que l'interès es mantingui viu tota l'estona. M'agrada veure l'evolució i treball de creixement i maduresa del protagonista, “Ulls Blaus”.”

“Narració àgil i lleugera, tot i la profunditat del tema central de caire filosòfic i de la cerca del jo. Els diàlegs són entenedors i propers.

La descripció dels personatges que pots crear en l'imaginari. La narració deixa llibertat al lector per imaginar-se molts aspectes dels personatges”.

“El plantejament estructural és original; poc convencional, però lògic. La simbologia és molt encertada; permet que, més enllà del text, la interpretació sigui més poderosa. També, la combinació equilibrada text/música.”

“M'ha agradat molt la caracterització dels personatges “Ulls Blaus” i “Ulls Verds”. És un punt fort barrejar guió teatral amb músiques (de creació pròpia). També he trobat molt interessant com s'explica a l'obra les dificultats en què es troben els joves en la societat d'avui en dia.”

“L'alternança de música i text és un element enriquidor. La relació inicial entre “Ulls Verds” i “Ulls Blaus” capta l'atenció i interès de l'espectador. L'aura misteriosa en certs moments i personatges desperta interès.”

“És una història amb un missatge encoratjador i directe. S'utilitza un vocabulari molt treballat. Es nota el temps dedicat perquè hi ha un molt bon treball d'expressió escrita que fa que hi hagi una llegibilitat alta.”

“El paral·lelisme que podem fer amb la nostra vida, els nostres sentiments i les nostres emocions des del primer moment com a pares, com a fill, i com persona. Tots som “Ulls Blaus” en un moment o altre de la nostra vida.”

“La història enganxa a l'espectador i fa tenir ganes de seguir llegint. És interessant. El toc “fantasiós” aporta molt a la història. Les personalitats dels personatges estan ben explicades.”

“Em sembla positiu el joc de treballar des de diversos plans: realitat, conte, somni... Tot i que això pot ser la major dificultat en la posada en escena -almenys com a guió teatral-.”

“És una història encarada a destacar els trets d'amistat entre les persones i l'esforç personal per tal d'assolir una determinada fita, fent valer les conviccions personals.”

“Explica situacions “reals” que vivim la majoria de persones en alguns moments de la nostra vida. Dona importància a que la superació esta en un mateix, no en l'exterior.”

“La barreja entre text i música està molt ben aconseguida (les lletres de les cançons enriqueixen el text). Alhora, la lliçó de vida que els personatges transmeten.”

“La història m’ha semblat ben parametrizada (presentació - nus - desenllaç). El lèxic utilitzat, en la meua opinió, és ric, molt planer, fàcil i comprensible.”

“Té una història que enganxa i no avorreix pas. Són interessants, a més, les reflexions de tarannà filosòfic de l’autor. Molt bona.”

“En general crec que el més destacable és la combinació de realitat i ficció; la manera en què es van intercanviant i evolucionant és molt fluida.”

“La màgia que desprèn. L’amor que mostres; es nota en el que has escrit.”

“Bona relació de personatges, textos molt ben cuidats, cançons amb bona lletra, senyalització del text ben delimitada -amb totes les seves parts-.”

“És una història molt ben pensada, molt elaborada i molt ben desenvolupada. M’ha agradat molt; és una història molt completa.”

“Reflexions profundes sobre la vida, banyades d’exquísita imaginació. Història atractiva; redacció amena i correcte.”

“Trobo que la història és molt original. També m’encanta la inclusió de les cançons.”

“La connexió història - lletra - cançons, i el fil conductor en general”

“M’ha agradat l’anàlisi introspectiu del personatge “Ulls Blaus”.”

“La sensibilitat i els sentiments que transmet.”

PUNTS NEGATIUS

“La complexitat del text -tot i ser també un punt positiu- pot ser una dificultat important per a la seva comprensió. Aquesta complexitat requeriria també una posta en escena molt curosa i gens fàcil. Hi ha algun aspecte concret que s’hauria de replantejar per assegurar l’atenció dels espectadors”.

“En aquesta història, em sembla que el més important passa dins del cap del protagonista: el que pensa, el que sent, el que vol. Traduir això en escenes i accions és el més difícil que hi ha. En aquest cas, quasi totes les escenes es resolen amb diàlegs que verbalitzen tot aquest món interior. La suma d'escenes ho fa tot molt discursiu. Els respirs i l'emoció queden relegats a les cançons. Veig el perill que pugui resultar una història massa densa i llarga com per mantenir tota l'estona l'interès de l'espectador.”

“Dificultat de posada en escena degut als constants salts endavant i endarrere en la línia temporal i en els diferents plans de la història.”

“Per representar en teatre, hi ha canvis d'escena força complicats, així com rèpliques massa llargues.”

(4.2) 2a part de l'enquesta

La segona part de l'enquesta que vaig elaborar per obtenir una crítica / valoració del guió està composta de preguntes obertes sobre diferents aspectes del contingut de la història, que no entraven de manera estricta dins del que el Tdr englobava. Era interessant però, conèixer els diferents punts de vista dels diferents enquestats, sobretot per corroborar l'ambigüitat i el marge d'interpretació subjectiva que com a autor vaig voler aconseguir.

A continuació doncs, trobareu les preguntes amb algunes de les respostes que m'han semblat més interessants de cadascuna.

PRIMERA PREGUNTA - Et quedaries amb algun personatge en concret de la història?

“ULLS BLAUS” (21 de 45 persones l'han escollit com a personatge preferit).

“Amb “Ulls Blaus”, sens dubte. És un personatge amb molta personalitat, noble de cor i esperit lliure. És sincer amb ell mateix, té la capacitat de verbalitzar les seves debilitats, lluitar contra els seus propis fantasmes, d'admetre la soledat que el turmenta i d'acceptar que sovint no encaixa. Tot plegat perquè és un jove molt madur, que té interessos i curiositat per progressar en allò que l'apassiona. M'atreveixo a dir que em recorda moltíssim a l'autor del text.”

“Em quedo amb “Ulls Blaus”, perquè fa que me l'estimi cada vegada més a mida que avança la història, perquè em provoca molts sentiments al llarg del seu procés i perquè em deixa amb una sensació molt confortable en veure que al final (sigui de la manera que sigui) aconseguix un equilibri, una serenor i una maduresa que només poden aconseguir aquells qui han estat valents de fer un pas endavant per arribar al seu objectiu i assumir-ne les conseqüències (siguin bones o dolentes).”

“Crec que tots els personatges encaixen perfectament en el relat, i tenint present que es tracta d'una narració personal, és evident que “Ulls Blaus” porta el pes de la història.”

“Amb “Ulls Blaus”. Expressa de forma clara les dificultats de molts joves. És introvertit i creatiu a la vegada”

“Amb “Ulls Blaus”. És el "jo", el fil conductor de la història. Sense el "jo", no hi ha història.”

“Amb “Ulls Blaus”, en la seva evolució de nen - adolescent - adult - pare”

“Amb “Ulls Blaus”, Perquè el trobo molt vertader.”

“Amb “Ulls Blaus”, per compartir reflexions.”

PAUL / GUARDIÀ (16 de 45 persones l'han escollit com a personatge preferit)

“En Paul és un personatge imprecís, que genera curiositat. Com és? Què representa? Un jo ideal i alhora el jo real. Aquesta dualitat m'ha atret. I que sigui un personatge. El seu nom és més "normal" i aporta serenor al protagonista. És el contrapunt, l'element que equilibra la història i també un catalitzador de la mateixa.”

“Em quedaria amb en Paul. Jo l'he interpretat com "aquell que sempre hi és, el que està a tot arreu, el que et demostra que no estàs sol"... Des de la meva òptica vindria a ser Déu.”

“En Paul; és un personatge ben definit i amb una personalitat característica. Esperava impacient les seves aparicions. És un personatge molt necessari pel protagonista.”

“A part d'”Ulls Blaus”, em quedo amb en Paul. És molt encertada l'aparició d'aquest personatge, que no deixa d'estar dins teu -si el vols reconèixer-.”

“Amb en Paul. Em sembla un personatge molt ben pensat. S'entén perfectament que és el Guardià, sense fer-ho massa esperat des de bon principi.”

“Amb en Paul. El trobo proper, proactiu, confiàble, respectuós amb les opinions dels altres; escolta, proposa i ajuda.”

“M'interessa el personatge d'en Paul, com a alter ego o consciència del protagonista”

“ULLS VERDS” (7 de 45 persones l'han escollit com a personatge preferit).

“Em quedaria amb “Ulls Verds” per la càrrega simbòlica que se li dona al personatge (la llibertat, la “Creu de Foc”, la vena als ulls, el color d'aquests, la seva condició de "sol" o "guia" que il·lumina el camí del protagonista, o la silueta misteriosa que està present mentre Ulls Blaus explica la història al seu fill), així com per la seva rellevància en la història (com a agent conductor/incitador del viatge d'autoconeixement del personatge principal).”

“Amb “Ulls Verds”, ja que lluita fins el final pel seu destí, aquell que ella ha triat, encara que per seguir “viva” hagi d'acabar siguent només un record.”

“M'ha agradat “Ulls Verds””: somiadora, valenta i amb un punt d'heroïna.”

“Amb “Ulls Verds”, perquè és la intriga de la història.”

- Altres personatges que han estat escollits són: l'**ALGA** (3 de 45 l'han escollit) i el **FILL** (2 de 45 persones l'han escollit)

SEGONA PREGUNTA - Et quedaries amb algun moment / escena en concret de la història?

“Quan descrius la trobada entre “Ulls Blaus” i “Ulls Verds”. La il·lusió inicial, el saber que no estan tan sols. L'emoció del moment que es converteix en frustració i el compromís de tornar-se a veure. Manté la història viva. Com una muntanya russa.”

“Sí, en la part en què “Ulls Verds” i “Ulls Blaus” es coneixen, ja que desencadena un punt de partida diferent per a cada personatge. Aquesta escena manifesta la importància dels homes i dones de viure en societat i de trobar persones similars a un mateix al llarg de la vida. Això fa que es pugui tirar endavant com a societat i individus.”

“Quan “Ulls Blaus” i “Ulls Verds” es troben, connecten i s'han de separar. Per a mi és la clau de la història perquè n'és el desencadenant de tot.”

“La trobada romàntica / innocent que hi ha entre "Ulls Blaus" i "Ulls Verds".”

“Amb l'escena en què “Ulls Blaus” coneix en Paul. La trobo fresca, optimista, un punt d'inflexió, l'empenta que troba el protagonista per decidir-se a actuar... i això m'agrada.”

“La conversa entre “Ulls Blaus” i Paul, és la part que més m'agrada. És la part més filosòfica i ofereix una bona reflexió.”

“L'escena del pub; és la que marca el canvi cap a la resolució.”

“Quan en Paul diu: "Jo soc qui tu vulguis que sigui". Trobo important reconèixer que tenim aquests personatges a dins o a fora a vegades, que no et diuen el que has de fer sinó que et fan reflexionar per que ho decideixis tu.”

“La conversa amb el subconscient d'“Ulls Blaus”.”

“Quan “Ulls Blaus” decideix anar a Ciutat Societat, perquè finalment fa un pas important i decisiu a la seva vida.”

“Quan el Guardià i “Ulls Blaus” donen a entendre, sense dir-ho textualment, que el Guardià també és en Paul.”

“L'adeu entre el Guardià i “Ulls Blaus”; s'insinua que el Guardià també pot ser en Paul.”

“La relació de complicitat que s'estableix entre el Guardià i Ulls Blaus. Sempre m'ha agradat aquella frase que diu: “Qui no entén una mirada, difícilment entendrà una llarga explicació”.”

“L'audició. Gran força dramàtica. La crítica a un jurat autoritari i ignorant. Per a mi, és el nucli de la història. Les dificultats de trobar un lloc en una societat rígida i incapaç de comprendre i atendre la individualitat.”

“Les escenes de l'audició i el jurat em semblen les més teatrals, que combinen acció i diàleg. Són les que més clarament he pogut imaginar i que m'han funcionat millor.”

“L'escena de la Gran Audició, perquè està presentada de manera tan grotesca que contrasta amb la resta de la història.”

“L'escena en què es revela i es relata al protagonista les circumstàncies en què “Ulls Verds” és capturada juntament amb la resta d'Artistes Lliures. Em sembla la millor escena, si no una de les millors, per la seva qualitat de “punt culminant” en l'escalada d'“Ulls Blaus” cap al retrobament amb “Ulls Verds”.

“N'hi ha varies, però si n'he de dir una, és quan “Ulls Blaus” li agafa la mà per primera vegada a “Ulls Verds”. Aquesta escena m'emociona especialment perquè per fi “Ulls Blaus” es despulla i diu el que pensa realment sense por, sense importar-li res; ho diu sense més i directe des del cor.”

“Quan “Ulls Blaus” agafa la mà d'“Ulls Verds”, i el seu monòleg.”

“L'última mirada entre “Ulls Verds” i “Ulls Blaus”. L'he imaginat i m'ha semblat un moment molt bonic; és un moment on no intercanvien paraules, però hi ha una compenetració clara entre els dos personatges.”

“Potser un de sol no! Si de cas, molts petits moments que es creen en diferents moments, en ambients també diferents. Crec que això és bo!”

“Tota la història m'interessa.”

TERCERA PREGUNTA - Quina és la teva interpretació del final de la història?

“Final 1 - Finalment, els ulls verds que ell buscava no els va poder trobar en qui ell anhelava trobar-los: en el personatge “Ulls Verds”. Els ulls que buscava els va poder trobar en el seu fill després d'haver perdut a “Ulls Verds”. Queda el dubte de si aquest fill va poder ser fruit de la unió entre “Ulls Blaus” i “Ulls Verds” o amb algú altre. Fora del conte, en la cambra, la presència d’“Ulls Verds” en la penombra, i el fet que en l'escena final no s'arribin a tocar, et deixa igualment amb la incògnita de si realment “Ulls Verds” és real o bé està amb ell en esperit. Però alhora veus que sembla que “Ulls Blaus” ha assolit una pau interior i ha trobat un equilibri confortable amb “Ulls Verds”, que sempre és present en la seva vida (en cos o en esperit?). Potser Ulls Blaus finalment ha complert la promesa que “Ulls Verds” li demanava al seu diari, la de "ser qui hagi de ser a partir d'ara" i potser fa d'aquesta promesa la seva raó de viure.

Final 2 - “Ulls Blaus” va poder consumir el seu amor amb “Ulls Verds” i com a fruit d'aquest amor en va sortir el seu fill que ha heretat els ulls de la seva mare. Encara estan junts.”

“Queda obert; primer sembla que “Ulls Blaus” aconsegueix el que volia, però deixa una sensació de tristesa que s'interpreta com que el protagonista no ho ha aconseguit. He tingut la sensació d'ambigüitat.”

“Jo l'interpreto com que queda obert, crec que no està clar si “Ulls Verds” és allà realment o no. Depèn de l'espectador triar si la història ha tingut un final o un altre... o si encara no hi ha hagut un final.”

“Doncs, si he de ser sincera, m'ha semblat un pèl confós. D'una banda, sembla que “Ulls Verds” mor, però, de l'altra, sembla que hi ha final feliç i que el fill que tenen en comú té els ulls de la mare.”

“La "silueta misteriosa", que acaba resultant ser “Ulls Verds”, és per a mi la representació del viu record que té “Ulls Blaus” d'aquesta, i també la representació de la viva presència del que ella li diu en el seu diari.”

“Ulls Verds” és el record que en té “Ulls Blaus”, es troba a la seva imaginació. Ella l'acompanyarà per sempre, a la seva memòria i al seu cor.”

“Realment em costa saber si “Ulls Verds” en realitat mor o no mor. Crec que sí, que finalment mor, però que la seva ànima és present en les vides d’“Ulls Blaus” i el seu fill, i que tots dos seguiran escrivint el seu futur.”

“ “Ulls Verds” és el fantasma que vetlla i acompanya “Ulls Blaus” i el seu fill.”

“Després de donar-hi moltes voltes, penso que Ulls Verds ha mort però el seu record, sobretot el de la seva última mirada, viurà sempre més dins el cor d’“Ulls Blaus”.”

“Crec que, pel que es veu al final, tots dos acaben visquent una vida junts i, fins i tot, tinguent un fill i conservant la complicitat característica d’una relació sana (suposo que simbolitzant l’amor vertader de la parella) tot i els anys.”

“La veritat és que el guió, la història, el final per si mateix és força detallat, direccionat, tancat... amb això vull dir que no existeixen ambigüitats o fronts oberts de tal manera que se’n pugui fer una lliure interpretació.”

“Ulls Blaus” vol fer entendre al seu fill que si poses voluntat i esforç en la teva vida aconseguiràs el que et proposis; encara que a vegades passis per moments molt confosos, al final se’n surt. Perquè ell evidentment, després de tot, va aconseguir passar la seva vida amb “Ulls Verds”. Encara que el camí no li fos fàcil.”

“Cal trencar amb la corrent i seguir els nostres desitjos, somnis. El nostre millor amic està en nosaltres mateixos; si no ens escoltem, valorem i estimem allò que som i que volem ser, ens estem convertint en el nostre primer enemic. Tot el que realitzem a la vida s’ha de fer amb el cor i confiant en un mateix. M’agrada molt la utilització com a metàfora dels jutges. Els he entès com els jutges de la vida. En tot moment tenim al nostre voltant persones tòxiques i d’altres que t’acompanyen tant en els bons moments com en els que no ho són. Cal saber escoltar la nostra veu interior i trencar amb els tòpics. No hi ha un destí forjat, tu et forges el treu propi destí.”

“Cadascú ha de trobar el seu camí i no ha de deixar que la pressió de l’entorn el faci defallir; ha de lluitar pel que vol malgrat impliqui “sortir de la norma”. El temps marca un ritme, però la intensitat amb la que vius cada moment la marques tu amb les decisions que prens.”

“El pare explica experiències al fill, agafant com a guió el que ell recorda haver passat a la seva edat. El format conte no és desencertat (a totes les edats ens agraden els contes, encara que moltes vegades no ho vulguem reconèixer).”

“La història vol portar-nos a la cerca de la valentia i el descobrir allò que realment volem. L'amor mou el cor i ens ajuda en el nostre creixement interior.”

“La força de les persones amb una ferma convicció és molt poderosa, i capaç de vèncer les regles establertes per una minoria.”

“El pare aconsegueix que el seu fill trobi el camí i que li desapareguin els dubtes sobre el seu futur.”

“Que l'art segueix vivint en el fill: té els mateixos ulls que ELLA.”

“La felicitat no es troba en les coses que fas, sinó en ser feliç fent-les.”

QUARTA PREGUNTA - Creus que en aquesta història es veu reflexat algun tret/característica de l'autor (sigui en l'àmbit que sigui)?

“Sí, la veig totalment autobiogràfica. Tot i que el relat és fictici, el fons és ben real. També puc detectar, en certs moments, algunes vivències, tendències i gustos cinematogràfics que poden haver estat font d'inspiració en alguns punts concrets de l'obra.”

“Sense dubte. Coneixent-lo més que la gran majoria de la gent, puc dir sense por a equivocar-me que tinc la sensació de que aquest guió i la seva creació ha sigut un procés creatiu en el qual hi ha evocat moltes de les seves experiències com a adolescent en un món on, com s'expressa en forma del "Corrent" en l'obra, hi imperen uns estereotips que forcen les expectatives de les persones, fent que moltes d'elles visquin en un autoengany continuat. Dit això, crec que per a l'autor aquest guió ha suposat un procés de catarsi, cosa clarament visible en l'obra. També crec que es fa notar una clara sensibilitat artística a l'hora de fer ús dels símbols i d'estructurar la història per accentuar-ne la força.”

“Molt. He tingut la sensació de ser part autobiogràfic, de portar al seu terreny les coses on se sent còmode (la música, l'escriptura). Que deixa un punt d'intentar obrir-se al públic, però amb timidesa i que és a través de la paraula escrita on se sent més lliure. M'ha fet pensar

amb un autor que es diu Patrick Rothfuss, que malgrat escriure novel·les de gènere fantàstic, la seva prosa és molt poètica. Per altra banda, i fora del qüestionari, crec que el treball fet és magnífic, i amb ambició. Espero que amb futurs estudis, l'autor pugui seguir aquest camí, que de ben segur serà exitós.”

“Queda clar que l'autor és jove i que té mentalitat i fusta d'artista... Des del punt de vista d'un artista més gran, en el text queden reflectides les sensacions bones i dolentes que la majoria dels artistes tenim o hem tingut. També es reflecteix un període concret de la joventut molt inspirador, que tots hem passat, i on els sentiments agafen unes dimensions una mica desmesurades; un període molt enriquidor que s'ha de viure obligatòriament i que després, amb l'experiència, es veurà amb uns altres ulls i serà igualment enriquidor.”

“Sí, sens dubte. L'estima que tens per la música. És possible que hi hagi vivències personals que es poden expressar a través dels ULLS dels protagonistes. Coneixes bé el terreny de les emocions, i això si no s'ha viscut requereix de molta empatia per a poder-ho expressar. Ets metòdic, perseverant, creatiu, peculiar, surts de la norma, però has tingut els teus dubtes, pors, incerteses i segurament t'has qüestionat moltes coses. Això jo ho anomeno creixement i maduració personal.”

“Bé... és obvi que hi ha la part musical que, realment, és el punt fort i, probablement, on s'han destinat més energies. En l'àmbit de la personalitat, pel que et conec, podria veure's reflectit un punt d'introspecció. També hi ha el punt de seguretat i convenciment pel potencial que aporta el domini de l'art musical.”

“Segurament en aquesta història l'autor ha volgut reflectir sentiments, personalitat i parts molt reals de vivències personals de la seva vida. Qui sap si “Ulls Verds” en realitat existeix, qui sap si és algú important en la vida de l'autor...”

“Sí, veig reflexats trets i característiques de l'autor; m'ha ajudat a conèixe'l una mica més i veure com de gran és el seu interior. Aquesta història m'ha fet moure moltes emocions, sentiments i pensaments. Em queda una sensació molt especial i amable.”

“Algun tret introspectiu deus tenir per poder explicar-ho tot tan bé. Tot i així, crec que aquesta introspecció la superes tot escrivint tant el text com les cançons.”

“No tens els ulls blaus, però com si els tinguessis.”

“Segurament el tema solitud, primers amors -i després no tant primers-, són part de la història de la majoria de nosaltres. Si ens atrevíssim com tu, segurament la majoria de persones podriem escriure històries maques i de vegades doloroses com la que has escrit.”

“Crec que sempre o quasi sempre, sobretot en els primers textos que s'escriuen a la vida, expliquem en certa mesura la nostra història. Per tant, crec que hi pot haver molts sentiments reflectits de la vida de l'autor.”

“La influència musical, la personalitat, i les idees respecte a la gent que t'envolta. Sobretot veig que estàs fent una feina amb molt de detall i ben treballada. Com a tu t'agrada fer les coses en general.”

“Penso que per poder fer una anàlisi tan profunda del personatge d'“Ulls Blaus” has hagut de sentir en primera persona el que pensa i com se sent, per tant, entenc que hi ha molt de l'autor en el personatge.”

“Sí, i tant; començant per la música. A mida que anava llegint, li posava el teu rostre al protagonista. No sé si en part és autobiogràfic, però ho podria ser fàcilment.”

“Crec que hi ha una manera de fer i sentir en aquesta història que em resulta molt familiar.”

Segurament hi ha molt d'autobiogràfic; dedicació a la música i a la composició, lluita amb un mateix en període de creixement personal, pensament crític de la societat que l'envolta.”

“El personatge “Ulls Blaus” és una fotocòpia del seu autor.”

“Dóna la sensació que la història és autobiogràfica, amb alguns canvis que li donen aquesta "fantasia" que a mi m'ha semblat que té”

“Sí. La passió per la música, l'escriptura pausada i conscient, l'ús d'un lèxic ric i, potser, el caràcter i objectius d'“Ulls blaus”. ”

“L'autor és tímid i li agrada el món musical: tocar instruments, escriure cançons. També se li dóna molt bé escriure en general.”

“No m'estranyaria que tingui algun aspecte autobiogràfic (amb visió fantasiosa, clar).”

“La soledat que sent l'autor al principi.”

“I tant que sí! En el text s'hi veu la passió i la creativitat del seu autor.”

“Una personalitat molt definida de l'autor, tot i ser tan jove”

“Sí, per exemple, l'artista.”

5. ANOTACIONS I ESBOSOS

Moltes de les idees que es troben a continuació en aquesta recopilació de documents són conceptes abandonats o posteriorment descartats, ja que es tracta només de les primeres pluges d'idees i anotacions exactes que vaig fer a l'inici del procés creatiu -l'essència de la temàtica del treball però, ha estat present des del primer dia-.

Primeres idees pel Treball de Recerca:

ELABORACIÓ D'UN GUIÓ CINEMATOGRÀFIC A PARTIR D'UN ÀLBUM CONCEPTUAL MUSICAL:

Es pot utilitzar un àlbum conceptual com a base per a una història cinematogràfica de la mateixa manera que es pot amb un llibre?

POSSIBLE HIPÒTESIS: L'àlbum conceptual és una font de narrativa i d'inspiració vàlida, poc utilitzada, innovadora i original per ser utilitzada en altres camps creatius com la narrativa cinematogràfica i novelística.

- Cas concret:
 - **"MYLO XYLOTO" - Coldplay → ADAPTAR A "LLIBRE"?**
 - **Album Conceptual propi → ADAPTAR A "PELI"?**

OBJECTIUS:

- Observar quina noció es té del camp dels àlbums conceptuals localment (en la gent que estudia o li agrada la música i/o el cinema) (?)
 - Trobar avantatges / desavantatges / innovacions (?) de la narrativa d'un àlbum conceptual respecte a la d'un llibre (?)
 - Elaborar un guió (i un posterior metratge/curtmetratge) capaç de rebre bones valoracions per confirmar la viabilitat de l'experiment.
-

Pluja d'idees inicial del concepte de l'àlbum-història (BORRADOR):

AQUELLS ULLS VERDS → “Secuela indirecta” d’*Aquells Ulls Blaus*

“EL 8UIT INFINIT” → Nom de producció

- Mirar pelis que puguin servir d’inspiració pel to, elements, etc. de la història

POSSIBLES PARTS DE LA HISTÒRIA

- PRÒLEG: (concretar) Diferents guerres, flash-forward amb la suite introductòria. Elaborar món distòpic no molt llunyà en el futur.
- Introduir a la història textos propis ja fets (?)
- “COMENÇAR AMB EL FINAL” (de la manera més idònia, d’una manera o altra, desordenat a l’estil Nolan / Tarantino, etc.)
- McGuffin (?)
- Penses que busca al seu “amor”, aquell algú que no recorda, que resulta ser ella mateixa: Se li oblida “parar” i es perd a si mateixa. No recorda res i pensa que a qui ha perdut, qui ja no hi és, és la seva persona estimada, però no és així: és ella mateixa, el seu ésser, a qui no recorda, a qui troba a faltar, a qui ha perdut i no troba.
- Món d’habitacions imaginari situat a: la seva ment? en el més enllà? viva / morta? (figuradament)? → **AMBIGÜITAT**
- Cada habitació = ensenyança, “una peça més del puzzle” (semblant als planetes del Petit Príncep)
 - Passar d’una habitació a l’altra des d’un armari (en algun moment)
- *Flashbacks* del passat / del que no recorda, repartits durant el transcurs dels fets (tipus *Bourne*, *Rey*, etc.)
 - Element visual que ajudi a reconèixer quan és un *flashback* (cabell deixat anar / recollit, per exemple?)
- Text “TARDA” → es queda sense el seu instrument (la seva veu). Els seus pensaments són les cançons?
 - Al final recupera la seva veu, i saps que tot ja ha passat PERÒ: entra el final amb ambigüitat (doble final)

IDEES DE PERSONATGES

- “M” → No sap el seu nom però recorda la inicial. S’acaba dient EMMA, fent el doble sentit amb la pronúncia de “M”, però el seu nom real no era EMMA sinó M..... (no ho sé encara)
- =
- “Bad M” (en teoria, l’altre costat de la moneda)
- La veu en OFF → buscar-li algun tipus de connexió amb M o amb algú altre. (la seva “consciència” suposo)
- Personatge tipus *House M.D.*
 - Bastó
 - Tira el bastó metafòric al final final i camina sol
- VEUS VARIES (personatges que es va trobant)

POSSIBLES ESCENARIS

- Passadís
- Teatre
- Habitacions de casa
- Algun exterior tipus bosc? Roques / mar?

PARTS / ESTRUCTURA DE LA “TRAMA”**PRÒLEG****(SUITE + INTRO ACT I) De 1285 a 2035**

- Es podria fer una cinemàtica dibuixada resumint la història d’Aquells Ulls Blaus

Aquells ulls blaus és una història d’amor emmarcada en una situació bèl·lica molt pròxima a nosaltres geogràficament, encara que allunyada en el temps, que sorgeix entre dos protagonistes pertanyents a bàndols oposats. L’acció se situa a l’any 1285, a la costa de Palamós, quan Pere II el Gran va derrotar la flota francesa en la famosa batalla de les Formigues. Aquest context històric bèl·lic serveix a l’autor per contraposar-hi una història d’amor que té com a protagonista uns ulls blaus que ens fan sentir amb tota contundència la sensació d’absolut fracàs després d’haver guanyat la batalla i transforma, d’aquesta manera, l’obra en un NO a la guerra, en un cant a la pau.

Principis d’estiu de 1285

TOMBA EXTERIOR.
ESGLÉSIA.

“Quan acabaran aquestes guerres!”

- fa un flash forward musical fins a “més tard, en un altre lloc, en un altre moment”

ACT I

(*Song 1*)

(*Song 2*)

(*Song 3*)

(*Song 4*)

ACT II

(*INTRO ACT II*)

(*Song 5*)

(*Song 6*)

(*Song 7*)

(*Song 8*) —> *decidir si viure o morir, començar a escapar de la presó mental*

- Típica prova de “has de beure’t un dels líquids però només n’hi ha un que no et mataria”
- Xilòfon o so subtil que faci sonar la melodia de *The Wall* com a referència al concepte de presó mental cíclica de l'àlbum.
- Monòleg rotatori (de càmera / perspectiva) tipus *Hamlet*

ACT III

(*INTRO ACT III*)

(*Song 9*)

(*Song 10*)

(*Song 11*)

(Song 12) (?)

- Mirall doble tipus *Norman Osborn*
- Durant el transcurs de la història descobreix que està morta, però al final de tot, es revela que no ha estat morta en cap moment i tot ha passat realment (d'una forma o altra), o ha sigut tot producte de la seva imaginació o el seu inconscient (mort FIGURADA)

EPÍLEG

(Song 12) (?)

- Mylo i Xyloto —> Noms d'ocells (els dos enamorats s'acaben convertint en ocells al final, i com que han estat presents durant tota la història, al final es planteja aquesta idea de "bucle") (Fer alguna cosa semblant a això, adaptat a la història)
- Final obert a continuació (?)

(FINALE)

(CRÈDITS)

- *Green Eyes (Coldplay) (?)*

ASPECTES TÈCNICS

- La pel·li és l'àlbum literalment, de forma visual
- Poc / gens diàleg, només música? (o no)
- Flashbacks en color i la resta "*black 'n' white*"
 - blanc i negre = morta
 - color = flashbacks del passat (quan en teoria era viva)
 Al final de la peli, transició de blanc i negre a color.

MÚSICA

MUSICA JA FETA → FUSIONAR-HI INTERLUDIS → FER SERVIR MÚSICA "Aquells Ulls Blaus"

FRASES

- "No et facis mai vell, fes-te nou"

-
- “Si tot plegat no té sentit, prova a desplegar-ho”
-

Forma / estructura general analitzada de les cançons:

<p>01. EPILOGUE (t = 80)</p> <p>Intro (A) </p> <p>A1 </p> <p>A2 </p> <p>B1 </p> <p>Ending (A) </p>	<p>LINK 1 (t = 147)</p> <p>A </p> <p>B </p> <p>Intro (C) </p> <p>02. JO SERÉ? (t = 147)</p> <p>Intro </p> <p>A1 </p> <p>A2 </p> <p>Pont </p> <p>B1 </p> <p>A3 </p> <p>Reintro </p> <p>Pont </p> <p>B2 </p> <p>C </p> <p>Pont </p> <p>B3 </p> <p>½ A </p> <p>Ending </p>
--	---

<p>03. EL GEST (<i>t = 80</i>)</p> <p>Intro II IIII</p> <p>A1 IIII IIII</p> <p>A'1 IIII I</p> <p>B1 IIII IIII</p> <p>Pont II</p> <p>A2 IIII IIII</p> <p>A'2 IIII I</p> <p>B' IIII III II</p> <p>A'3 IIII I</p> <p>B2 IIII IIII</p> <p>B'' III III</p> <p>Ending IIII III</p> <p>LINK 2 (<i>t = NO</i>)</p> <p>A IIII IIII IIII</p> <p>B IIII III</p>	<p>04. EL NOI DEL COR CALLAT (<i>t = 100</i>)</p> <p>Intro (B) IIII (+2 temps)</p> <p>A1 (+2 temps) IIII II (+2 temps)</p> <p>A2 (+2 temps) IIII II (+2 temps)</p> <p>B1 (+2 temps) IIII</p> <p>A3 IIII III</p> <p>B2 IIII (+2 temps)</p> <p>Pont (+2 temps) II (+2 temps)</p> <p>Reintro (+2 temps) IIII</p> <p>A4 IIII III</p> <p>A5 (instrumental) IIII III</p> <p>B3 IIII (+2 temps)</p> <p>Ending (Pont) (+2 temps) IIII</p>
--	--

<p style="text-align: center;">LINK 3 (t = 64)</p> <p>A IIII IIII III</p> <p style="text-align: center;">05. L'ESTEL (t = 64)</p> <p>Intro IIII II</p> <p>A1 IIII I</p> <p>A2 IIII I</p> <p>B1 III (+2 temps)</p> <p>Pont (+2 temps) I (+2 temps)</p> <p>A3 (+2 temps) IIII (+2 temps)</p> <p>A4 (+2 temps) IIII (+2 temps)</p> <p>B2 (+2 temps) III</p> <p>Pont II</p> <p>C IIII I</p> <p>$\frac{1}{2}$ B I (+2 temps)</p> <p>Pont (+2 temps) I (+2 temps)</p> <p>B3 (+2 temps) III</p> <p>Pont IIII III</p> <p>Ending (C) → IIII II</p>	<p style="text-align: center;">06. INTERLUDE I (t = 80)</p> <p>Intro (A) IIII IIII IIII</p> <p>A IIII IIII IIII</p> <p>B IIII IIII IIII</p> <p>Ending IIII I</p>
--	---

<p>07. CIUTAT SOCIETAT (t = 130)</p> <p>Intro </p> <p>B1 (Intro) </p> <p>A1 </p> <p>B1 </p> <p>A2 </p> <p>B2 </p> <p>C </p> <p>B3 </p> <p>$\frac{1}{2}$ A </p> <p>B4 </p> <p>Ending I</p> <p>LINK 4 (t = NO)</p> <p>A </p>	<p>08. TEMPS PER CANVIAR (t = 120)</p> <p>Intro anacrusa (2 temps)</p> <p>A1 </p> <p>A2 </p> <p>B1 </p> <p>A3 </p> <p>B2 </p> <p>A4 </p> <p>B3 </p> <p>B'4 </p> <p>Ending </p>
---	--

09. MAQUILLATGE (t = 170)	10. EL SALT (t = 67)
Intro (Piano) IIII IIII IIII IIII IIII (Guitar) III Intro IIII IIII	Intro II IIII IIII
A1 IIII IIII IIII IIII II	A1 IIII IIII IIII
A'2 IIII IIII IIII IIII	B1 IIII IIII
Pont IIII IIII IIII IIII	A'2 IIII IIII
B1 IIII IIII	B2 IIII IIII
Reintro III	Ending IIII IIII II
A'3 IIII IIII IIII IIII	
Pont IIII IIII IIII IIII	
B2 IIII IIII	
B3 IIII IIII	
Coda IIII IIII III Ending IIII I	

11. LA CAIGUDA (t = 136)	12. L'AUDICIÓ (t = 147)
Intro	Intro
A1	B1
Pont	B2
B1	Pont
B2	A1
Pont 2	Pont 2
B3	B3
Pont 2	B4
C	Pont
C'	A'2
B4	A'3
B5	B5
Pont 2'	B6
A'2	Pont 2
Pont	Ending
A'3	<i>LINK 5 (t = NO)</i>
Ending	A

<p>13. MÉS ENLLÀ (<i>t</i> = 78)</p> <p>Intro IIII IIII</p> <p>C1 Pont IIII IIII IIII I (+2 temps)</p> <p>A1 (+2 temps) IIII III</p> <p>A2 IIII III</p> <p>Pont IIII II</p> <p>A3 IIII III</p> <p>B1 IIII IIII</p> <p>A4 IIII III</p> <p>Pont IIII II</p> <p>C2 Pont IIII IIII I (+2 temps)</p> <p>B2 (+2 temps) IIII III (+2 temps)</p> <p>B3 (+2 temps) IIII III I</p> <p>Ending IIII III</p>	<p>LINK 5 (<i>t</i> = NO)</p> <p>A I III IIII IIII IIII</p> <p>14. AQUELLS ULLS VERDS (<i>t</i> = 95)</p> <p>Intro IIII IIII I IIII IIII I</p> <p>Pont IIII IIII</p> <p>A1 IIII IIII II</p> <p>B1 IIII IIII</p> <p>A2 IIII IIII II</p> <p>B2 IIII IIII</p> <p>B3 IIII IIII</p> <p>Pont IIII IIII</p> <p>B4 IIII IIII</p> <p>B5 IIII IIII</p> <p>Pont' IIII IIII II</p> <p>Ending IIII IIII I IIII IIII IIII I</p>
---	--

<p>LINK 6 (<i>t = 80</i>)</p> <p>A IIII III</p> <p>15. PROLOGUE (<i>t = 80</i>)</p> <p>Intro IIII (+2 temps)</p> <p>A1 (+2 temps) IIII IIII IIII III (+2 temps)</p> <p>A2 (+2 temps) IIII IIII IIII III (+2 temps)</p> <p>B1 (+2 temps) IIII IIII IIII III (+2 temps)</p> <p>A3 (+2 temps) IIII IIII IIII III (+2 temps)</p> <p>B2 (+2 temps) IIII IIII IIII III (+2 temps)</p> <p>B3 (+2 temps) IIII IIII IIII III (+2 temps)</p> <p>Coda (+2 temps) IIII IIII IIII IIII</p>	
--	--

Borrador de les lletres + algunes notes base per desenvolupar la lletra / trama:

EPILOGUE

<p> Temps era temps Em deia el meu fill Explica'm un conte Em vull adormir I jo responia Va, un i ja està Que sé que aquest t'agradarà T'explicaré el teu Li deia al meu fill El teu i el de tots I diu així Temps era temps Hi havia un soldat D'ulls blaus Però blaus de tristor Nascut a la inversa Del seu univers Buscant en el temps Uns ulls com els seus I si els troba o no Només ho sé jo Estigues despert I acompanya'm Al final </p>	<p style="text-align: center;"> NARRAT? La "llegenda" dels ulls blaus </p>
---	---

JO SERÉ?

<p>Ja arriba el moment</p> <p>Jo seré El meu preferit Jo seré Un únic destí Jo seré Un nen "tros de pa" Jo seré Popular?</p> <p>Jo seré Amic vertader Jo seré El rei del carrer Jo seré Un aparador Jo seré Un record?</p> <p>Però a casa meva no hi ha ningú I si no fos perquè vaig perdut Voldria ser aquí amb tu</p> <p>Jo no podria ser perfecte, no, no Només voldria ser com tu Perquè estic fart de ser qui no veig Al retall del meu mirall</p> <p>Ja arriba el moment</p> <p>Jo seré El gran estudiant Jo seré L'horòscop mental Jo seré El mim entre els clowns Jo seré Boy scout?</p> <p>Però a casa meva no hi ha ningú I si no fos perquè vaig perdut Voldria ser aquí amb tu</p> <p>Jo no podria ser perfecte, no, no Només voldria ser com tu</p>	<p>introduce or hint at introducing every character of the story</p> <p>spoken to the main character</p> <p>about what is about</p> <p>what is said will be vital for surviving this tale (1)</p> <p>casualitats que poden obrir la porta al destí</p> <p>(l'antic mor i el nou neix)</p> <p>els vells conceptes, vells ideals etc. ja no serveixen, i s'aproxima el canvi</p> <p>certa ansietat envers el canvi</p>
---	--

Perquè estic fart de ser qui no veig
Al retall del meu mirall

Però a casa meva no hi ha ningú
I si no fos perquè vaig perdut
Voldria ser aquí amb tu

Jo no podria ser perfecte, no, no
Només voldria ser com tu
Perquè estic fart de ser qui no veig
Al retall del meu mirall

Ja arriba el moment

Jo seré
Autorepel·lent
Jo seré
El pròxim pacient

EL GEST

<p>Quan era un nen petit Me n'anava al llit Pensant en el dia que Per fi em deixarien tenir algun amic</p> <p>I així poder somiar Com amb l'amistat Podria fer un pas més per volar</p> <p>Però per això caldria un gest per part de la gent que t'empeny, però apuntant al passat I per això, és per això que si no fas el gest Et veuràs enfonsat, negant la realitat</p> <p>Quan era un nen petit I sentia els crits Pensava en el dia que Per fi deixarien de discutir</p> <p>I així poder sentir Com en un sospir L'avui curava els errors de l'ahir</p> <p>Però per això caldria un gest per part de la gent que t'empeny, però apuntant al passat I per això, és per això que si no fas el gest Et veuràs enfonsat, negant la realitat que tu vols escapar</p> <p>M'agradaria conèixer els teus ulls</p> <p>Però per això caldria un gest per part de la gent que t'empeny, però apuntant al passat I per això, és per això que si no fas el gest Et veuràs enfonsat, negant la realitat</p> <p>I per això, és per això que si no fas el gest Et veuràs enfonsat, negant la realitat que tu vols escapar</p>	<p>what is said will be vital for surviving this tale (2)</p> <p>Figures protectores Familia Infància primeres decepcions i contradiccions primers dilemes (debate) por a la soledat</p> <p>repressió quan va deixar de parlar (només pensaments)</p>
---	---

EL NOI DEL COR CALLAT

<p>El so del meu despertador Em fa sortir del meu niu Recordant-me que En dies com avui “Val més que no en sortim”</p> <p>Però tot i així jo aixeco el cap I estereotips, grups tancats Marxen tots plegats A recordar-me que Jo sóc el noi callat</p> <p>Però si no callo, jo no podria escoltar</p> <p>Aquella veu tan especial Transmet tan bé el reflex D'aquells ulls verds Que seuen al costat Del noi callat</p> <p>Però si no callo, jo no podria admirar</p> <p>La, la, la</p> <p>“Ei noi! Desperta, estàs distret!” “Treballa més, canta menys!” Va dir el professor Que mataria per Resoldre una equació</p> <p>Però si desperto, jo no podria estimar</p> <p>La, la, la</p>	<p>what is said will be vital for surviving this tale (3)</p> <p>Amistats primers anys de l'adolescència dilemes s'intensifiquen catalitzador final habitució de la soledat</p> <p>tornar a mencionar els ulls</p>
---	--

L'ESTEL

<p>Dia i nit Canto trist Per si arriba el dia I el teu cor canvia</p> <p>Dia i nit Canto trist Quan la teva mirada Toca el cel i s'escapa</p> <p>Dia i nit Voldria ser el teu destí Si l'estel no et portés lluny de mi</p> <p>Dia i nit Sento dir Que no puc oblidar-te I que no vull deixar-te</p> <p>Dia i nit Ploro trist En veure com s'escapa Oh, la teva mirada</p> <p>Dia i nit Voldria ser el teu camí Si l'estel no et portés lluny de mi</p> <p>Però el teu camí El tren, el teu destí Va lluny Lluny d'avui Lluny d'aquí Lluny, com l'estrella que surt del seu fil</p> <p>Dia i nit Voldria ser el teu destí Si l'estel no et portés lluny de mi</p> <p>I si l'estel Com un estel que és Es fon I no el veig Mai més?</p>	<p>what is said will be vital for surviving this tale (4)</p> <p>Amor catalitzador última defensa derribada "fer-se adult" abraçar la soledat</p> <p>intentar indicar que això condueix a "jo seré"</p> <p>ella marxa "l'he de deixar marxar, però no vull"</p>
--	---

INTERLUDE I

Per què no se'n va Em deia el meu fill A buscar-la allà on va? A canviar el seu destí? No és qüestió d'allà on va Li deia al meu fill És qüestió d'agafar el camí De tenir voluntat De perdre's si cal Per tornar a començar Per fer un salt Endavant	passa el temps
--	----------------

CIUTAT SOCIETAT

<p><i>Hi ha un lloc lluny d'aquí</i> <i>On el sol es pon de matí</i> <i>Al compàs</i> <i>Dels teatres</i> <i>I els cantors</i> <i>Que volen ser els millors</i></p> <p>Fins que arriba el gran dia El dia de l'audició D'escollir el millor I saber si vals milions o dos petons</p> <p><i>Ciutat Societat</i> <i>Quin goig i quina alegria</i> <i>Despertar</i> <i>Al bell mig del cor gelat</i> <i>D'aquells qui posen l'èxit al sac</i></p> <p>Reputació i aparença La fórmula que venç A aquells ulls verds I regala el lloc a una Miss Univers</p> <p>Ja arriba el moment Agafa aquell tren I segueix el firmament La llum del seu estel El corrent De la gent T'obrirà El portal Deixa enrere els teus mals I entra a la Societat</p> <p>Reputació i aparença Requisits que garantitzen l'èxit a Miss Univers</p> <p><i>Però en aquesta ciutat</i> <i>Ningú es sent marginat</i></p> <p>Pa i vi cada dia De part d'aquells qui diuen "tens talent!" Però el que volen és la foto i la gent</p>	<p>the hero has made a choice, his journey begins we leave the older world and we have entered the upside-down</p> <p>nova vida i primers indicis de desconneció. deixar de donar importància a les velles ferides que creus que ja no tens (però que més endavant tornaran)</p> <p>La suposada ciutat ideal</p>
---	--

TEMPS PER CANVIAR

<p>Creu de foc, aixeca el vol Tens la vida que tu vols Però aquí estic sol Destinat a una vida qualsevol</p> <p><u>Però més enllà del gran portal</u> <u>Pots trobar un camí daurat</u> <u>O en el meu cas</u> <u>Un got daurat</u> <u>Esperant tornar a ser emplenat</u></p> <p><u>Temps per canviar</u> <u>La teva direcció</u> <u>Saps la solució</u> <u>La que els teus somnis et fan oblidar</u> <u>Que sempre hi haurà</u> <u>Temps per canviar</u></p> <p>I si el portal, I si el camí Et porta a aquells errors d'ahir? Al meu destí, A una soledat que no pots impedir?</p> <p><u>Però i si aquells errors d'ahir</u> <u>Et poden fer retrocedir</u> <u>Per fer un salt</u> <u>Cap endavant</u> <u>L'impuls que et salvarà del buit on caic</u></p> <p><u>Temps per canviar</u> <u>La teva direcció</u> <u>Saps la solució</u> <u>La que els teus somnis et fan oblidar</u> <u>Que sempre hi haurà</u> <u>Temps per canviar</u></p> <p><u>Temps per canviar</u> <u>La teva direcció</u> <u>Ja saps la conclusió</u> <u>A la que els dies t'intenten portar</u> <u>Que sempre serà</u> <u>Temps per canviar</u></p> <p><u>Però per ara</u> <u>Tocarà somiar</u></p>	<p>es comença a posar en dubte si realment es poden abandonar sentiments tan profunds, si es pot escapar d'aquest destí: el de saber que aquells són els ulls amb els que tu desitges estar. Al final però, ho assumeix (creu assumir-ho) i ho deixa estar</p> <p>Duet</p> <p>Sobre el temps, i la falta de temps</p> <p>ELL: No vol entrar, però es resigna a entrar a la societat tot i saber la decepció que es trobarà i que és millor mantenir-se'n al marge, però trobar-la a ella passa per damunt de qualsevol ideal</p> <p>“ELLA”: Tot el contrari. La societat no és com s'esperava, tal i com predeia ell a “Ciutat Societat”. Només vol sortir-ne, però no pot, perquè la seva qualitat de vida depèn d'això, i inevitablement busca algú amb qui compartir la seva mala sort per convertir-la en bona sort (o com a mínim suportar-la)</p>
---	---

MAQUILLATGE

<p>U-u Hu Hu U-u Hu Hu</p> <p>Diga'm què creus, Com pot un sol somriure fer d'aquell breu instant El dia més especial? Diga'm què fa Que un simple "hola" obrint la porta Sigui el motiu per canviar</p> <p>Diga'm quin és El seu secret, el seu defecte Diga'm la clau Que obre el gran portal Diga'm quins són Els requisits, les condicions per Fer el gran salt cap a dalt <i>...2, 3 Acció!</i></p> <p>Si el que vols es ser una estrella Per retrobar la seva veu Necessites maquillatge I el corrent a favor teu</p> <p>U-u Hu Hu U-u Hu Hu U-u Hu Hu U-u Hu Hu</p> <p>Diga'm què creus, Serà la glòria el que m'espera? Tinc més opció Si no passo l'audició? Qui trobaré, La creu de foc o els meus ulls verds Si creuo el camí cap al cel? <i>...2, 3 Acció!</i></p> <p>Si el que vols és que ella torni I guanyar-te el seu amor Necessites maquillatge I voluntat per ser el millor</p> <p>U-u Hu Hu (x11)</p>	<p>SOMNI temptador ("tocarà somiar")</p> <p>Flashback/somni de LA primera trobada (Incorporar-ne referències)</p> <p>Sobre el sentiment agredolç de quan no estàs amb ella</p>
--	--

EL SALT

<p>Fes el salt Fes el salt</p> <p>Mira a dalt Mira avall Tant se val Fes el salt</p> <p>Fes el salt Niu avall Un simple gest I no els veus més</p> <p>Fes el salt Per aquells que ho senten tant I per demostrar als qui no Que les coses han canviat</p> <p>Fes el salt Riu avall Humil al vent Valent amb el corrent</p> <p>Fes el salt Ho tens a flor de pell Per fer-te nou Per no fer-te mai vell</p>	<p>Moment de "lucidesa".</p> <p>Necessitarà arreglar els errors i els fils penjats del passat per recuperar forces que necessita per fer un salt i saber si el que hi ha més enllà arreglarà les coses</p>
--	--

INTERLUDE II

Ja és el moment Li dic al meu fill Per fi ha saltat Però queda un últim perill Un cop has saltat Només pot passar Que caiguis al fons Però recorda que sempre Ens podem aixecar	passa el temps el "soldat" passa molt de temps fora de casa
---	--

L'AUDICIÓ

<p>Benvinguts sigueu, membres del jurat Gràcies per aquesta oportunitat No tinc més motiu per estar avui aquí Que el de canviar el meu destí</p> <p>Porto molt de temps esperant ser aquí Busco la manera d'extingir La veritat que era el meu passat I la ficció que pot ser el meu futur</p> <p>Sí em sento sol amb molta gent Que tot i ser, no hi són realment I el que jo vull és el següent</p> <p>No busco el món perfecte Només voldria viure-hi amb algú</p> <p>I qui és aquest algú, us preguntareu Que està fent jugar-me a tot o a res La falsa llibertat que m'han imposat Contra el camí que jo m'he marcat</p> <p>No és més que una mirada i una veu Que em parla a través d'aquells ulls verds La sola raó d'estar avui aquí I el que vull aconseguir És senzill</p> <p>El que jo vull és formar part De la gran banda de la Ciutat Poder actuar i composar</p> <p>Conèixer els ulls perfectes</p> <p>O almenys cantar al seu costat Sentir-me part de la seva amistat Deixar molt clar al gran jurat Que</p> <p>No busco el seu afecte Jo només busco una oportunitat</p>	<p>El protagonista ha escollit lluitar. per anar a una audició primer s'han de fixar amb tu i t'han de sol·licitar. l'accepten perquè sap tocar i cantar el jurat "ho compra" perquè el que ha descriu és molt realista (perquè ho és, però ells són ingnorants i ni ho veuen)</p>
--	---

Gràcies de tot cor, membres del jurat
Gràcies per aquesta oportunitat
No tinc més motiu per estar avui aquí
Que el de canviar el meu destí

Porto molt de temps esperant ser aquí
Busco la manera d'extingir
La veritat que era el meu passat
I la ficció que pot ser el meu futur

No busco un veredicta
Només ser digne de vostra admissió

LA CAIGUDA

Sento el fred
Dins del vel
Ja no veig res
I vull fer el gest

Em vull llançar
Cel avall
I descansar

I no vull despertar

(voiceover?)

Què has fet
Amb els teus ulls?
Has saltat
Pel teu orgull?

No.
He caigut per tu

MÉS ENLLÀ

<p>Cau el cel I veig com s'acosten les hores finals Ho veuen tots els estels Com cau l'estrella del cel I el fred torna gel</p> <p>Com pot ser Que aquella mirada plena de llum Que tenia un futur S'estigui apagant? En què estàs pensant?</p> <p>Vull saber Si sents el que sento quan veig els teus ulls Vull saber si és veritat Que el final és daurat O si és inventat</p> <p>Tu ets l'únic que tinc Però tu no ets així Si això és el final, segueix el camí Que el teu destí Va molt més enllà De decepcions i salts</p> <p>I aquí sentat Aquí al teu costat veig La teva cançó La que narra el teu món I quan arribo al final Només vull plorar</p> <p>Tu ets l'únic que tinc Però tu no ets així Si això és el final, segueix el camí Que el teu destí Va molt més enllà D'uns ulls que ja no veuen Però tu ets l'únic que tinc I tu no ets així Si això és el final, segueix el camí Que el teu destí T'espera si Mires més enllà dels ulls que ja no hi són</p>	<p>El protagonista arriba al final del camí i sembla que ja és massa tard. Els seus ulls estimats ja no hi són. Ella, els seus ulls, el convenç que la deixi marxar i que utilitzi aquests sentiments i emocions que sent per inspirar als demés, perquè no cometin els mateixos "errors" que ella (mirar més enllà dels seus ulls).</p> <p>De què t'ha servit passar l'audició, i de què t'ha servit tot el que has fet per arribar aquí? només has aconseguit perdre't com jo (i això ella no ho pot permetre).</p>
---	---

AQUELLS ULLS VERDS

<p>Si et sents perdut I veus que el món s'ensorra Si et sents cansat I creus que val més oblidar</p> <p><u>Mira amb els teus ulls</u> <u>Senyala amb el cor</u> <u>Busca el teu nou destí</u> <u>I no pensis més amb ahir</u></p> <p>Si el teu entorn Només sap compadir-te Oblida-te'n Deu ser que no veuen el nord</p> <p><i><u>Perquè tu ets tu</u></i> <i><u>I no has de ser com jo</u></i> <i><u>Per mostrar als demés</u></i> <i><u>que tu ets l'estrella del meu estel</u></i></p> <p><u>Mira amb els teus ulls</u> <u>Senyala amb el cor</u> <u>Busca el teu nou destí</u> <u>I no pensis més amb ahir</u></p> <p><i><u>No és aquell final</u></i> <i><u>Que sempre havies somiat</u></i> <i><u>Però segueix estimant, t'espero al final</u></i> <i><u>del camí daurat i més enllà</u></i></p> <p><u>Mira amb els teus ulls</u> <u>Senyala amb el cor</u> <u>Busca el teu nou destí</u> <u>I no pensis més amb ahir</u></p> <p>(voiceover?)</p>	<p>Conclusions. Síntesi de tot plegat. Res és perfecte si està en mans del destí, ja que aquest està escrit... o no? Potser tot això et pot passar o ho pots pensar en una tarda? En qualsevol cas, el protagonista pot viure tranquil, sabent que ha aconseguit fer les paus amb sí mateix.</p> <p>Duet tmb</p> <p>Aquesta cançó és "composada" per ella.</p>
---	--

PROLOGUE

<p>I VET AQUÍ UN GOS I VET AQUÍ UN GAT AQUEST ÉS EL CONTE DEL QUE TOTS FORMEM PART</p> <p>PERÒ NO ÉS EL FINAL AQUEST CONTE NO S'HA ACABAT PERQUÈ TENS LA GRAN TASCA DE SEGUIR CANTANT</p> <p>PERQUÈ VEIG ELS TEUS ULLS I VEIG ELS SEUS ULLS VERDS SON ELS MATEIXOS QUE BUSCAVA FA TANT DE TEMPS</p> <p>BONA NIT, AMIC MEU NO SAPS LA SORT QUE TENS DE COMPARTIR AQUELLS ULLS VERDS</p>	<p>Cua instrumental. La vida / el cercle es reinicia. No hi ha més a dir... o sí?</p> <p>La "llegenda" dels ulls verds</p> <p>acaba el compte dels ulls blaus, i el pare (el protagonista) li diu al seu fill (també d'ulls verds) que és hora d'anar a dormir, i li diu que té <i>aquells ulls verds</i>.</p>
--	--

6. INSTRUMENTS (Imatges)

Höfner Ignition VSB LH SE.
Font pròpia.

Harley Benton GS-Travel-E LH Mahogany. Font pròpia.

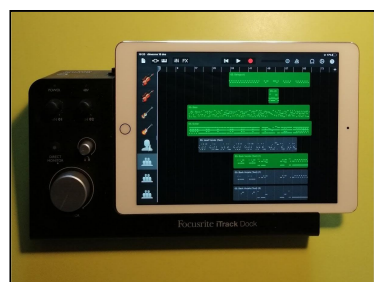
Harley Benton ST-62 LH BK Vintage Series. Font pròpia.

Yamaha Piaggero NP-32. Font pròpia.

Roland FP-30. Font pròpia.

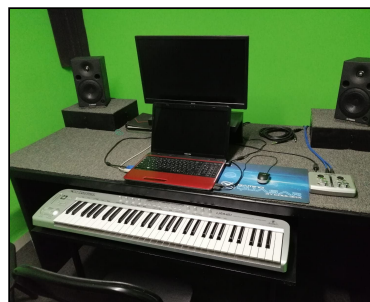
Focusrite iTrack Dock + iPad Air 2. Font pròpia.

Washburn RX10 MB. Font pròpia.

Guitarra acústica amplificable
Álvarez Yairi. Font pròpia.

Estudi de gravació - Musikkrea,
Palamós. Font pròpia.

AQUELLS ULLS VERDS

de

Jörgen Blauverd

"S'OBRE EL TELÓ..."

LLUM.

INT. CASA. HABITACIÓ MATRIMONIAL. - VESPRE / NIT - REALITAT?

El nostre protagonista, "**ULLS BLAUS**", està estirat al mig del seu llit escoltant música (amb AURICULARS), descansant amb els ulls tancats, intentant agafar el son quan, a poc a poc, s'obre la porta de l'habitació: d'entre la foscor, veiem entrar al seu **FILL**, que es planta davant seu.

"**ULLS BLAUS**" se n'adona. Obre els ulls, i fent un gest d'espera al seu fill (amablement), deixa que acabi de sonar la cançó.

Quan acaba, es treu els auriculars, i s'incorpora amb calma.

"ULLS BLAUS"

Perdó, no t'havia sentit entrar,
pensava que ja dormies... Què et
passa? Que no pots dormir?

FILL

No papa, no puc... I no sé per
què. No sé què tinc, no sé què em
passa, no sé el que vull... No ho
sé. No sé què fer.

El **FILL** es queda en silenci, fent cara de circumstàncies.

"**ULLS BLAUS**" se'l mira.

"ULLS BLAUS"

Conec aquesta mirada...

Se'l mira una mica més, per estar-ne segur.

"ULLS BLAUS" (CONT'D)

Sí, definitivament. La conec. Fas
aquella cara. Aquella cara que
espera una resposta miraculosa
que solucioni de cop tots els
teus malsons, però que a la
vegada sap que una cosa així no
és possible... Sí... Ja l'havia
vist abans...

El **FILL** assenteix a contracor, baixant el cap i deixant anar aire, perquè sap que allò és exactament el que li passa, però és una sensació tant nova i tant dolorosa, que el simple fet d'admetre-ho li provoca dolor i incertesa.

Amb això, "ULLS BLAUS" confirma la seva teoria.

"ULLS BLAUS" (CONT'D)

Ja...M'ho imaginava...

Es queda pensatiu durant uns instants.

"ULLS BLAUS" (CONT'D)

Vine. Estira't aquí amb mi, que farem una cosa que potser t'ajudarà.

Canvia de postura per fer lloc a seu **FILL**, qui no dubta ni un instant i s'estira, posant-se còmode al llit del seu pare.

FILL

I què és? Què és això vols que fem?

"ULLS BLAUS"

T'explicaré un conte. I tu l'escoltaràs fins al final.

FILL

(sorprès)

Un conte? Ui... No sé... No sé si ara tinc ganes d'un conte, papa...

"ULLS BLAUS"

Aquest és diferent, t'ho prometo. Serà aquest i prou, d'acord?... Crec que ja ets prou grandet com perquè te l'expliqui.

El **FILL** assenteix.

ENTRA MÚSICA: "EPILOGUE"

Mentre sona la **INTRODUCCIÓ** de la cançó, **"ULLS BLAUS"** s'aixeca a buscar el conte en qüestió a la **PRESTATGERIA** de l'habitació. El busca i l'agafa: és un **DIARI**.

Un cop el té, es torna a posar al llit amb el seu FILL:

FILL

I quin és aquest conte, papa?

"ULLS BLAUS" es posa còmode, i comença a explicar la història.

"ULLS BLAUS"

(recitant)

*Temps era temps
Em deia el meu fill
Explica'm un conte
Em vull adormir*

-

*I jo responia
Va, un i ja està
Sé que aquest t'agradarà*

-

*T'explicaré el teu
Li deia al meu fill
El teu i el de tots
I diu així:*

Obre el DIARI i comença a explicar.

"ULLS BLAUS"

(recitant)

*Temps era temps
Hi havia un soldat
D'ulls blaus
Però blaus de tristor*

-

*Nascut a la inversa
Del seu univers
Buscant en el temps
Uns ulls com els seus*

Dirigeix la mirada al seu **FILL** de nou

"ULLS BLAUS" (CONT'D)

(recitant)

*I si els troba o no
Només ho sé jo
Estigue't despert
I acompanya'm
Al final*

PART INSTRUMENTAL (solo).

S'obre la porta de l'habitació com per art de màgia, i de manera imperceptible tan per "**ULLS BLAUS**" com pel seu **FILL**, apareix una **SILUETA MISTERIOSA** (en aquest moment, no sabem qui és, ja que no veiem res més que la seva **SILUETA** a causa de la penombra de l'habitació).

El temps es congela al voltant de la SILUETA, i es comença a passejar per l'habitació, fins que, tot taral·larejant, s'asseu al terra, contemplant a "ULLS BLAUS" i el seu FILL, com si també volgués escoltar el conte.

FOSC.

Apareix el títol: AQUELLS ULLS VERDS

ACABA MÚSICA

COMENÇA EL CONTE

LLUM.

EXT. EL GRAN PORTAL - DIA - DINS EL CONTE

ENTRA MÚSICA: "JO SERÉ?"

Mentre sona la INTRODUCCIÓ de la cançó, se'ns presenta un escenari inusual i de caire fantasiós: un **GUARDIÀ**, vestit amb una indumentària de tons daurats, molt lluent, i un PIANO (que sempre formarà part de l'escenografia), situat al davant de dues portes enreixades que formen un gran portal / mur, el qual suposem que és l'entrada a algun lloc.

Quan entra la part orquestral de la INTRODUCCIÓ, apareix de la llunyania el nostre protagonista, "**ULLS BLAUS**", totalment disfressat amb una indumentària cridanera i brillant, en direcció al PORTAL. Pels seus moviments i actitud, deduem que s'ha prè alguna cosa i que ara mateix no disposa de tota la seva cordura (o potser en disposa de més de l'habitual...).

Un cop arriba davant del PORTAL, es posiciona al PIANO, i comença a cantar, acompanyat per la música:

"ULLS BLAUS"

(cantant)

Ja arriba el moment

-

Jo seré

El teu preferit

Jo seré

Un únic destí

Jo seré

Un conte finit

Jo seré

El d'ahir?

Jo seré
 L'estel o el camí
 Jo seré
 La nit o el matí
 Jo seré
 Les ombres d'ahir
 Jo seré
 El d'avui?
 -

Però a casa meva no hi ha ningú
 I si no fos perquè vaig perdut
 Voldria venir amb tu
 -

Jo no podria ser perfecte, no, no
 Només voldria ser com tu
 Perquè estic fart de ser qui no
 veig al retall del meu mirall
 -

Ja arriba el moment
 -

Jo seré
 Muntanyes i mars
 Jo seré
 El nen dels ulls blaus
 Jo seré
 El mim entre els clowns
 Jo seré
 El demà?
 -

Però a casa meva no hi ha ningú
 I si no fos perquè vaig perdut
 Voldria venir amb tu
 -

Jo no podria ser perfecte, no, no
 Només voldria ser com tu
 Perquè estic fart de ser qui no
 veig al retall del meu mirall

PONT INSTRUMENTAL.

"ULLS BLAUS" (CONT'D)

(cantant)

*Però a casa meva no hi ha ningú
I si no fos perquè vaig perdut
Voldria venir amb tu*

-

*Jo no podria ser perfecte, no, no
Només voldria ser com tu
Perquè estic fart de ser qui no
veig al retall del meu mirall*

-

Ja arriba el moment

-

*Jo seré
El teu narrador
Jo seré
Un espectador*

ACABA MÚSICA

Tothom es queda estàtic durant uns moments. **"ULLS BLAUS"** es gira a poc a poc, desorientat, fins que creua mirades amb el **GUARDIÀ**. S'acosta, i s'agenolla davant seu.

"ULLS BLAUS" (CONT'D)

Oh, guardià del portal. Us ho demano de tot cor. Ja he dit tot el que havia de dir. Les meves intencions són pures, i sobretot, humils. L'únic que vull és una oportunitat, una de sola, per demostrar que sóc digne d'entrar a la Ciutat. **NECESSITO** entrar, senyor guardià, **HO NECESSITO!**

El **GUARDIÀ** se'l mira de dalt a baix.

REGGIE (GUARDIÀ)

No t'aixequis, si us plau,
queda't on estàs.

"ULLS BLAUS" fa cas de les ordres del **GUARDIÀ**.

REGGIE (GUARDIÀ) (CONT'D)

Mira'm als ulls.

"ULLS BLAUS" aixeca el cap i fixa la seva mirada cap al rostre del **GUARDIÀ**, que l'observa atentament.

REGGIE (GUARDIÀ) (CONT'D)

Hmmm... Les teves intencions SÓN
pures, viatger. Els teus ulls,
blaus de tristor, s'encarreguen
de mostrar-m'ho a la perfecció...
PERÒ, no puc deixar-te entrar. No
sense que abans em responguis a
una simple, però tot i així
difícil, pregunta. Creus que en
seràs capaç?

"ULLS BLAUS" assenteix nerviosament.

REGGIE (GUARDIÀ) (CONT'D)

D'acord doncs, respon-me això:
Qui ets, viatger?. Ah! I respon-
me això també, viatger: Què t'ha
portat fins aquí, fins aquest
instant? Què és el que busques,
aquí i ara, que fa que necessitis
entrar en una ciutat com
aquesta?... O més ben dit... QUI?

"ULLS BLAUS" abaixa la mirada. Tanca els ulls. Agafa aire.

S'asseu, mirant a l'horitzó, en direcció d'on ha vingut.

"ULLS BLAUS"

Sóc aquí buscant uns ulls. Uns
ULLS VERDS que vaig perdre ja fa
temps, i que m'agradaria
retrobar. Aquest és l'únic motiu
del meu viatge. L'ÚNIC objectiu.
L'únic SENTIT carai!

Fa una petita pausa.

"ULLS BLAUS" (CONT'D)

Si sóc aquí és perquè m'he quedat
sense més opcions, perquè sinó no
hagués viatjat de tant lluny...

Sospira, encara mirant a l'horitzó.

"ULLS BLAUS" (CONT'D)

Sóc aquí perquè vull que el meu
destí canviï de rumb. I vull
aprofitar la més mínima
oportunitat que se'm presenti
per, almenys, intentar-ho. Crec
que no és molt demanar, senyor
guardià...

Fa una petita pausa.

"ULLS BLAUS" (CONT'D)

Crec que tinc molt per oferir, i si finalment em doneu una oportunitat, qui sap, potser també puc trobar-me a mi mateix pel camí. En algun moment tots hauriem de poder-ho fer...

Fa una petita pausa.

"ULLS BLAUS" (CONT'D)

I res més, simplement això. No desitjo res més...

Es queden en silenci uns instants.

REGGIE (GUARDIÀ)

Sembla ser que tens un cor complicat, viatger... Però encara no m'has contestat a la pregunta més important de totes: QUI ETS? I D'ON VENS?

"ULLS BLAUS" abaixa el cap, pensatiu, i torna a aixecar la mirada.

"ULLS BLAUS"

Això... Això ja és més llarg d'explicar... Suposant que en sigui capaç... Ho veig tot tan borrós ara mateix...

REGGIE (GUARDIÀ)

Mira, viatger. Aquí tens tot el temps del món. Si el que vols és entrar per "reescriure el teu futur", el que primer necessites és saber d'on vénis, i com que molt em temo que no ho saps ni tu, crec que el que necessites ara mateix és retrocedir i fer memòria, si el que vols és seguir més enllà del portal, és clar. Per tant, viatger...

S'asseu al seu costat.

REGGIE (GUARDIÀ) (CONT'D)

Explica-me-la. Explica'm la teva història.

"ULLS BLAUS" es mira al **GUARDIÀ**, al seu costat, i torna a mirar cap a l'horitzó.

"ULLS BLAUS"

La meva història...?

FOSC.

Apareix el títol: I. JO ERA

COMENÇA FLASHBACK

Tot continua fosc, i l'únic que percebem és el soroll d'una discussió entre un **PARE** i una **MARE**:

PARE (O.S.)

...Està distret tot el dia: tot el dia tancat a l'habitació, tot el dia tocant, o cantant, o cantant en silenci, o amb els seus auriculars... Tot el dia fent les seves coses, vaja!

MARE (O.S.)

Ja ho sé, ja... Moltes vegades es comporta de manera molt estranya... Però tenim sort que amb la mama i el papa sigui sempre tan i tan obedient, i que hi estigui tan i tan bé!

PARE (O.S.)

Sí... Això és l'únic que em manté mínimament tranquil... Perquè en definitiva, faci el que faci ell, som la seva única companyia, i la seva única protecció. Ho som, i HO SEREM. El protegirem del que faci falta, fins i tot d'ell mateix, si és necessari.

Hi ha un breu silenci.

MARE (O.S.)

Mai t'has parat a pensar que potser, només potser, nosaltres en som una mica culpables, de la seva actitud?

PARE (O.S.)

Voldràs dir de la seva NO-actitud, més aviat, no?

MARE (O.S.)

Ai! Ja m'entens home...

PARE (O.S.)

Doncs no, la veritat. No t'entenc. I crec, i sincerament t'ho dic, que això que insinues és im-po-ssi-ble. Si nosaltres fóssim el problema, ell ja s'hauria queixat. Alguna cosa hagués dit, no? Dic jo vaja...

MARE (O.S.)

Aquí volia arribar jo... Sempre que s'ha queixat per alguna cosa així, ja des de ben petit, l'hem acabat "castigant"... M'entens?... Ai, ja no sé ni què pensar...

El **PARE** riu irònicament.

PARE (O.S.)

Au va, dona! No diguis pas tonteries! Pensa menys i no donis tantes voltes en aquestes coses! Ai... Em sembla que estàs perdent més facultats de les que creia...

MARE (O.S.)

(indignada)

EH?! PERDONA?! QUÈ VOLS DIR?!

PARE (O.S.)

Ja m'has sentit! Ja en tinc prou de discutir per tonteries d'aquestes! És tant... Avorrit, no creus? EH?... És que ja està bé tu!

MARE (O.S.)

(reprimida)

Sí... Sí, potser tens raó...

PARE i **MARE** es posen a riure.

El riure puja d'intensitat fins que es transforma en un riure "PSICÒTIC" que es va apagant a poc a poc.

LLUM.

INT. CASA. HABITACIÓ "ULLS BLAUS" - NIT - DINS EL CONTE

Mentre els RIURES es van apagant, s'obre la porta de l'habitació i entra "ULLS BLAUS" (nen), que tanca la porta d'un cop. Se'n va fins al llit, on es deixa caure i arrastrar dins dels llençols fins que aquests l'acaben cobrint del tot, i es posa a escoltar música per anar-se adormint a poc a poc.

A continuació, entra "ULLS BLAUS" (més gran), amb la mateixa indumentària amb la que l'hem vist en l'escena del GUARDIÀ i el PORTAL, que s'asseu al PIANO per començar a explicar-nos els orígens de la seva història.

ENTRA MÚSICA: "EL GEST"**"ULLS BLAUS"**

(cantant)

*Quan era un nen petit
Me n'anava al llit
Pensant en el dia que
Per fi em deixarien
tenir algun amic*

-

*I així poder somiar
Com amb l'amistat
Podria fer un pas més per volar*

-

*Però per això caldria un gest per
part de la gent que t'empeny,
però apuntant al passat
I per això, és per això, que si
no fas el gest, et veuràs
enfonsat, negant la realitat*

-

*Quan era un nen petit
I sentia els crits
Pensava en el dia que
Per fi deixarien de discutir*

-

*I així poder sentir
Com en un sospir
L'avui curava els errors
de l'ahir*

-

*Però per això caldria un gest per
part de la gent que t'empeny,
però apuntant al passat
I per això, és per això, que si
no fas el gest, et veuràs
enfonsat, negant la realitat
que tu vols escapar*

*M'agradaria conèixer els teus
ulls*

-

*Però per això caldria un gest per
part de la gent que t'empeny,
però apuntant al passat*

*I per això, és per això, que si
no fas el gest, et veuràs
enfonsat, negant la realitat*

-

*I per això, és per això, que si
no fas el gest, et veuràs
enfonsat, negant la realitat
que tu vols escapar.*

ACABA MÚSICA

"ULLS BLAUS" es posa a dormir.

FOSC.

ENTRA MÚSICA: "EL NOI DEL COR CALLAT"

Sona la INTRODUCCIÓ de la cançó, i tot és fosc encara. "**ULLS BLAUS**" segueix dormint, dins de la foscor i la tranquil·litat del seu somni...

Fins que sona l'ALARMA del despertador.

LLUM.

INT. AULA ESCOLAR - DIA - DINS EL CONTE

Trobem a "ULLS BLAUS" (ja més gran), que es desperta enmig del que per ell és un dia més a l'escola. Assegut a la seva taula, navega entre els seus pensaments, amb la mirada perduda.

Assegut a prop seu, trobem a un ALUMNE, i a l'altre costat de l'aula, la trobem a **ELLA**, la nostra altra PROTAGONISTA: "**ULLS VERDS**", a qui veiem la cara per primer cop.

A mesura que va cantant, "ULLS BLAUS" va fent el que descriu a la cançó.

"ULLS BLAUS"

(cantant)

*El so del meu despertador
Em fa sortir del meu llit
Recordant-me així
Que en dies com avui,
val més que no en sortim*

-

*Però tot i així jo aixeco el cap
I estereotips, grups tancats
Marxen tots plegats
A recordar-me que
Jo sóc el noi callat*

(mira a **"ULLS VERDS"**)

*Perquè si no callo
no puc escoltar-te bé*

-

*Aquella veu tan especial
Allò invisible, essencial
D'aquells ulls verds
Que fan un bell retrat
Del meu cor callat*

-

*Perquè si no callo
no puc admirar-te bé
(mirant endavant,
intimidat)*

*"Ei noi! Desperta,
estàs distret!"
"Treballa més, canta menys"
Va dir el professor
Que mataria per
fer bé una equació*

PONT INSTRUMENTAL.

"ULLS BLAUS" va abaixant el cap i el posa entre els seus braços creuats, sentint-se incomprès, i es manté així.

ACABA EL PONT.

"ULLS BLAUS" (CONT'D)

(cantant)

*Perquè si em desperto
no podré estimar-te mai*

ACABA MÚSICA

"ULLS BLAUS" segueix de braços creuats sobre la seva taula. A poc a poc però, aixeca el cap i fixa dissimuladament la mirada cap a **"ULLS VERDS"**, que no fa més que escriure alguna cosa en el que intuïm que és un DIARI.

"ULLS BLAUS" es queda observant-la una estona, fins que l'**ALUMNE** que té a prop seu se'n adona del que està fent, i com que aquest és el típic "fals" que només està per posar-se a buscar en les vides dels demés el que no té en la seva, s'aixeca i fa un gest de "veniu aquí" als seus "deixebles" (als seus amics).

ALUMNE

Tu, tu, tu, veniu, veniu!

Sota el punt de vista de l'**ALUMNE**, ell i el seu grupet s'acosten fins a la taula d'**"ULLS BLAUS"**, que segueix amb la mirada perduda fins que se'n adona de la presència de l'**ALUMNE**.

Però sota el punt de vista d'**"ULLS BLAUS"** (i també de l'espectador), només veiem a l'**ALUMNE** dir "veniu, veniu" cap a NINGÚ i acostant-se COMPLETAMENT SOL a **"ULLS BLAUS"**, ja que els "amics" de l'**ALUMNE** no són reals: són un simple producte de la seva ment egocèntrica.

ALUMNE (CONT'D)

(a ningú)

Ei "tius", endevineu qui està colat per la...

"ULLS BLAUS" no deixa acabar la frase a l'**ALUMNE** i el talla en sec.

"ULLS BLAUS"

Shhhhh! Calla! No diguis coses que no són eh! Deixa'm estar, si us plau, que no estic d'humor.

ALUMNE

Oh, clar. És clar que no estàs d'humor. Tu mai estàs d'humor. Sempre estàs aquí callat i l'únic que vols és donar la nota. Però a la mínima que algú et posa en una posició incòmoda, després sí, eh? A treure pit i a conservar l'orgull.

"ULLS BLAUS" s'aixeca de la taula i s'encara amb l'**ALUMNE** sense perdre la compostura.

"ULLS BLAUS"

Mira... Si el que em vols venir a dir és que estic més sol que la una, no t'hi esforcis més, si us plau. No t'hi esforcis més perquè en sóc molt conscient. Així que si us plau, fes-me un puto favor i dedica't a solucionar la TEVA solitud, i no la meva.

Senyala als AMICS IMAGINARIS (és a dir, al buit).

"ULLS BLAUS" (CONT'D)

Perquè sí, tindrè més o menys motius, però la realitat és que em SENTO sol! Fa tan que em sento així, que ja ho tinc assumit, i aquí, davant teu, et dic i t'ho torno a repetir si cal: "EM. SENTO. SOL". Content?... I ara, deixa'm si us plau, i no intentis treure'm les poques coses bones que puc rescatar del meu dia a dia.

L'**ALUMNE** retrocedeix la seva postura ofensiva, i fixa la seva mirada cap a "**ULLS VERDS**", que segueix capficada en el seu DIARI. Al veure-ho, "**ULLS BLAUS**" també gira la seva mirada cap a "**ULLS VERDS**".

L'**ALUMNE**, al veure-ho, fa un riure burleta.

ALUMNE

(rient irònicament)

Les poques coses bones diu...
Però si ni tan sols la coneixes!
I és que encara que us coneguéssiu de tota la vida, és igual! Ella no t'estimaria. Jo no sé si és que et creus que per observar-la ja la coneixes i ja saps com és, o si és que et fas il·lusions o fantasies de que tu podries ser el que ella necessita, o merdes d'aquestes.

No ho sé, perquè ningú no sap què passa pel teu cap, però mira, almenys deixa'm que t'estalviï la decepció, a veure si et queda clar d'una vegada: estimar a algú que no segueix el Corrent ja no es porta, amic. Per tant, passa pàgina i segueix la teva vida solitària, ja que dius que hi estàs tan i tan acostumat.

(fent-se el passota)

"Disfruta" una mica "tiu"!

"ULLS BLAUS" consumit per la ràbia que li provoquen aquestes paraules, s'avalança cap a l'**ALUMNE**, agafant-lo de la samarreta sorollosament, i se'l queda mirant, mossegant-se els llavis per no dir o fer un disbarat.

A poc a poc però, torna en sí. Abaixa el cap, respira, i torna a dirigir-li la mirada.

Per altra banda, amb tota aquesta escena, acaben captant l'atenció d'**"ULLS VERDS"**, que es gira per veure què passa.

"ULLS BLAUS"

(reprimit)

No. "Disfruta" de la teva "companyia", tu que pots. "Disfruta" dels teus "amics", tu que pots. "Disfruta" del teu "Corrent" dels collons, tu que pots...

Fa una petita pausa.

"ULLS BLAUS" (CONT'D)

"Disfruta"... Tu que pots.

L'**ALUMNE** es queda petrificat.

ALUMNE

Crec que serà millor que jo i els altres marxem, abans no empitjori la cosa...

"ULLS BLAUS" deixa anar la samarreta de l'**ALUMNE**.

ALUMNE (CONT'D)

Va "tius", marxem.

L'**ALUMNE** i els seus amics imaginaris marxen.

"ULLS BLAUS" respira alleugerit i mira al seu voltant. Se'n adona que "ULLS VERDS" els ha estat mirant, i al creuar mirades, intenta dirigir-s'hi:

"ULLS BLAUS"

Emmmm....

No sap com continuar i només és capaç de fer una mirada de circumstàncies.

"ULLS BLAUS" decideix marxar de l'aula abans les coses no empitjorin més (segons ell).

Agafa les seves coses i se'n va ràpidament.

FOSC.

LLUM.

EXT. CARRER / VEÏNAT - DIA - DINS EL CONTE

Trobem a "ULLS BLAUS" assegut en un banc del carrer, buscant un moment de calma i tranquil·litat. Mentre està assegut, callat i pensatiu, s'obre la porta d'una casa que té just al costat, i d'allà en surt "ULLS VERDS", que porta EQUIPATGE DE MÀ.

Quan "ULLS VERDS" tanca la porta, reconeix a "ULLS BLAUS" allà assegut i decideix acostar-s'hi.

"ULLS VERDS"

Hola!

La mirada d'"ULLS BLAUS" s'il·lumina sobtadament, i es gira de cop, mig espantat.

No s'ho pot creure: és ELLA.

"ULLS BLAUS"

(sorprès, nerviós)

Ei! Hola!... "Bua", quin susto...
Què hi fas tu per aquí?

Els dos riuen nerviosament.

"ULLS VERDS"

(rient)

Res, visc aquí.

"ULLS BLAUS" no dona crèdit. Està assegut justament davant de casa d'ELLA.

"ULLS BLAUS"

(nerviós,
dissimulant-ho)
Hòstia, quina casualitat, no ho
sabia...
(riu)

Es queden mirant en silenci durant uns instants, i riuen un altre cop, sense saber molt bé com reaccionar, però alhora sense sentir-se incòmodes (sorprenentment).

Per primer cop, **"ULLS BLAUS"** se sent capaç de prendre la iniciativa en una conversa.

"ULLS BLAUS" (CONT'D)

(alegrement)
Ai, perdó... És que m'has enganxat tant desprevingut... Realment no m'ho esperava... I tampoc sé molt bé què dir, si et sóc sincer.
(riu)
Suposo que només puc preguntar "què tal estàs?"

"ULLS VERDS" assenteix rient.

"ULLS VERDS"

Sí, quin remei eh! Bé, estic molt bé! De fet, té gràcia que m'ho preguntis perquè jo t'anava a preguntar el mateix... Què tal estàs després d'"allò" d'abans, a la classe?

"ULLS BLAUS"

Ah... Allò... Sí... Què vols que et digui...

"ULLS VERDS"

(asseient-se)
Ja... He sentit més o menys el que deieu, no deu haver sigut agradable, ni tampoc el primer cop, pel que veig... Però m'ho pots explicar, si vols. Jo t'escoltaré encantada.

"ULLS BLAUS"

Res, res... No és res, o sigui, la discussió en sí no ha sigut res, però el fons de la qüestió és sempre el mateix: em sento apartat de tothom, des de sempre (si he de ser concret)... És aquella sensació d'estar rodejat de gent que voldries que t'omplissin alguna cosa més que el temps, però que senzillament no viuen en el mateix món que tu. I és molt frustrant, perquè la gran majoria, LA GRAN MAJORIA, no són pas mala gent. Al contrari. Hi ha gent molt, molt maca per aquí, i en tots els sentits eh... Però per algun motiu que no acabo d'entendre o de veure mai, segueixo sentint-me buit per dins. I segurament tingui a veure amb mi, en part, i amb la meua manera de ser, però carai, no ens deien de petits que tots erem "diferents", "únicos", "preciosos"... Per què no ho demostrem doncs?

Fa una petita pausa.

"ULLS BLAUS" (CONT'D)

Jo miro al meu voltant i no veig aquesta "convicció" de que les nostres diferències ens fan ser "únicos i preciosos". Veig que agrada molt dir-ho, però que a l'hora de la veritat, segueix havent-hi gent que se sent com jo (perquè no puc ser l'únic que se sent així), que es pregunta què se n'ha fet de les paraules que tant ens agrada pronunciar però que després oblidem tan fàcilment. De què em serveix a mi reunir voluntat d'on no n'hi ha per autoenganyar-me i dir-me que estic bé i que estic satisfet amb la gent que conec?

És que no. No m'agrada haver de fer el paper, perquè és que al final me l'acabaria creient i tot, i ja se sap què passa després: "si la cagues un cop, UN COP, sempre els quedarà a tots la imatge gravada de com eres quan la vas cagar"... Això m'ho deia el meu pare quan jo era petit. Clar i català. I segueixo sense voler-m'ho creure del tot, però et mentiria si et digués que no és el que veig cada dia des que m'aixeco fins que m'adormo, faci el que faci... A vegades, fins i tot els somnis em jutgen a la lleugera. Però és clar, qui sóc jo per opinar de la cara que mostro als demés, si és l'única cara que no veig mai de mi... Al final, tot això no és més que la meva opinió...

Fa una petita pausa.

"ULLS BLAUS"

Però mira, el que sí sé, és que dins de tanta complicació, s'hi amaga una persona que valora cada petit detall d'aquesta vida, o això intenta almenys. I és molt fàcil que de tant en tant algun d'aquests detalls sigui tant petit que se t'escapi. Això sí. Però els que tinc la sort d'atrapar, els converteixo en música. Fer cançons és la única manera que tinc no només de transmetre allò que sento o veig (que això ho sap tothom. D'això es tracta, però és molt més que això encara).

És també la manera que tinc de fer ENTENDRE allò que no es pot explicar només amb paraules. És per això que a vegades necessitem posar música a allò que un vol dir: perquè pugui cobrar sentit del tot. Un sentit que no tindria si la música no hi fós. És un petit detall, sí, però un petit detall que marca una gran diferència. O això crec jo, vaja.

"ULLS BLAUS" i **"ULLS VERDS"** es queden mirant i saben que s'han entès perfectament. Amb prou feines es coneixen, però estan conversant com si es coneguessin de tota la vida i més.

"ULLS VERDS"

Mare meva, no saps com t'entenc. Ho has dit tot. No crec que pugui afegir-hi res més que el fet de donar-te les gràcies per explicar-m'ho. Espero que t'hagi ajudat d'alguna manera haver pogut treure-ho tot de cop. De veritat.

Li posa la mà a l'espatlla, i li fa unes carícies amables.

"ULLS BLAUS"

(alleugerit, perplex)
 ... Gràcies... T'ho agraeixo molt, la veritat... No sé molt bé com reaccionar, perquè mai m'hagués ni imaginat que seria capaç de tenir una conversa així amb algú, i encara menys amb algú de per aquí...
 (riu irònicament)

Els dos riuen.

"ULLS VERDS"

Que bé doncs! Me'n alegro molt jo també, que ja t'ho he dit com quatre-centes vegades, però de veritat que me'n alegro molt. Ah! I he flipat quan m'has dit que composaves, saps que a mi també m'agrada molt?

"ULLS BLAUS"

(exhultat)

No fotis! M'ho dius de veritat?
No pot ser!

"ULLS VERDS"

Sí! De fet, no sé si t'hi hauràs fixat mai, però, si algun cop m'has vist amb un diari escrivint com una posseïda, és perquè estic constantment intentant escriure lletres o històries o qualsevol cosa que em despertí un interès. Ara mateix de fet, estic intentant acabar una lletra d'una cançó que a la vegada és el final d'una història que porto bastant de temps escrivint. Crec que promet, però m'estic prenent el meu temps perquè em quedi perfecte, si és possible, i ara mateix em sento encallada. És el que té suposo!... I després també m'agrada molt, molt, molt, cantar. És com el que has dit tu abans: em permet acabar de donar significat a les coses que dic.

"ULLS BLAUS"

Ostres, que fort! No sabia que a tu també t'agradés tant tot aquest món!

"ULLS VERDS"

(rient)

Sí! És que a vegades no són el que semblen, ni per bé ni per mal... Prefereixo per bé però eh!

Riuen.

"ULLS VERDS" (CONT'D)

(amb cara de pena)

Ostres...

Es queda en silenci.

"ULLS BLAUS"

(preocupat)

Què? Passa alguna cosa?

"ULLS VERDS"

Res, que m'hagués agradat
ensenyar-te la cançó i tot això
que t'he explicat... Si no fos
perquè me'n vaig...

"ULLS BLAUS"

(confós)

Eh? Com? On? Vols dir a fer
compres o alguna cosa així? M'ho
pots ensenyar més tard, o demà, o
quan et vagi bé. Només m'has de
dir dia i hora!

"ULLS VERDS"

(amb somriure amarg)

No, no, no és això, és que...
Me'n vaig d'aquí. Em trasllado a
Ciutat Societat. Per això és la
maleta...

Ensenya la maleta que portava al sortir de casa seva.

"ULLS VERDS" (CONT'D)

M'han de venir a buscar en
qualsevol moment per acompanyar-
me a l'estació, però has aparegut
aquí davant de casa, i mira, fins
ara que parlem...

"ULLS BLAUS" es queda en xoc.

"ULLS BLAUS"

(dissimulant)

Ah... A... A Ciutat Societat
dius? Què se t'ha perdut allà?

"ULLS VERDS"

El meu futur. I de fet, més que a
perdre'l, hi vaig per intentar
guanyar-me'l. Diuen que allà és
on s'han format tots els grans
cantants que han existit, i és
que, a més a més, si em quedo
aquí no aconseguiré mai el futur
que jo vull, per tant he decidit
anar a provar sort a la Ciutat.
Perquè allà almenys tinc
possibilitats de lluitar per
aquest futur que vull...

Fa una petita pausa.

"ULLS VERDS" (CONT'D)

Poder començar de nou, i centrar-me en aquest futur al complet. És això el que vull. Si tinc sort i em deixen entrar, d'aquí a un temps, després de fer unes quantes actuacions, potser m'acceptaran a la Gran Audició, i si la passo, podré passar-me la resta dels meus dies cantant i fent el que realment m'agrada...

Es queda una estona somiant desperta.

"ULLS VERDS" (CONT'D)

Sí... Tant de bo...

"ULLS BLAUS" té la mirada perduda. Està petrificat.

"ULLS VERDS" se'n adona.

"ULLS VERDS" (CONT'D)

Ei, estàs bé?

"ULLS BLAUS" torna en sí, però encara està en xoc.

"ULLS BLAUS"

Què? Ai, sí, sí. Perdó. Sí! És genial, és... És una gran oportunitat, això segur! És que "Ciutat Societat" són paraules majors eh... Bé, almenys per a algú com jo, saps...

Fa una breu pausa.

"ULLS BLAUS" (CONT'D)

És només que...

No sap com continuar.

"ULLS VERDS"

Què?... Què és?

ENTRA MÚSICA: "L'ESTEL"

El temps es congela al voltant d'**"ULLS BLAUS"**, i mentre sona la INTRODUCCIÓ, s'aixeca del banc i es posa a caminar.

"ULLS BLAUS"

Com t'ho podria dir... Com t'ho podria dir...

S'asseu al PIANO, comença a tocar, i comença a cantar.

"ULLS BLAUS" (CONT'D)

(cantant)

Dia i nit
 Canto trist
 Per si arriba el dia
 I el teu cor canvia
 -
 Dia i nit
 Canto trist
 Quan la teva mirada
 Toca el cel i s'escapa
 -
 Dia i nit
 Voldria ser el teu destí
 Si l'estel no et portés
 lluny d'aquí
 -
 Dia i nit
 Sento dir
 Que no puc oblidar-te
 I que val més deixar-te
 -
 Dia i nit
 Camino trist
 Al veure com s'escapa
 La teva mirada
 -
 Dia i nit
 Voldria ser el teu camí
 Si l'estel no et portés
 lluny de mi
 -
 Però el teu camí
 El tren, el teu destí
 Va lluny
 Lluny d'avui
 Lluny d'aquí
 -
 Lluny, com l'estrella
 del meu cel veí
 -
 Dia i nit
 Voldria ser el teu destí
 Si l'estel no et portés
 lluny d'aquí
 -
 I si l'estel
 Com un estel que és
 Es fon
 I no el veig mai més?

ACABA MÚSICA

"ULLS BLAUS" torna a asseure's al banc, tal i com estava situat abans, i el temps es torna a posar en moviment.

"ULLS VERDS"

Què?... Què és?

"ULLS BLAUS" no troba el coratge suficient per dir-li el que sent realment. Està massa alterat per dins.

"ULLS BLAUS"

No res... Això que t'he dit, que és una gran oportunitat per tu, si això és el que vols. No es veu qualsevol dia que algú de per aquí tingui l'oportunitat d'entrar a Ciutat Societat... A més, segur que t'anirà molt bé i aconseguiràs tot el que et proposis.

Fa una breu pausa. Somriu.

"ULLS BLAUS" (CONT'D)

Me'n alegro molt per tu, que ja t'ho he dit com quatre-centes vegades, però de veritat que me'n alegro molt.

"ULLS VERDS"

(rient, molt alegre)

AI! Moltes gràcies, de veritat. Ets molt amable.

Es miren un últim cop. Se sent un cotxe que s'aproxima i "ULLS VERDS" es gira: la venen a buscar. Els dos s'aixequen per verificar-ho.

"ULLS VERDS" (CONT'D)

Sí, em sembla que ha arribat l'hora de marxar... En fi... M'ho he passat molt bé, encara que hagi sigut poqueta estona...

"ULLS BLAUS"

(entristint-se)

Sí, jo també... Però puc dir que ha valgut la pena totalment.

"ULLS VERDS"

Sí...

El cotxe es para i talla de cop a **"ULLS VERDS"**.

"ULLS VERDS" (CONT'D)

Uf, ara sí, me n'haig d'anar...
Adéu! Que et vagi tot molt bé, ho
espero de veritat!

"ULLS BLAUS"

Gràcies! Que et vagi tot molt bé
igualmente.

"ULLS VERDS" somriu i es dirigeix cap al cotxe.

"ULLS BLAUS" es gira i comença a anar-se'n, però se'n comença
a penedir.

"ULLS BLAUS" (CONT'D)

(a sí mateix,
impotent)

Va! Dignes alguna cosa!

Es gira cap a ella un últim cop.

"ULLS BLAUS" (CONT'D)

Espera!

"ULLS VERDS" es para, al límit, i es gira cap a ell.

"ULLS BLAUS" (CONT'D)

Ens tornarem a veure algun dia?

"ULLS VERDS"

(optimista)

Segur que sí! Espero que ens
tornem a veure ben aviat! Adéu!
Fins que ens tornem a trobar!

"ULLS BLAUS"

Sí! Compta-hi! Adéu!

"ULLS BLAUS" segueix el recorregut del cotxe amb la mirada
fins que desapareix del tot.

"ULLS BLAUS" (CONT'D)

... Adéu... Adéu al meu destí
perfecte.

FOSC.

INT. CASA. HABITACIÓ MATRIMONIAL. - VESPRE / NIT - REALITAT?

Sentim com "**ULLS BLAUS**" continua explicant la història al seu FILL.

ENTRA MÚSICA: "INTERLUDE I"

"ULLS BLAUS" (O.S.)

(recitant)

*Per què no se'n va
Em deia el meu fill
A buscar-la allà on va?
A canviar el seu destí?*

-

*No és qüestió d'allà on va
Li deia al meu fill
És qüestió
d'agafar bé el camí*

-

*De tenir voluntat
De perdre's, si cal
Per tornar a començar
Per fer un salt endavant*

PART INSTRUMENTAL (solo)

Apareix el títol: II. JO SÓC

ACABA MÚSICA

LLUM.

INT. PUB LOCAL - NIT - DINS EL CONTE

"**ULLS BLAUS**" està assegut a la barra del pub, bebent, immers en els seus pensaments. Al seu voltant, podem veure algunes taules, mobiliari, i un PIANO. Està sol. Al pub no hi ha ningú més...

Fins que entra un desconegut amb aires de qualitat de vida molt alta. A jutjar per la seva aparença, es podria dir que un pub de poble és l'últim lloc on trobaríem algú així. La seva indumentària és daurada, del mateix estil que la del GUARDIÀ del PORTAL, però a més a més ell té una LLÀGRIMA dibuixada en un dels seus pòmuls.

El DESCONEGUT es posa a observar aquí i allà fins que creua la mirada amb "**ULLS BLAUS**" i es queden mirant fixament.

En **PAUL**, el DESCONEGUT, es presenta.

PAUL

Bon dia.

"ULLS BLAUS"

Bona nit.

PAUL

Bona nit igualment, senyor.

"ULLS BLAUS" se'l mira, confós.

"ULLS BLAUS"

Ja... I tu qui ets? Si es pot saber, és clar...

PAUL

Jo? Jo sóc qui tu vulguis que sigui.

"ULLS BLAUS" se'l mira, encara més confós.

PAUL (CONT'D)

Podria ser un simple estrany, o podria ser el teu amic. Depèn de tu...

"ULLS BLAUS"

(intentant seguir el joc)

Eh... Ah, és clar, és clar...
Perdona, quina pregunta més tonta...

(intenta riure)

PAUL

De res home.

"ULLS BLAUS"

(rient irònicament)

De res per què?

PAUL

Per haver-te ajudat.

"ULLS BLAUS"

(molt confós)

Però ajudat a què?

PAUL

Ja ho entendràs, d'aquí a un temps.

"ULLS BLAUS" es queda perplex.

"ULLS BLAUS"

(irritat, a la
ofensiva)

Mira "tiu", no sé què és el que vols de mi exactament, però ara t'ho dic de veritat: qui ets? I respon-me amb sinceritat perquè no estic per perdre el temps més del que ja el perdo amb mi mateix, així que, o em dius a què ve tot això, o jo foto el camp tu... Que tant per tant, per estar malament, es pot estar malament a qualsevol altre lloc...

En **PAUL** s'acosta cap a "**ULLS BLAUS**" per asseure's al seu costat.

PAUL

(asseient-se)

Ui, amic... Conec aquesta actitud, ho puc notar per com em mires. Diga'm... Per qui pateixes? On ha anat a parar allò o aquell que ha deixat un buit dins teu?

"ULLS BLAUS" agafa aire.

"ULLS BLAUS"

No sé si t'ho hauria d'explicar, la veritat...

PAUL

Bé, com tu vulguis... Però pensa que a mi m'ho pots explicar tot, sóc el teu amic! Així ho has volgut tu!

"ULLS BLAUS" es queda pensatiu uns instants.

"ULLS BLAUS"

No sé per què, però crec... que et crec.

PAUL

De veritat?

"ULLS BLAUS"

Sí, de veritat...

PAUL

Veus home, no era tan difícil!
Molt bé doncs. Explica'm,
explica'm, que jo t'escoltaré.

"ULLS BLAUS"

Val, però... Què en treuràs de
tot això? Vull dir... Què faràs
després d'escoltar-me?

PAUL

El mateix que tu. Et parlaré, i
tu m'escoltaràs a mi.

(mirant endavant)

És així com funcionen les
converses, no?

"ULLS BLAUS"

(pensatiu)

... Val, d'acord... Perdó per la
pregunta eh, és que... És que no
estic acostumat a parlar
d'aquestes coses... "No sé com
va", ja m'entens...

PAUL

Perfectament, és normal. Estigues
tranquil. Però va! Explica'm què
li passa al teu "jo" interior...
Si li vols dir així, és clar.

"ULLS BLAUS"

Sí, sí... Doncs, a veure... El
cas és que, fa relativament poc,
vaig conèixer a una persona. Però
no una persona qualsevol, no,
no... Ella era LA persona.
Realment ho era.

Fa una petita pausa.

En **PAUL** va fent que Sí amb el cap.

"ULLS BLAUS" (CONT'D)

Mai m'havia sentit tant "jo" amb
algú...

(riu irònicament)

Tot i que de fet, mai m'havia arribat a sentir "JO" mai. Mai de la vida. És això el que em xoca més: que ELLA, sense ni adonar-se'n, va fer que el meu "jo" de veritat sortís de mi com si res, i que me'n adonés de que realment existia, cosa que havia arribat a dubtar.

Fa una petita pausa.

"ULLS BLAUS"

(incrèdul)

Mai m'havia atret tant algú. Realment és un sentiment que em desconcerta constantment. Tantes casualitats, tantes coincidències... Tanta perfecció, si tu vols... És tal i com ho diuen: "massa bo per ser veritat".

PAUL

Ja, i per què no estàs amb ella si tant significa per tu? Ho sap ella el que sents o...

"ULLS BLAUS"

No, no és tant senzill... Ha marxat. Se'n ha anat a viure lluny, lluny, lluny d'aquí. A Ciutat Societat, que aviat és dit...

En **PAUL** s'exhalta i s'axieca d'un bot.

PAUL

(sorprès)

Espera! Espera, espera, espera, espera, espera, espera, espera...
Espera!

"ULLS BLAUS"

(desconcertat)

QUÈ?!

PAUL

Has dit Ciutat Societat?!

"ULLS BLAUS" s'exhalta i s'aixeca d'un bot.

"ULLS BLAUS"

(estressat)

SÍ! Sí, sí, sí, sí, sí, sí, sí, sí..
 Exactament! A la punyetera Ciutat
 Societat! I ara em diràs, "i per
 què no hi vas?". I sí, ja ho sé,
 a simple vista sembla molt
 absurd... SÍ! Ja sé que és el
 millor destí possible per a un
 artista. I SÍ! Què més voldria jo
 que anar-hi, sentint-me artista i
 capaç per dins... Però no puc. És
 el Corrent el que em reté aquí.
 El Corrent i la santa mania que
 té la gent en seguir-lo cegament,
 sense preguntar-se si seguir-lo
 és realment el que volen o el que
 necessiten. I jo no sóc així. Jo
 no vaig néixer ignorant, tot i
 que molts ho haguessin desitjat!
 I no em veig amb forces. No em
 veig amb forces d'anar a petar a
 Ciutat Societat, a l'epicentre de
 tot això... És clar que també és
 la meva tossuderia el que fa que
 tot això em retingui encara més,
 ja sé que una cosa no treu
 l'altra... Però la crua realitat
 és que no em veig capaç. Així de
 simple.

Fa una petita pausa.

"ULLS BLAUS" (CONT'D)

A l'entrar ella en la meva vida,
 de cop, és com si se m'haguessin
 obert les portes de sortida de la
 solitud, que tampoc sabia ni que
 existissin, abans. I és clar, si
 decidís fer el salt, no seria pas
 per acabar sol un altre cop, que
 és el que passaria si ella no em
 volgués en la seva vida de la
 mateixa manera que jo la voldria
 en la meva. És aquí on està el
 dilema...

S'asseu.

"ULLS BLAUS" (CONT'D)

...I aquí seguirà. Au, ja he parlat. Ara et toca a tu.

(imitant a en PAUL)

"Explica'm, explica'm, que jo t'escoltaré."

Instants de silenci.

PAUL

Amic... Amic meu... Deixa'm dir-te que no saps pas la sort que tens d'haver-te creuat amb un servidor.

S'assenyala a si mateix.

"ULLS BLAUS"

(escèptic)

Ah sí? I per què, això?

PAUL

Que per què? Perquè jo VINC de Ciutat Societat. SÓC d'allà...

"ULLS BLAUS" canvia la seva cara radicalment i para l'oïda amb molta atenció.

"ULLS BLAUS"

Què dius?! Ets de Ciutat Societat?!

PAUL

"Bueeeeno", ERA d'allà, més ben dit. Vaig marxar, ja fa un temps. En tinc la marca, veus?

En **PAUL** assenyala la LLÀGRIMA que té dibuixada a la cara.

PAUL (CONT'D)

Entrar a Ciutat Societat està molt bé, perquè al principi tot és nou, però sortir-ne... Sortir-ne ja és més difícil, i si aconseguixes sortir-ne...

Torna a assenyalar-se la LLÀGRIMA de la cara.

PAUL (CONT'D)

...quedes marcat de per vida.

Fa una petita pausa.

PAUL (CONT'D)

Jo era el compositor de la Gran Banda... Però els temps van anar canviant, i jo ara ja no estic per segons quines coses. Tampoc he sigut mai precisament un devot de seguir el Corrent, si et sóc sincer. Sempre he sigut més "trencador", ja m'entens... I saps què? Al marxar, estava preocupat. Estava preocupat perquè no pensava que pogués trobar a algú que estigués suficientment capacitat com per ser el meu relleu... I ho creguis o no, amic, deu ser cosa del destí, però el tinc davant meu ara mateix.

"ULLS BLAUS"

(mirant al seu
voltant)

Què vols dir? Qui? Jo? JO?

PAUL

I és clar que sí! No ho veus?
"Els astres s'han alineat", si és que ho fan realment...

(riu en to burleta)

En fi. El que vull dir és que aquesta és la teva oportunitat! Ara, aquí, pots escollir plantar-te i sortir a viure la vida que fins ara només podies envejar, i amb sort, poder viure-la amb qui te l'imagines.

Fa una petita pausa.

"ULLS BLAUS" es queda molt pensatiu.

PAUL

La meva pregunta és, no és això suficient motiu com per afrontar aquestes pors que tens? Jo sé que tens la capacitat per destacar entre la multitud, ho sé perquè ho VEIG. Tu potser no ho veus encara, però segur que des que va aparèixer ella no has parat de pensar en "aquella cosa" que ha despertat dins teu. Allò que no et deixarà dormir fins que estiguis al seu costat.

"ULLS BLAUS" continua molt pensatiu. No diu res.

PAUL (CONT'D)

Saps que tinc raó, i també saps perfectament que això és el que vols.

"ULLS BLAUS"

(a contracor)

Tens raó... Sé el que vull, però ara per ara, aquí i avui, no em veig capaç d'aconseguir-ho. De veritat que no.

Fa una breu pausa.

"ULLS BLAUS" (CONT'D)

Crec que el que necessito ara mateix és temps per pensar en tot això, perquè el que no vull és precipitar-me. I això sí que ho tinc molt clar.

PAUL

Ho entenc. I per tant, no et puc oferir res més que un consell:

Fa una breu pausa.

PAUL (CONT'D)

pensa, reflexiona, si vols, però no et perdis de camí a la resposta que busques, perquè al final no sabràs ni cap on anaves, ni d'on venies, i el temps, mentrestant, seguirà passant i passant. Recorda que sempre hi ets a temps, de seguir el camí que et marca el teu cor. No hi tens res a perdre. Per tant, si algun dia decideixes fer el salt, recorda que jo sóc el teu amic, i que t'ajudaré en el que faci falta. I si el que vols és entrar a Ciutat Societat i provar sort amb la meva oferta, només m'has de venir a buscar, i jo t'ensenyaré el camí. Saps on trobar-me.

"ULLS BLAUS"

Gràcies, t'ho agraeixo molt, però... La veritat és que no sé on trobar-te exactament...

PAUL

Dins el teu cor, amic. Dins el teu cor.

Es queden mirant.

PAUL (CONT'D)

(tallant l'ambient)

És broma, home. Té, aquí tens la meva targeta amb el meu número de telèfon.

(li dona la targeta)

Avisa'm si canvies d'opinió, o si necessites que parlem, i això. Sigui el que sigui. Truca'm i vindré. Ens veiem aviat, que em criden en un altre lloc. De res. Bona nit!

En **PAUL** marxa. **"ULLS BLAUS"** es queda mirant la targeta.

"ULLS BLAUS"

(somrient amb ironia)

Bon dia...

"ULLS BLAUS" s'aixeca, encara mirant la targeta, i es dirigeix al PIANO, on s'hi asseu, deixant-hi la targeta a sobre.

ENTRA MÚSICA: "CIUTAT SOCIETAT"

Mentre sona la INTRODUCCIÓ, veiem aparèixer a "ULLS VERDS", que en aquest cas no és més que una materialització dels pensaments d'"ULLS BLAUS":

"ULLS VERDS"

(cantant)

*Hi ha un lloc lluny d'aquí
On el sol es pon al matí
Al compàs
Dels teatres i els cantors
Que volen ser els millors*

"ULLS BLAUS"

(cantant)

*Fins que arriba el gran dia
El dia de l'audició,
d'escollir el millor
I saber si vals milions
o dos petons*

"ULLS VERDS"

(cantant)

*Ciutat societat
Quin goig i quina alegria
Despertar
Al bell mig del cor gelat
D'aquells qui posen
l'èxit al sac*

"ULLS BLAUS"

(cantant)

*Reputació i aparença
La fórmula que venç
a aquells ulls verds
I regala el lloc a una
Miss Universe*

Ja arriba el moment
 Agafa aquell tren
 I segueix el firmament
 La llum del seu estel
 El Corrent
 De la gent
 T'obrirà
 El portal
 Deixa enrere els teus mals
 i entra a la Societat
 -
 Reputació i aparença
 Requisits que garanteixen l'èxit
 a Miss Universe

"ULLS VERDS"

(cantant)

Però en aquesta ciutat,
 ningú no és un marginat

"ULLS BLAUS"

(cantant)

Pa i vi cada dia
 De part d'aquells qui diuen
 "tens talent"
 Però el que volen és la foto
 i la gent.

ACABA MÚSICA

FOSC.

Sentim el soroll d'una trucada, i posteriorment, un missatge de veu d'en **PAUL**, que apareix tot sol a escena.

LLUM (a en PAUL).

PAUL (O.S.)

(amb el mòbil)

Ei, amic! Què tal estàs? Tot bé?
Espero que sí... Mira, volia
parlar amb tu, ehhh...

(es posa "seriós")

Ja sé que em vas deixar molt clar
el dia que vam parlar que
necessitaves temps per poder
pensar en tot aquell assumpte de
Ciutat Societat, etc, etc, i
també sóc molt conscient que si
no m'has dit res durant aquests
últims mesos és perquè encara
deus estar igual... Però el cas
és que tinc notícies. Notícies de
la Ciutat, i de la teva amiga
dels ULLS VERDS. He pensat que et
podria interessar... Mira,
t'explico: tot el que passa dins
de la Ciutat no surt amb massa
facilitat, que diguem. És com una
cúpula, perquè m'entenguis, però
per sort jo encara mantinc
contacte amb un parell o tres
d'amics d'allà, que m'expliquen
coses de tant en tant. Què passa?
Que justament ahir vaig estar
parlant amb un d'ells, i aquest
amic em va dir que des de fa uns
quants mesos que hi ha un enrenou
bestial al voltant d'una nova
artista que va arribar a la
ciutat just en el moment que la
teva amiga va marxar. Segons em
va dir, tenia molt bona veu, i
ràpidament es va fer popular
entre el públic. Tant, que al cap
d'un temps el Gran Jurat la va
cridar per fer la Gran Audició...
I no em va poder explicar més,
perquè això és l'últim que sap
d'ella...

Ah, no, espera! Una última cosa em va dir: els que l'han vist allà dalt, l'han batejat com "LA CREU DE FOC". No em va saber dir per què. Ell només ho ha sentit a dir. Tampoc no l'ha vist mai, però diu que deu tractar-se d'algun pseudònim que li ha posat la gent que l'ha vist actuar. Ara bé, es veu que si en alguna cosa s'ha fixat tothom que l'ha vist, és en els seus ULLS. Tothom diu que té uns ULLS igual de VERDS i purs que un diamant enfosquit.

Fa una petita pausa.

PAUL

I és per això, que et trucava. Perquè no tinc cap mena de dubte de que és ELLA, i perquè tinc el pressentiment que si tens intenció de tornar-la a veure algun dia, ara és el moment de fer el salt i anar-la a buscar. Ja et vaig dir que el temps aniria passant al marge del teu estat d'ànim, i se t'està acabant per moments... I no vull pas decidir per a tu, perquè només tu saps el que vols fer realment, però he cregut oportú explicar-te tot això, perquè sé que significa molt per tu... D'acord?

Fa una petita pausa i sospira.

PAUL (CONT'D)

D'acord. Et deixo, amic, que em criden en un altre lloc. Si em necessites, truca'm. Ens veiem. Adéu.

FOSC (a en PAUL).

LLUM.

INT. CASA. HABITACIÓ "ULLS BLAUS" - NIT - DINS EL CONTE

Veiem a "ULLS BLAUS", assegut als peus del seu llit, visiblement esgotat i amb un got a la mà que indica que ha estat bebent.

Ha estat escoltant el missatge de veu d'en PAUL. Té el telèfon a la mà. Penja. Es mira el got buit una estona, i s'aixeca del llit (a dures penes) per tornar-se'l a emplenar.

El líquid que busca està situat al seu PIANO. El localitza i, aturant-se abans de servir-se'n una altra tanda, recapacita i s'asseu al PIANO, apartant de l'instrument tant el got com el líquid. Ho deixa tot al terra, i es posa a tocar.

ENTRA MÚSICA: "TEMPS PER CANVIAR"

Mentre sona la INTRODUCCIÓ, veiem aparèixer a "ULLS VERDS" (vestida amb una aparença reminiscent del concepte de "CREU DE FOC"), que és, un cop més, una materialització dels pensaments d'"ULLS BLAUS":

"ULLS BLAUS"

(cantant)

*Creu de foc, aixeca el vol
Tens la vida que tu vols
Però aquí estic sol
Destinat a una vida qualsevol*

"ULLS VERDS"

(cantant)

*Però més enllà del gran portal
Pots trobar un camí daurat
O en el teu cas, un got daurat
Esperant tornar a ser emplenat*

"ULLS BLAUS" / "ULLS VERDS"

(cantant alhora)

*Temps per canviar
La teva direcció
Saps la solució
La que els teus somnis
et fan oblidar
Que sempre hi haurà
Temps per canviar*

"ULLS BLAUS"

(cantant)

*I si el portal, i si el camí
Et porta a aquells errors d'ahir
Al meu destí
A una soledat
que no pots impedir?*

"ULLS VERDS"

(cantant)

*Però i si aquells errors d'ahir
Et poden fer retrocedir
Per fer un salt
Cap endavant
L'impuls que et salvarà
del buit on caus*

"ULLS BLAUS" / "ULLS VERDS"

(cantant alhora)

*Temps per canviar
La teva direcció
Saps la solució
La que els teus somnis
et fan oblidar
Que sempre hi haurà
Temps per canviar*

PONT INSTRUMENTAL.

Durant el pont, **"ULLS VERDS"** va dansant i passejant-se per l'habitació mentre interpreta el seu paper de "CREU DE FOC", tal i com se l'imagina **"ULLS BLAUS"**.

Mentrestant, **"ULLS BLAUS"** va tocant i contemplant l'escena.

ACABA EL PONT.

"ULLS BLAUS" / "ULLS VERDS"

(CONT'D)

(cantant alhora)

*Temps per canviar
La teva direcció
Saps la conclusió
A la que els dies
t'intenten portar
Que sempre serà
Temps per canviar*

"ULLS BLAUS"

(cantant)

Però per ara...

"ULLS VERDS"

(cantant)

...Tocarà somiar

"ULLS VERDS" desapareix d'escena.**ACABA MÚSICA****"ULLS BLAUS"** s'aixeca del PIANO, es posa al llit, i tanca els ulls.**FOSC.**COMENÇA EL SOMNI

Moments de tranquil·litat.

"ULLS BLAUS" està dormint quan, de cop, sentim una veu distant que xiuxiueja:**ALGA (O.S.)**

Desperta, desperta... DESPERTA!

LLUM.**EXT. CARRER / VEÏNAT / HABITACIÓ - DIA - DINS EL CONTE****"ULLS BLAUS"** es desperta, inquiet, pels xiuxiuejos que sent. Mira al seu voltant: està al seu llit, però el que el rodeja no és la seva habitació... No exactament:**ESTÀ SOMIANT. La seva habitació s'ha transformat en el carrer i el banc on va tenir la primera trobada amb "ULLS VERDS".****"ULLS VERDS"** també hi és, asseguda al banc, quieta i amb la mirada perduda, esperant a que la vinguin a buscar, tal i com va passar a la vida real.**"ULLS BLAUS"** intenta acostar-s'hi, però la VEU dels xiuxiuejos l'atura.Apareix **ALGA**, la misteriosa VEU.**És una dona, vestida amb tons verdosos.****ALGA**

És inútil, no et pot sentir ni veure.

"ULLS BLAUS" es queda estàtic, i evidentment confós.

ALGA (CONT'D)

Només és un producte del teu subconscient. De fet, tot el teu entorn ho és...

"ULLS BLAUS" observa l'entorn amb deteniment, passejant-s'hi.

"ULLS BLAUS"

Això és un somni?

S'acosta a **"ULLS VERDS"** i li passa la mà per davant de la cara repetides vegades.

"ULLS VERDS" ni s'immuta.

"ULLS BLAUS" (CONT'D)

Estic somiant, no?

ALGA

Veig que et coneixes molt millor del que creus...

"ULLS BLAUS" segueix passejant-se i observant l'entorn.

"ULLS BLAUS"

Ja, si tu ho dius...

S'atura.

"ULLS BLAUS" (CONT'D)

I tu qui ets, per cert?

ALGA

Diga'm-ho tu. Tot això és producte del TEU somni.

"ULLS BLAUS"

Ja... Doncs tu deus ser... El meu... Subconscient?

ALGA

Podria dir-se, sí. Però no només jo, tot el que veus al teu voltant ho és.

"ULLS BLAUS"

Tot, eh?

Torna a fer una ullada general.

"ULLS BLAUS" (CONT'D)

I què hi faig aquí? Per què aquest somni és diferent a la resta? Per què em sembla tot tant real?

ALGA

Perquè estàs a màxima profunditat en el teu somni. Has arribat fins al fons del teu propi "mar".

"ULLS BLAUS"

Què-com? I per què? És possible una cosa així?

ALGA

És l'única manera que has trobat per aclarir d'una vegada el misteri del teu cor. Encara no ho entens? Ets aquí per parlar i fer les paus amb la persona més important que tens.

"ULLS BLAUS"

(confús)

Qui? ELLA? Però si m'has dit que ni em veu ni em sent!

ALGA

No! Ella no! TU! Tu ets la persona més important que tens! Ets aquí per ELLA, sí, però perquè és just en aquest instant de la teva vida, que has guardat tan a dins teu, que el TEU interior va entrar en conflicte. Ets aquí per decidir d'una vegada si el que vols és seguir sent l'ombra de qui ets realment, o si pel contrari vols atrevir-te a fer el salt, per poder mirar-te al mirall i deixar de veure a la persona que saps que no ets.

"ULLS BLAUS" abaixa el cap, impotent.

ALGA (CONT'D)

Qui ets, "ULLS BLAUS"? Què és el que necessites saber? Diques-ho. Parla't a tu mateix. Escolta't a tu mateix. Aquí sota, ningú et pot jutjar. Aquí, entre els teus sentiments, només tu tens la capacitat i el dret de decidir. Decideix, doncs. Oblida't del món exterior, oblida't de la superfície, i escolta el que TU tens a dir.

ENTRA MÚSICA: "MAQUILLATGE"

Mentre sona la INTRODUCCIÓ, **ALGA** desapareix de l'escena.

"ULLS BLAUS" alça el cap de nou, i es concentra per escoltar-se a sí mateix.

S'asseu al banc, al costat d'"ULLS VERDS", que sembla que es comença a moure.

"ULLS VERDS"

(taral·larejant)

Doo-ro Do Do, Doo-ro Do Do

"ULLS BLAUS"

(cantant)

*Diga'm què creus
Com pot un sol somriure fer
d'aquell breu instant
El dia més especial?
Diga'm què fa
Que un simple "hola"
obrint la porta
Sigui el motiu per canviar
-
Diga'm quin és
El seu secret, el seu defecte
Quina és la clau
Que obre el gran portal?
Diga'm quins són
Els requisits, les condicions per
fer el gran salt cap a dalt.
-
Si el que vols és
ser una estrella
Per retrobar la seva veu
Necessites maquillatge
I el Corrent a favor teu*

"ULLS VERDS"

(taral·larejant)

Doo-ro Do Do, Doo-ro Do Do
Doo-ro Do Do, Doo-ro Do Do

"ULLS BLAUS"

(cantant)

Diga'm què creus
Serà la glòria el que m'espera?
Tinc més opció,
si no passo de l'audició?
Qui trobaré
La creu de foc
o aquells ulls verds
Si creuo el camí cap al cel?
 -
Si el que vols és que ella torni
I guanyar-te el seu amor
Cal maquillatge que s'esborri
Perquè el mirall pot ser traïdor

"ULLS VERDS"

(taral·larejant)

Doo-ro Do Do, Doo-ro Do Do
Doo-ro Do Do, Doo-ro Do Do
 -
Doo-ro Do Do, Doo-ro Do Do
Doo-ro Do Do, Doo-ro Do Do
 -
Doo-ro Do Do, Doo-ro Do Do
Doo-ro Do Do

ACABA MÚSICA**FOSC.**

Moments de tranquil·litat.

"ULLS BLAUS" segueix dormint, quan sent una veu distant que xiuxiueja:

ALGA (O.S.)

Desperta, desperta... DESPERTA!

ACABA EL SOMNI**LLUM.**

INT. CASA. HABITACIÓ "ULLS BLAUS" - DIA - DINS EL CONTE

"ULLS BLAUS" es desperta i, assegut al seu llit, observa el seu entorn. Torna a ser a la seva habitació, tot està al seu lloc, i ja és de dia.

Un cop ho ha comprovat, "ULLS BLAUS" s'aixeca de cop i de pressa. Busca el seu mòbil. L'agafa. Truca a en PAUL.

"ULLS BLAUS"

(esverat)

Amic...

Agafa aire.

"ULLS BLAUS" (CONT'D)

... Necessito la teva ajuda.

FOSC.

LLUM (progressiva).

INT. CASA. HABITACIÓ "ULLS BLAUS" - DIA - DINS EL CONTE

"ULLS BLAUS" està assegut en una cadira, a la seva habitació.

En PAUL està amb ell, preparant una espècie de brevatge fumejant en un BOL...

"ULLS BLAUS"

A veure, a veure... Torna-m'ho a repetir... Què és exactament el que dius que he de fer per entrar a la Ciutat?

PAUL

(remenant el bol)

Per entrar a Ciutat Societat, primer has d'haver mostrat la teva "vàlua", no sé si m'explico... No pots agafar i simplement entrar per la porta principal d'un lloc on són tan primmirats amb qui entra i qui surt. O què et pensaves?

"ULLS BLAUS"

Home... Jo...

PAUL

(tallant-lo)

Pensaves agafar i senzillament entrar per la porta principal d'un lloc on són tan primmirats amb qui entra i qui surt, no? Tranquil, no em responguis. Ja et responc jo: no és tan fàcil com això.

(deixa de remenar)

Tu no pots agafar i decidir si hi entres o no pel teu compte. Primer te les has de veure amb el GUARDIÀ del Gran Portal. Ell és el que decideix qui és digne d'entrar i qui no.

"ULLS BLAUS"

(sorprès)

Digne? I com ho decideix, si algú és o no és digne?

PAUL

Segons si les teves intencions són pures.

"ULLS BLAUS"

(confós)

És broma, no?

PAUL

No pas, no. I tampoc és tan simple com sona. És molt fàcil plantar-te davant d'algú i dir-li que el que vols i el que penses és el que sincerament vols o penses, però això no et funcionarà amb el GUARDIÀ. Ara bé, estigues tranquil, que per això t'estic fent aquest "preparat".

Mostra el BOL fumejant.

"ULLS BLAUS"

Ja, i què és exactament això que m'estàs preparant?

PAUL

Això, amic meu, és la teva INSPIRACIÓ! O com a mi m'agrada dir-li també... MAQUILLATGE!

"ULLS BLAUS"

Maquillatge? I per què collons
necessito jo maquillatge?

PAUL

Mira, amic...

Es posa darrere d'"ULLS BLAUS", recolza les mans sobre les
seves espatlles, i sospira.

PAUL (CONT'D)

En la Societat d'avui, si
realment vols actuar amb total
sinceritat davant d'algú, o et
tapes, o et tapen. Així de clar.

"ULLS BLAUS" es queda perplex i gira el coll per a mirar-lo
directament.

PAUL (CONT'D)

Què?!

Sense saber què respondre, "ULLS BLAUS" es reincorpora i
torna a mirar cap endavant.

"ULLS BLAUS"

Faré com que t'he entès.

PAUL

(riu)

Sí, millor, millor...

Li fa unes palmadetes a l'esquena.

PAUL (CONT'D)

"Bueeeeno", amb tot això, el
"maquillatge" ja deu estar, així
que ha arribat l'hora, amic!

Se'n va a buscar el BOL.

"ULLS BLAUS"

(un pèl nerviós)

Ja... I amb això què he de fer?
Empassar-m'ho tot de cop o com?

PAUL

No, burro! Això és la teva
inspiració! Que no ho entens?
L'has d'INSPIRAR!

Fa el gest d'inspirar.

"ULLS BLAUS" es posa les mans al cap, incrèdul.

PAUL (CONT'D)

Amb això estaràs més que receptiu a tot el que et preguntí el GUARDIÀ. Les teves intencions i els teus pensaments seràn l'única cosa que seràs capaç de mostrar fins que no et deixin passar a dins.

S'acosta amb el BOL cap a "ULLS BLAUS".

PAUL (CONT'D)

Va, porta cap aquí el teu nas. Tres, dos, un...

Agafa a "ULLS BLAUS" del cap i l'atança al BOL.

"ULLS BLAUS"

Espera, esp...

"ULLS BLAUS" calla de cop. El fum comença a fer-li efecte i es queda mut, absorbit per l'aroma que desprèn.

PAUL

Inspiiira't! Inspiiiiiiira't!

El deixa anar del cap. "ULLS BLAUS" segueix quiet.

PAUL (CONT'D)

I ara, només faltará buscar-te una bona "disfressa" i llestos.

(riu)

Que tinguis bon viatge, amic. Et deixaré prop del Portal, i a partir d'allà, seràs tu qui continuarà el teu camí... Per fi.

FOSC.

ACABA FLASHBACK

LLUM.

EXT. EL GRAN PORTAL - DIA - DINS EL CONTE

"ULLS BLAUS" i el GUARDIÀ segueixen asseguts l'un al costat de l'altre, mirant a l'horitzó.

"ULLS BLAUS" ja ha acabat d'explicar tot el seu passat.

"ULLS BLAUS"

... I llavors recordo haver-me "desencantat" quan el meu amic m'ha deixat aquí, a prop del Portal. L'he vist marxar i he començat a caminar sol fins aquí, he arribat, i sense saber molt bé com, m'he deixat anar... i aquí seguim!

Fa una breu pausa.

"ULLS BLAUS" (CONT'D)

I fins aquí la meva història, senyor guardià. No és la que jo voldria, però és la que m'ha tocat viure... Espero que ho pugui entendre, i em doni l'oportunitat d'entrar a la Ciutat.

El **GUARDIÀ** se'l mira i, seguidament, es posa dempeus.

REGGIE (GUARDIÀ)

Aixeca't, viatger.

"ULLS BLAUS" s'aixeca, obedient i molt nerviós.

REGGIE (GUARDIÀ) (CONT'D)

Ets conscient del que et pot passar si no et deixo entrar?

"ULLS BLAUS"

(valent)

No, senyor guardià. Arribats a aquest punt, ja m'és igual el que em passi a mi. Només sé que aquest és el camí que he de prendre, tant si acaba bé com si no.

El **GUARDIÀ** se'l mira detingudament. Se li acosta i li posa les mans sobre les espatlles. Continua mirant-se'l.

REGGIE (GUARDIÀ)

Això, amic meu, és exactament el que volia escoltar.

El deixa anar i es gira cap al **PORTAL**, s'hi planta al davant, i agafa aire.

REGGIE (GUARDIÀ) (CONT'D)

Que s'obri el portal!

El PORTAL s'obre cerimoniosament.

Un cop obert, el **GUARDIÀ** es torna a dirigir cap a "**ULLS BLAUS**".

REGGIE (GUARDIÀ) (CONT'D)

Endavant, viatger. El teu destí t'espera. No el desaprofitis, i no tornis enrere, perquè et podria sortir car. Benvingut a Ciutat Societat.

"ULLS BLAUS"

(emotiu)

Gràcies, senyor guardià. No sap el que significa això per a mi. Li estaré eternament agraït.

REGGIE (GUARDIÀ)

Oh, sé perfectament el que significa per a tu. M'ho has explicat tot, recordes? A més a més, ja et vaig dir jo que m'ho agrairies amb el temps.

"ULLS BLAUS" dubta per uns instants, però acaba entenent les paraules del **GUARDIÀ**.

"ULLS BLAUS"

(sabent ja la resposta)

Abans d'entrar, digui'm una cosa... Vostè i jo... Ens coneixem d'alguna cosa, no? Qui és vostè?

REGGIE (GUARDIÀ)

Jo? Jo sóc qui tu vulguis que sigui. Podria ser un simple estrany, o podria ser el teu amic...

"ULLS BLAUS" assenteix per dins.

"ULLS BLAUS"

Dins del meu cor, eh?

REGGIE (GUARDIÀ)

Evidentment, viatger. Ara i
sempre. I ara va, ves-te'n, que
et criden en un altre lloc.

"ULLS BLAUS" i el **GUARDIÀ** somriuen mútuament.

El **GUARDIÀ** torna a la seva posició de vigilància.

"ULLS BLAUS" es queda sol davant el **PORTAL** obert, a un pas de poder continuar el seu camí.

ENTRA MÚSICA: "EL SALT"

Mentre sona la **INTRODUCCIÓ**, "**ULLS BLAUS**" contempla el seu entorn: d'on vé, on és, i on va.

"ULLS BLAUS"

(cantant)

Fes el salt

Fes el salt

-

Mira a dalt

Mira avall

Tant se val

Fes el salt

-

Fes el salt

Niu avall

Un simple gest

I no els veus més

-

Fes el salt

Per aquells que ho senten tant

I per demostrar als qui no

Que les coses han canviat

PONT INSTRUMENTAL (solo).

"ULLS BLAUS" segueix en la mateixa dinàmica.

"ULLS BLAUS" (CONT'D)

(cantant)

Fes el salt

Riu avall

Humil al vent

Valent amb el Corrent

-

Fes el salt

Ho tens a flor de pell

Per fer-te nou

Per no fer-te mai vell

Mentre acaba la cançó, "**ULLS BLAUS**" creua a poc a poc el PORTAL.

ACABA MÚSICA

FOSC.

INT. CASA. HABITACIÓ MATRIMONIAL. - VESPRE / NIT - REALITAT?

"**ULLS BLAUS**" segueix explicant-li el conte al seu **FILL**.

ENTRA MÚSICA: "INTERLUDE II"

"ULLS BLAUS" (O.S.)

(recitant)

Ja arriba el moment
Li dic al meu fill
Per fi ha saltat
Però queda un últim perill
-

Un cop has saltat
Només pot passar
Que caiguis al fons
Però recorda
que sempre
ens podem aixecar

PART INSTRUMENTAL.

Apareix el títol: III. JO SERÉ

Apareix un text:

"ULLS BLAUS" s'instal·la a Ciutat Societat, on es converteix de seguida en una estrella local gràcies a la seva determinació com a artista.

Al cap d'un temps, i després de molts esforços, obté allò que tant desitja: el Gran Jurat el convoca a La Gran Audició.

AQUELLS ULLS VERDS ja són més a prop que mai...

ACABA MÚSICA

LLUM.

INT. SALA DE L'AUDICIÓ - NIT - DINS EL CONTE

La sala està plena de públic de tota mena (tota mena de CLASSES ALTES de la Ciutat). El **GRAN JURAT**, format per TRES PERSONES pràcticament irreconeixibles de tanta indumentària que porten a sobre, anuncien el torn del següent candidat:

JURAT 1

El següent si us plau!

Surt a escena un **PERSONATGE** arreglat, que s'asseu al PIANO de l'escenari amb l'esquena recta i les mans sobre les seves cuixes.

JURAT 2

Endavant, quan tu vulguis rei!

El **PERSONATGE**, molt a poc a poc, mentre fixa la mirada a les tecles, aixeca la mà dreta i la col·loca sobre el PIANO. Després, amb igual lentitud, la treu i se la torna a col·locar sobre la cuixa. A continuació, fa el mateix procés amb la mà esquerra: l'aixeca de la seva cuixa molt a poc a poc, i la col·loca sobre el PIANO. Aquest cop però, no la treu de les tecles. Seguidament, torna a col·locar, a poc a poc, la seva mà dreta en posició de tocar.

Un cop ha col·locat les seves mans, el **PERSONATGE** aparta la vista de les tecles i mou el seu cap enlaire amb la mateixa lentitud.

Es queda quiet, mirant enlaire, i tanca els ulls. Compta fins a 10 INTERIORMENT:

"1...

2...

3...

4...

5...

6...

7...

8...

9...

...10"

Un cop ha acabat de comptar, el **PERSONATGE** mou el cap i el coll i comença a fer estiraments amb aquests, encara amb els ulls tancats. Fa unes quantes voltes, i s'atura. Obre els ulls, aixeca lleugerament les mans amb la intenció de posar-se a tocar, però just abans d'apretar les primeres notes, s'atura. S'aixeca del seient: alguna part del seu vestit li molesta. Es repassa de dalt a baix, i es torna a asseure amb l'esquena recta i les mans a les cuixes. Aquest cop posa, amb una lentitud i simetria extremes, les dues mans al PIANO.

(A tot això, els membres del **GRAN JURAT** es mantenen estàtics i concentrats, observant, sense ni immutar-se per res).

A continuació, el **PERSONATGE** agafa aire i fa un breu exercici d'inspirar i expirar. Tanca els ulls i fa unes quantes repeticions. Quan acaba, amorra la seva cara a les tecles, i mantenint la posició curvada, toca amb precisió i contundència extremes l'acord de Gmaj7(add 6) (Sol major, sèptima major amb la sisena afegida) i, aguantant el pedal, deixa que ressoni fins que la vibració s'extingeix.

Quan hi torna a haver silenci, el **PERSONATGE** es torna a incorporar (a poc a poc), es gira de cara al públic (a poc a poc), s'aixeca i es posa recte (a poc a poc). Es queda plantat uns instants, i saluda enèrgicament i fredament com un autòmata, en contrast amb la seva lentitud d'abans.

De seguida que es posa a saludar, els membres del **GRAN JURAT** s'aixequen dels seus seients i es posen a aplaudir-lo efusivament:

MEMBRES DEL JURAT

(mentre s'aixequen)

BRAVO! BRAVO! BRAVO!

S'estan una estona dient "BRAVO" i aplaudint alhora.

Quan paren, el **MEMBRE DEL JURAT 3** pren la paraula:

JURAT 3

Impressionant! Se m'ha posat la pell de gallina amb la teva sublime interpretació. Tanta passió i emoció... Costa de creure i tot! Crec que parlo en nom de tot el jurat quan dic que et necessitem aquí, entre els millors artistes, perquè tens un talent IN-DUB-TA-BLE! Un fort aplaudiment si us plau, i enhorabona!

Els **MEMBRES DEL JURAT** es posen a aplaudir de nou, i surt l'**APUNTADOR 1** de darrere l'escenari amb un cartell ben gran que diu: "HAPLAUDIU!"

Mentre l'**APUNTADOR** ensenya el cartell aquí i allà, surt l'**APUNTADOR 2** amb un altre cartell, i atura a l'**APUNTADOR 1**, fent-li entendre que el que diu al cartell és incorrecte, i l'intercanvia per l'altre.

Ara sí. L'**APUNTADOR 1** aixeca el cartell correcte:

Hi diu: "APLA-HO DIU!"

L'**APUNTADOR 1** marxa d'escena tot ensenyant el cartell.

Els **MEMBRES DEL JURAT** tornen a prendre posicions i s'asseuen.

JURAT 1

El següent si us plau!

"**ULLS BLAUS**" apareix a escena, vestit per l'ocasió.

Es col·loca ràpidament al PIANO.

JURAT 2

Endavant! Quan tu vulguis rei!
 Estem ansiosos per conèixer les
 teves "aptituds" i "aspiracions".
 Al cap i a la fi, fa molt de
 temps que el teu nom corre per
 tota la ciutat,
 (amb to dramàtic)
 "**ULLS BLAUS**"... Però bé, dit
 això, quan tu vulguis! L'escenari
 és tot teu!

"**ULLS BLAUS**" assenteix amablement i comença a tocar.

ENTRA MÚSICA: "L'AUDICIÓ"

"ULLS BLAUS"

(cantant)
*Benvinguts sigueu,
 membres del jurat
 Gràcies per aquesta oportunitat
 No tinc més motiu
 per estar avui aquí
 Que el de canviar el meu destí*

Porto molt de temps
esperant ser aquí
Busco la manera d'extingir
La veritat que era el meu passat
I la ficció que pot ser
el meu futur

-

Em sento sol amb molta gent
Que tot i ser,
no hi són realment
I el que jo vull és el següent

-

No busco el món perfecte
Només voldria viure-hi amb algú

-

I qui és aquest algú,
us preguntareu
Que està fent jugar-me
a tot o a res
La falsa llibertat
que m'han imposat
Contra el camí
que jo m'he marcat

-

No és més que una mirada
i una veu
Que em parla a través d'aquells
ulls verds
La sola raó d'estar avui aquí
I el que vull aconseguir
És senzill

-

El que jo vull és formar part
De la gran banda de la Ciutat
Poder actuar i compondre

-

Conèixer els ulls perfectes

(CONT'D)

O almenys cantar al seu costat
 Sentir-me part
 de la seva amistat
 Deixar molt clar al gran jurat
 Que

-

No busco el seu afecte
 Jo només busco una oportunitat

-

I gràcies de tot cor,
 membres del jurat
 Gràcies per aquesta oportunitat
 No tinc més motiu
 per estar avui aquí
 Que el de canviar el meu destí

-

Porto molt de temps esperant ser
 aquí
 Busco la manera d'extingir
 La veritat que era el meu passat
 I la ficció que pot ser
 el meu futur

-

No busco un veredicta
 Només ser digne de la seva veu

ACABA MÚSICA

Tan bon punt acaba l'actuació d'"ULLS BLAUS", tothom es posa a aplaudir, inclosos els **MEMBRES DEL JURAT**, que salten dels seus seients, exhaltats.

MEMBRES DEL JURAT

(efusivament)

BRAVO! BRAVO! BRAVO!

"ULLS BLAUS" s'aixeca i saluda.

"ULLS BLAUS"

Gràcies, gràcies, sou molt
 amables! Gràcies a tots!...

Els aplaudiments es van acabant, i el **JURAT** pren la paraula.

JURAT 3

(entusiasmat)

Magnífic! Ha sigut espectacular!
 Amb raó hi havia tanta expectació
 per tu! Ets un veritable artista
 multifaceta! Pots cantar, pots
 tocar, i pots interpretar el teu
 paper magistralment! Per un
 moment he cregut que eres així
 d'innocent de veritat...

(riu, i es dirigeix
 als demés membres)

I el que explicava amb la lletra?
 Semblava ben bé que li hagués
 passat de veritat!

Els **MEMBRES DEL JURAT 1 i 2** assenteixen amb rotunditat i van dient que sí a tot el que diu el **JURAT 3**.

JURAT 3 (CONT'D)

Crec que parlo en nom tan del
 Gran Jurat com del nostre gran
 públic quan dic que,
 definitivament, ets l'artista que
 busquem, i que tens un llarg
 futur per endavant aquí amb
 nosaltres. Enhorabona artista!
 Benvingut a la Gran Banda de la
 Ciutat! Un fort aplaudiment si us
 plau!

Tothom torna a aplaudir. "**ULLS BLAUS**" torna a saludar, fent gestos d'agraïment i victòria: no cap en sí d'alegria.

Entre aplaudiments, l'escena va desapareixent.

FOSC.

LLUM.

INT. SALA DE L'AUDICIÓ - DIA - DINS EL CONTE

Ja és l'endemà al matí. La sala de la Gran Audició és buida.

"**ULLS BLAUS**" entra en escena, content per la nova oportunitat que se li presenta amb la Gran Banda: és el seu primer dia.

"ULLS BLAUS"

Hola?

No respon ningú.

"ULLS BLAUS" (CONT'D)

Que hi ha algú?

Segueix sense obtenir resposta.

"ULLS BLAUS" (CONT'D)

Hola?!

Aquest cop, rep la resposta d'una veu llunyana. El **MEMBRE DEL JURAT 2** surt a escena.

JURAT 2

(to simpàtic)

Hola! Qui és?... AI! Però si és el nostre artista! Què hi fas aquí un altre cop? Necessitaves alguna cosa?

"ULLS BLAUS"

(rascant-se el cap)

Sí, bé... Simplement buscava als demés membres de la Gran Banda... Com que avui és el meu "primer dia", no sé exactament on he d'anar, o què he de fer...

JURAT 2

(alarmat)

Ai! Pobre! Quin greu! No t'ho ha comentat ningú encara? Serà possible...

(es queixa)

Mira, t'explico: ahir ens va impressionar tant la teva actuació i les teves capacitats artístiques, que hem decidit prescindir de la resta de la banda!

"ULLS BLAUS"

(confós)

COM?! PER QUÈ?!

JURAT 2

Que per què, dius?

(riu)

Que no ho veus? Ara et tenim a tu! No necessitem a ningú més!

"ULLS BLAUS"

(molt confós)

O sigui... A veure si ho entenc:
m'està dient que a la Gran Banda
hi sóc JO i prou?

JURAT 2

Sí! És exactament el que t'estic
dient.

Somriu durant uns instants.

JURAT 2 (CONT'D)

No és fantàstic? Seràs el nostre
"home orquestra"!

Continua somrient.

"ULLS BLAUS"

(descol·locat)

Ostres... Doncs no m'ho esperava,
la veritat, és tota una sorpresa
per a mi...

JURAT 2

(rient, sobreactuant)

Vaja, doncs... "Sorpresa",
suposo!

(riu sol)

"ULLS BLAUS"(sense saber com
actuar)

Sí... Suposo que sí!

JURAT 2

Molt bé doncs! FAN-TÀSTIC!...
Necessites alguna cosa més,
artista?

"ULLS BLAUS" es queda pensatiu uns instants.

"ULLS BLAUS"

De fet... Sí...

(es reafirma)

De fet sí. M'agradaria saber una
cosa, així amb discreció, si no
és molèstia, és clar...

JURAT 2

NO! I ara! Dignes, digues! "Aquí tothom pot preguntar el que vulgui"!

"ULLS BLAUS"

D'acord, d'acord... Res, és una tonteria, pura curiositat, però... Fa temps, una amiga meva va venir a viure aquí, i m'havien comentat que va tenir molt d'èxit entre la gent, i que la vàreu convocar a una Audició... Què passa? Que com que no l'he vist mai des que estic aquí, havia pensat que potser formava part de la Gran Banda, i que al passar JO l'Audició, la veuria per aquí avui... Però com que es veu que ara sóc l'únic membre de la banda,

(intenta riure)

m'agradaria saber on és, o on viu, simplement per anar a saludar-la i això... Creus que en sabeu alguna cosa? Si no és molt demanar, és clar...

JURAT 2

(pensatiu)

No, no, al contrari! Estàs en el teu dret, i m'encantaria ajudar-te... Però ara mateix, et juro que no sé de qui em parles. Hi ha molta gent que ve i va d'aquesta sala diàriament, saps...

(segueix pensatiu)

... Com era, ella? Tenia algun tret en especial, o alguna cosa així?

"ULLS BLAUS"

Doncs sí, la veritat... Tenia els ULLS més VERDS que he vist mai. "Purs com un diamant enfosquit". Això és el que deien tots d'ella... Li és familiar?

JURAT 2

(pensatiu)

Hmmm...

El **MEMBRE DEL JURAT 2** es queda pensatiu uns instants, i de cop, para en sec, i aixeca el cap amb cara de preocupació.

JURAT 2 (CONT'D)

(lligant caps)

Els **ULLS VERDS**... És clar...

"ULLS BLAUS" es preocupa per la reacció del **MEMBRE DEL JURAT**.

"ULLS BLAUS"

(preocupat, dubtós)

Què? Què passa? Li és familiar o no?

El **MEMBRE DEL JURAT 2** se'l queda mirant, i procedeix a explicar-li el que sap amb cautela.

JURAT 2

(curós)

Mira, eh... Sí, sé de qui em parles. I sí, va passar per l'Audició també...

"ULLS BLAUS"

(més optimista)

Sí?! I on és ara?! Digui'm-ho!

JURAT 2

Sí, ja... Sobre això... Eh... No és tant fàcil...

"ULLS BLAUS"

(confós)

No entenc... Si va passar per l'Audició, sabreu on està, no?

JURAT 2

No, no, no. No és això... T'estàs imaginant el que no és. Ella va passar per l'Audició, sí... Però...

Es queda en silenci.

"ULLS BLAUS"

(nerviós)

Però què?! Digui-m'ho carai!

JURAT 2

No la vam acceptar...

Breu moment de silenci sepulcral.

"ULLS BLAUS" es posa les mans al cap.

"ULLS BLAUS"

(esverat)

QUEEEÈ?! I ON ÉS ARA ELLA?! QUÈ
LI HEU FET DONCS?!... No ho puc
entendre, no ho puc entendre...
PER QUÈ NO VA PASSAR?!

JURAT 2

(intentant calmar-lo)

Mira, jo si vols t'ho explico,
però intenta mantenir la calma si
us plau...

"ULLS BLAUS"

(pulsacions
accelerades)

Ai mare meva...
(es calma una mica)
Digui'm, va, digui'm...

JURAT 2

(tranquil·lament)

D'acord...

(agafa aire)

... La teva amiga tenia molt de
talent, ho admeto... Però tenia
un defecte.

(fa el gest "d'un"
amb la mà)

Un de sol: ella era el que aquí
anomenem un "ARTISTA LLIURE". És
a dir...

(sense saber molt bé
com procedir)

Mira, el que va cantar... El que
defensava amb les seves
paraules... Aquí no ho podem
tolerar. Aquí ningú no és amo del
seu destí: només ho som
nosaltres. I sé que deu ser
difícil d'escoltar per tu, però
així són les coses per aquí... I
per tant, no la vam acceptar...

Fa una breu pausa, se li canvia la cara.

JURAT 2 (CONT'D)

...Però el que no ens haguéssim
imaginat mai, és el que això
desencadenaria...

"ULLS BLAUS" està desconcertat, però manté la calma com pot.

"ULLS BLAUS"

(fent esforços per
parlar)

Encara hi ha més...?

JURAT 2

Sí... Era ja el dia següent, a
trenc d'alba, quan ens van
alertar d'uns aldarulls que
estaven tinguent lloc a les
fronteres de la nostra Ciutat:
una persona intentava escapar.

Es mira a "ULLS BLAUS" fixament.

JURAT 2 (CONT'D)

Com podràs imaginar, es tractava
de la teva amiga. Un grup reduït
d'ARTISTES LLIURES l'estava
acompanyant per facilitar-li la
sortida, i quan van arribar al
Gran Portal, es van encarregar de
mantenir als guàrdies ocupats
mentre la teva amiga es posava a
escalar el Portal. I gairebé
aconsegueix escapar... Gairebé.

Fa una pausa dramàtica.

JURAT 2 (CONT'D)

Quan va haver arribat al cim, els
rajos de sol iluminaven tota
l'entrada. Ella es va posar
dempeus, aguantant l'equilibri a
la perfecció, i contemplant la
sortida del sol, va alçar els
braços, i es va deixar abraçar
per aquella vista majestuosa.

Fa una petita pausa.

JURAT 2 (CONT'D)

Els que la van veure allà dalt,
la van batejar com...

"ULLS BLAUS" reacciona ràpidament i acaba la frase.

"ULLS BLAUS"

(amb la mirada
perduda)

..."LA CREU DE FOC"

JURAT 2

Sí... La famosa "CREU DE FOC"...
Per un instant, va donar
esperança a tots aquells qui
lluiten contra el nostre Corrent,
contra el nostre sistema, contra
la nostra jerarquia!... Per un
instant.

Fa una breu pausa.

JURAT 2 (CONT'D)

Els reforços van arribar
immediatament després, ocupant
les afores i l'interior del
Portal, i es van encarregar de
neutralitzar a tots els artistes
que l'acompanyaven... I la teva
amiga, al veure's tan envoltada,
va optar per una altra sortida:

Fa una pausa dramàtica. Mira fixament a **"ULLS BLAUS"**.

JURAT 2 (CONT'D)

un "salt de fe".

"ULLS BLAUS"

(amb un fil de veu)

Oh, no... No, no, no...

JURAT 2

Es va treure el vel que portava a
sobre, va embenar-s'hi els
ulls... i es va deixar caure
noblement.

"ULLS BLAUS" entra en xoc i es deixa caure de genolls.

"ULLS BLAUS"

(titubejant)

És... És... És... MORTA?

El **MEMBRE DEL JURAT 2** es queda mirant-lo en silenci uns
instants.

JURAT 2

No... No exactament.

"ULLS BLAUS" se sobresalta.

"ULLS BLAUS"

(sobresaltat)

QUÈ?! QUÈ VOL DIR "NO
EXACTAMENT"?! HO ESTÀ O NO HO
ESTÀ?!

JURAT 2

(frenant a "ULLS
BLAUS")

La caiguda podria haver-la matat,
però quan les emergències van
arribar, encara hi havia vida en
el seu cos! Estava inconscient i
greument traumatitzada pel cop,
però el fil de vida que li
quedava persistia, així que se la
van emportar!...

Es queda parat uns instants.

JURAT 2 (CONT'D)

(amb certa
preocupació)

I els aldarulls han continuat des
de llavors.

"ULLS BLAUS"

(alterat)

Oh, Déu meu, OHDEUMÉU...
Respira... Respira... Respira...
(es va "calmant")

Un cop es calma, **"ULLS BLAUS"** agafa forces i s'aixeca.

Es queda mirant al **MEMBRE DEL JURAT 2**.

"ULLS BLAUS" (CONT'D)

...On és, ella, ara?

FOSC.

ENTRA MÚSICA: "LA CAIGUDA"

LLUM (mentre sona la INTRODUCCIÓ).

Apareix **"ULLS VERDS"**, amb el VEL embenat als ulls, i els braços oberts, just abans de llançar-se al buit.

"ULLS VERDS"

(cantant)

*Sento el fred
Dins del vel
Ja no veig res
I vull fer el gest*

-

*Em vull llançar
Cel avall
I descansar
I no vull despertar*

"ULLS VERDS" es deixa caure.

FOSC.

1ra **PART INSTRUMENTAL.**

Moments de foscó absoluta i protagonisme de la música.

LLUM (a **"ULLS BLAUS"**).

Veiem a "ULLS BLAUS" tocant el PIANO amb els ulls EMBENATS. L'acompanyen les llums, que comencen a engegar-se de nou.

1r SOLO.

FOSC (a **"ULLS BLAUS"**), que desapareix de l'escenari.

Les llums es van obrint a poc a poc.

LLUM.

Des del fons d'un dels costats de la sala apareix **"ULLS VERDS"**, vestida d'hospital, amb els ulls encara embenats, seguida per una filera d'**ARTISTES LLIURES**, que també van amb els ulls embenats. Tots van marxant a l'uníson, seguint el tempo de la música, fins que arriben a dalt de l'escenari, on **"ULLS VERDS"** s'estira en un LLIT D'HOSPITAL que hi ha.

Seguidament, els **ARTISTES LLIURES** es queden quiets i en fila, de banda a banda de l'escenari, formant una barrera.

2na **PART INSTRUMENTAL.**

FOSC.

Aquest cop els llums s'apaguen i s'engeguen intermitentment, simbolitzant el pas dels dies i les nits a l'habitació d'hospital on està ingressada "ULLS VERDS".

2n SOLO i FINAL SECCIÓ INSTRUMENTAL.

LLUM.

Per l'altre costat de la sala, apareixen més **ARTISTES LLIURES**, que segueixen el mateix procés que els primers.

Darrere d'ells però, veiem que hi va "**ULLS BLAUS**", també amb els ulls **EMBENATS**.

Quan arriben a dalt de l'escenari, **TOTS** es col·loquen davant de la filera d'**ARTISTES LLIURES** que havien acompanyat a "**ULLS VERDS**" abans.

"**ULLS BLAUS**" però, queda sol davant de tots, al centre de l'escenari.

Els **ARTISTES** que estan més a prop d'"**ULLS BLAUS**" el fan girar d'esquenes, en direcció on està el llit d'hospital, i li treuen l'embenatge dels ulls.

Mentre acaba la **PART INSTRUMENTAL**, els **ARTISTES LLIURES** se'n van de l'escenari.

INT. HABITACIÓ D'HOSPITAL - TARDA - DINS EL CONTE

"**ULLS BLAUS**" queda sol davant d'"**ULLS VERDS**", que segueix en el seu llit, inconscient.

Ha aconseguit el seu retrobament tan esperat, però no en les circumstàncies que esperava...

"**ULLS BLAUS**" s'acosta a poc a poc al llit.

"ULLS BLAUS"

(cantant)

*Què has fet
Amb els teus ulls?
Has saltat
Pel teu orgull?*

"**ULLS BLAUS**" no obté resposta, però l'espectador sí:

"ULLS VERDS" (V.O.)

(cantant)

*No.
He caigut per tu*

ACABA MÚSICA

L'escena continua. "**ULLS BLAUS**" s'asseu com pot en un costat del llit, i amb molta cura, agafa la mà d'"**ULLS VERDS**".

S'està una estona en silenci, capbaix. Es mira la seva mà, agafada a la d'ELLA, i intenta dibuixar un somriure. En el fons no ho pot evitar.

"ULLS BLAUS"

Saps què?

(riu irònicament)

És el primer cop que agafo la mà d'algú.

Fa una petita pausa.

"ULLS BLAUS" (CONT'D)

És fort, eh... Si ho penses bé, vaja... Tantes persones estimant-se al voltant nostre, abraçant-se com si res... I tantes les que no. Tantes persones que ja no s'estimen, i busquen les explicacions més recargolades sobre els mals que senten a dins seu.

Fa una breu pausa.

"ULLS BLAUS" (CONT'D)

I jo em pregunto, per què tanta complicació? Almenys ells han conegut el tacte d'algú altre, no?. Perquè qui se'n recorda, dels que estan enmig d'aquests dos mons? Aquells que voldrien però que no tenen l'oportunitat? Qui se'n recorda?... Els seus pares i mares? La seva família?... Sí, però només si en tens una.... Però i si no? Qui se'n recorda?... Els seus amics?... Sí, però només si els tens... I si no?... Qui?

Fa una breu pausa.

"ULLS BLAUS" (CONT'D)

(es reafirma)

Qui...

Fa una breu pausa.

"ULLS BLAUS" (CONT'D)

Quantes persones, obsessionades amb un petó que no haurien d'haver fet, ni tornat a fer, ni tornat a tornar-lo a fer mai... I mentrestant aquí estic jo, feliç d'haver-te pogut DONAR LA MÀ, tot i sabent que el més segur és que no tornis a despertar...

(riu irònicament)

Fa una breu pausa.

"ULLS BLAUS" (CONT'D)

Crec que, al final, donem per fetes tantes coses, que ens acabem oblidant de que existeixen aquestes situacions. Aquests detalls...

Fa una breu pausa.

"ULLS BLAUS" (CONT'D)

Aquests petits detalls...

"ULLS BLAUS" s'atança i li treu l'embenatge a **"ULLS VERDS"** amb molta cura, i l'acaricia d'igual manera.

"ULLS BLAUS" (CONT'D)

...I tot i així, has sigut capaç de fer sortir el millor de mi, sense ni esforçar-t'hi, per poder arribar a aquest instant, i atrevir-me a donar-te la mà...

Fa una breu pausa.

"ULLS BLAUS" (CONT'D)

I a admetre fins a quin punt ho necessitava...

"ULLS BLAUS" bufa i empassa saliva. Se li fa molt difícil aguantar la postura.

Agafa aire i s'intenta tranquilitzar.

Quan ja està més estable, es queda una estona mirant-la fixament... I se n'adona que **"ULLS VERDS"** té un objecte a l'altra mà que li resulta familiar.

L'agafa amb molta cura: és el DIARI d'**"ULLS VERDS"**.

ENTRA MÚSICA: "MÉS ENLLÀ"

Mentre sona la INTRODUCCIÓ, "**ULLS BLAUS**" es mira el DIARI pel davant i pel darrere. Comença a cantar, i va mirant a "**ULLS VERDS**" de tant en tant:

"ULLS BLAUS" (CONT'D)

(cantant)

*Cau el cel
I veig com s'acosten
les hores finals
I ho veuen tots els estels
Com cau l'estrella del cel
I el fred la torna gel
-
Com pot ser
Que aquella mirada
plena de llum
Que tenia un futur
S'estigui apagant
En què estàs pensant?*

PONT INSTRUMENTAL.

"**ULLS BLAUS**" obre el DIARI, s'aixeca i comença a caminar mentre passa pàgines, lentament.

Quan acaba el PONT, "**ULLS BLAUS**" es torna a dirigir a "**ULLS VERDS**", mentre es va passejant per l'habitació.

"ULLS BLAUS" (CONT'D)

(cantant)

*Vull saber
Si sents el que sento
quan veig els teus ulls
Vull saber si és veritat
Que el final és daurat
O si és inventat
-
Tu ets l'únic que tinc
Però tu no ets així
Si això és el final,
segueix el camí
Que el teu destí
Va molt més enllà
de decepcions i salts*

*I aquí, cansat
 Aquí al teu costat veig
 La teva cançó
 La que narra el teu món
 I quan arribo al final
 Només vull plorar*

PONT INSTRUMENTAL.

"ULLS BLAUS" es mira un últim cop el DIARI i el deixa just on l'havia trobat: al costat d'"ULLS VERDS". Seguidament, es gira i segueix passejant-se per la sala, pensatiu.

Mentrestant, veiem que "ULLS VERDS" comença a moure's. S'incorpora, s'aixeca, i s'acosta a "ULLS BLAUS". S'hi encara, i queden perfectament emmirallats de perfil.

"ULLS BLAUS" no veu el que nosaltres veiem, però tot i així, sent un impuls i extén les mans.

"ULLS VERDS" les hi agafa.

Quan acaba el PONT, els dos es queden mirant i cantant alhora.

"ULLS BLAUS" / "ULLS VERDS"

(cantant alhora)

*Tu ets l'únic que tinc
 Però tu no ets així
 Si això és el final,
 segueix el camí
 Que el teu destí
 Va molt més enllà d'uns ulls que
 ja no veuen*

*-
 Però tu ets l'únic que tinc
 I tu no ets així
 Si això és el final,
 segueix el camí
 Que el teu destí
 T'espera si mires més enllà
 dels ulls que ja no hi són*

Mentre acaba la cançó, els dos es queden junts, mirant-se l'un a l'altre. S'acosten...

I s'abraçen fortament.

ACABA MÚSICA

"ULLS BLAUS" i **"ULLS VERDS"** es queden abraçats una estona més, envoltats pel silenci, fins que finalment s'apaguen els llums.

FOSC.

Moments de foscor i silenci.

LLUM (a "ULLS VERDS").

Un raig de llum enfoca al centre de l'escenari.

Veiem a **"ULLS VERDS"**, asseguda al seu llit d'hospital, sola entre la foscor. Està escrivint en el seu DIARI.

Escriu una estona.

Quan acaba, es queda uns instants mirant-se la pàgina, agafa aire, i comença a llegir en veu alta:

"ULLS VERDS"

Veig sortir el sol, enmig del caos, i només sóc capaç de pensar en aquell dia. El dia que et vaig conèixer. El dia que vaig conèixer els teus ulls...

Fa una breu pausa.

"ULLS VERDS" (CONT'D)

Sí... Ho vaig veure des del primer moment. Quantes tardes utilitzant la teva arma, el teu instrument? Quantes tardes, massa, plorant notes? I les tecles, humides d'aquestes, i quan no, de la suor d'unes mans que de vegades senten que no mereixen un privilegi tan dolorós... Recordes que el privilegi sembla sortir de les mans, però que en realitat vé de l'ànima. I si l'ànima no està en condicions, ni les mans ni les paraules et serveixen. A vegades, també recordes que de ser així, el privilegi es converteix en maledicció. Una maledicció de la que et sents responsable.

Et passes les hores esclavitzat pels teus harmònics interns, que necessiten sortir igualment, i que fas sortir, però que no t'omplen. És com si el fet de beure no et saciés la set. De fet, és molt pitjor, perquè què fa més mal? Sentir-te apunyalat, o que t'apunyalin? No és el mateix. No sents el mateix.

Fa una breu pausa.

"ULLS VERDS"

I arriba un moment en què la virtut traspassa la frontera establerta, i ho notes... Notes que no pots apretar del tot la tecla, que no t'arriba el ressò complet, fins al punt que sembla que estàs al bell mig d'una paranoia de les grans. És en moments com aquests, quan portes hores, dies, mesos així, que comences a entreveure el límit de la inexperiència, així que decideixes tancar el cofre, i anar a demanar consell, abans no es faci de nit.

Fa una breu pausa.

"ULLS VERDS" (CONT'D)

T'estires, i escoltes la banda sonora de la teva infància. No precisament famosa, no precisament valorada per tothom, però sí teva. Teva pel sol fet de recordar-la. Una escapatòria per recordar una època on res importava. Aquell temps on tot flotava, i res pesava. Recordes que, temps enrere, les coses no eren com són ara, i que per algun motiu, continuen allà (suposadament), esperant per tornar a ser com solien ser abans, i tancar el cercle.

Mentrestant però, segueixen allà,
 com si d'una porta oberta es
 tractés. Una porta a una
 inexperiència que ja has
 experimentat, que t'ajuda a donar
 un pas enrere, per poder fer un
 salt endavant... Encara que
 primer hagis hagut d'equivocar-
 te... Però tu ja saps que és
 només quan t'equivoques, que
 coneixes el forat en el que caus,
 el buit en el que no pots tornar
 a caure...

Es queda en silenci.

"ULLS VERDS"

En el que no puc deixar que
 caiguis més...

Fa una breu pausa.

"ULLS VERDS" (CONT'D)

Així que fas marxa enrere, agafes
 arrencada... I saltes... I
 caus... Caus i caus, en la foscor
 més absoluta... En la pèrdua...
 Però de sobte, quan més fosc i
 insonor era tot...

(fa un esclai de
 sorpresa)

Sona una nota. Saps exactament
 quina és, i què vol dir. I saps
 que algú t'ha entès. Saps que a
 algú li ha arribat el teu
 missatge, i t'està responent amb
 llum, amb so, amb notes, dolces,
 clares com les harmonies passades
 dels teus records, i penses,
 potser el cercle es comença a
 tancar, i necessita d'una
 resposta, així que tornes a
 baixar, obres altre cop el cofre,
 busques aquella nota, la toques,
 respons. Esperes, i escoltes una
 successió, la reproduïxies, la
 plasmes en paper, en fas una
 melodia, la recordes.

Et recordes d'ella per així poder transmetre-la al proper que se senti perdut, al proper que necessiti una espurna de llum en la foscor silenciosa... Algun dia, qui sap...

Fa una breu pausa.

"ULLS VERDS" (CONT'D)

Però mentrestant, el sol segueix sortint, il·luminant la realitat en la que estem forçats a viure... I és preciós... Però no és aquí on vull passar els meus dies. No és aquí on vull que t'aturis. Perquè si no sóc el record que esperes que sigui, el dia que ens tornem a trobar, no seràs capaç de veure més enllà de mi. O pitjor encara, no sabràs trobar-te a tu mateix mai més.

Fa una breu pausa.

"ULLS VERDS" (CONT'D)

El temps et canvia, però el record no. El record no canvia. I és aquí on vull viure. En els teus records. Perquè encara que m'hagi equivocat de camí, una part de mi seguirà sent la que era abans de perdre'm: la que viu dins teu, i que mai t'abandonarà.

Fa una breu pausa. Somriu lleugerament.

"ULLS VERDS" (CONT'D)

Encara no sé com acabar la meva cançó. I no podré acabar-la mai, de fet... Però tu sí. Només tu pots acabar-la, perquè només tu saps qui sóc realment. Sempre ho has sabut... Promet-me doncs, que l'acabaràs, i que no permetràs que el temps l'acabi per tu.

Fa una breu pausa.

"ULLS VERDS" (CONT'D)

Promet-me que seràs qui hakis de ser a partir d'ara. Perquè així, quan ens tornem a trobar, entre els nostres records, podrem viure més enllà del temps. Perquè aquest, amic meu, és sens dubte el millor destí de tots. O el millor camí, qui sap... Qui sap el que ens esperarà demà en despertar-nos... Qui sap... Hi ha una cosa, però, que sí que és segura:

Fa una breu pausa. Mira endavant.

"ULLS VERDS" (CONT'D)

tindrem tot el temps del món per descobrir-ho.

Un cop acaba de llegir, tanca el DIARI delicadament i el deixa al seu costat, just on "ULLS BLAUS" l'ha trobat abans.

Un cop l'ha deixat, dirigeix la mirada cap endavant, un últim cop, i es queda observant el seu entorn durant uns instants.

Respira fons, i tanca els ulls.

"ULLS VERDS" (CONT'D)

Ja és l'hora...

"ULLS VERDS" s'estira a poc a poc al llit, i es posa còmoda.

"ULLS VERDS" (CONT'D)

Bona nit...

FOSC.

Moments de silenci.

...

Al cap d'una estona, sentim la veu del **MEMBRE DEL JURAT 3**

JURAT 3

El següent si us plau.

Ningú no respon. Torna a provar.

JURAT 3 (CONT'D)

El següent, si us plau!

LLUM (progressiva).

INT. SALA DE L'AUDICIÓ - NIT - DINS EL CONTE

Veiem els **MEMBRES DEL JURAT**, asseguts al seus llocs corresponents. Segueixen sense obtenir resposta a la crida del **MEMBRE DEL JURAT 3**.

JURAT 3

(nerviós)

El següent! El següent, si us plau! Últim avís pel següent!

Ningú no respon.

JURAT 3 (CONT'D)

No?... Res?... Molt bé, doncs...
Em sembla que ja hem acabat,
senyors!

(es mira als altres
MEMBRES)

Els **MEMBRES DEL JURAT** assenteixen plegats, i comencen a fer el gest d'aixecar-se per "plegar veles".

De sobte però, s'obren de cop les portes del fons de la sala, i entra "**ULLS BLAUS**" tot decidit. Porta el DIARI amb ell.

"ULLS BLAUS"

(dirigint-se cap a
l'escenari)

NO! Un moment, senyors!

Els **MEMBRES DEL JURAT** fan recular els seus culs i es tornen a asseure.

"ULLS BLAUS" (CONT'D)

Vostès encara no han acabat!

"ULLS BLAUS" s'asseu al PIANO.

"ULLS BLAUS" (CONT'D)

Queda una Audició encara. Una
"Audició de Sortida", per ser més
exactes...

JURAT 1

(sorprès)

Ah sí? De qui?

"ULLS BLAUS"

MEVA!

MEMBRES DEL JURAT

(ahora)

TEEEVA?!

JURAT 2

Ja ho has pensat bé, això? Ets conscient que nosaltres, que som 3, no et volem deixar marxar, i que tu ets només un, no? Sense un suport major, i per molt que et guanyis al públic, et podem vetar, i consegüentment, cessar-te. I això, artista, seria la teva ruïna... T'ho puc ben assegurar!

"ULLS BLAUS"

Oh, sí, sí. En sóc molt conscient...

"ULLS BLAUS" obre el diari i el col·loca a l'atril del PIANO.

"ULLS BLAUS" (CONT'D)

... Per això no he vingut sol.

JURAT 3

(ingenu)

Ah sí? I quants més sou, doncs?
Jo no veig a ningú més...

"ULLS BLAUS" somriu.

S'aixeca del seient i, mirant cap al públic, crida:

"ULLS BLAUS"

(amb les mans a la boca)

ARTISTEEEEEEES!

ENTRA MÚSICA: "AQUELLS ULLS VERDS"

Mentre sona la INTRODUCCIÓ, s'obren les portes del fons de la sala, i tots els **ARTISTES LLIURES** de la Ciutat entren, i van desfilant cap a l'escenari.

Els **MEMBRES DEL JURAT** queden petrificats. No s'ho poden creure.

Mentres els **ARTISTES** van pujant, "**ULLS BLAUS**" s'asseu i es prepara per començar a tocar.

"ULLS BLAUS" (CONT'D)

(des del micro)

Aquesta va per TU...!

Comença a tocar, amb la resta d'instrumentació, i els **ARTISTES**, ja col·locats a dalt de l'escenari, comencen a acompanyar, picant de mans, fent que el públic s'animi.

"ULLS BLAUS" (CONT'D)

(cantant)

*Si et sents perdut
I veus que el món s'ensorra
Si et sents cansat
I creus que val més oblidar*

-

*Mira amb els teus ulls
Senyala amb el cor
Busca el teu nou destí
I no pensis més amb ahir*

-

*Si el teu entorn
Només sap compadir-te
Oblida-te'n
Deu ser que no veuen el nord*

De darrere els **ARTISTES**, apareix "**ULLS VERDS**" amb un micròfon a la mà i es posa a cantar.

"ULLS VERDS"

(cantant)

*Perquè tu ets tu
I no has de ser com jo
Per mostrar als demés que tu
ets l'estrella del meu estel*

"ULLS BLAUS" / "ULLS VERDS"

(cantant alhora)

*Mira amb els teus ulls
Senyala amb el cor
Busca el teu nou destí
I no pensis més amb ahir*

PONT INSTRUMENTAL.

Els **ARTISTES** segueixen animant i el públic es rendeix a ells.

Els **MEMBRES DEL JURAT**, veient l'escena, es miren entre ells: es rendeixen. S'aixequen, i baixen de l'escenari. Se'n van fins al fons de la sala, i marxen.

Els **ARTISTES** ho celebren efusivament.

ACABA EL PONT.

"ULLS VERDS"

(cantant)

*No és aquell final
Que sempre havies somiat
Però segueix estimant,
t'espero al final
del camí daurat i més enllà*

"ULLS BLAUS" / "ULLS VERDS"

(cantant alhora)

*Mira amb els teus ulls
Senyala amb el cor
Busca el teu nou destí
I no pensis més amb ahir*

Mentre va acabant la cançó, **"ULLS VERDS"** saluda al públic, prenent-se el seu temps, i marxa tal i com ha entrat, fins que desapareix.

A continuació, els **ARTISTES** fan un pas endavant, i també es posen a saludar.

ACABA MÚSICA

Quan **"ULLS BLAUS"** acaba de tocar, s'afegeix als **ARTISTES**, que juntament amb el públic, l'aplaudeixen efusivament mentre saluda.

Finalment, s'agafen tots de les mans, i saluden conjuntament.

Són, per fi, LLIURES de veritat.

FOSC (progressiu).

ACABA EL CONTE

ENTRA MÚSICA: "PROLOGUE"

A la primera meitat instrumental, veiem una PROJECCIÓ: una successió d'ulls de diversos colors i formes, tots de persones diferents, en primer pla. Els veiem passar durant una estona, fins que...

LLUM.

INT. CASA. HABITACIÓ NEN. - VESPRE / NIT - REALITAT?

Veiem a **"ULLS BLAUS"** amb el seu **FILL**, estirats al llit, tal i com els havíem deixat a l'inici de la història.

També veiem a la **FIGURA MISTERIOSA**, asseguda al terra, en la penombra de l'habitació.

"ULLS BLAUS" acaba d'explicar-li el conte al seu **FILL**:

"ULLS BLAUS"

(recitant)

I vet aquí un gos

I vet aquí un gat

Aquest és el conte

Del que tots formem part

-

Però no és el final

Aquest conte no s'ha acabat

Perquè tens la gran tasca

De seguir cantant

-

Perquè veig els teus ulls

I veig els seus ulls verds

Són els mateixos

que buscava fa tant de temps

-

Bona nit, amic meu

No saps la sort que tens

La sort de tenir

AQUELLS ULLS VERDS

Just quan acaba de pronunciar aquestes paraules, s'il·lumina tota l'habitació, i veiem per fi qui era aquesta **SILUETA MISTERIOSA** que estava asseguda escoltant el conte:

"ULLS VERDS"!

El **FILL** s'adorm, arraulit a **"ULLS BLAUS"**, que mentrestant, mira en direcció a **"ULLS VERDS"**.

ELS DOS es queden mirant, un últim cop.

Somriuen mútuament.

La **LLUM DE L'ESCENARI** comença a baixar d'intensitat. **"ULLS BLAUS"** tanca els ulls, i s'adorm al costat del seu **FILL**, sense saber exactament què és el que els espera demà en despertar... Qui sap...

Hi ha **una cosa, però, que sí que és segura:**

Tenen tot el temps del món per descobrir-ho.

FOSC. *Mentre sona la resta de la cançó, els actors surten a saludar i el públic aplaudeix... (Espero).*

ACABA MÚSICA

T H E . E N D